

TREŚCI KSZTAŁCENIA

Kierunek studiów: psychologia
Poziom studiów: studia jednolite magisterskie
Profil kształcenia: praktyczny
Wymiar kształcenia: 10 semestrów
Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów: 300 punktów ECTS
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom: magister

CHARAKTERYSTYKA TREŚCI KSZTAŁCENIA – GRUPY TREŚCI

I. WYMAGANIA OGÓLNE

1. Język obcy 1

Cel kształcenia: kształtowanie i rozwijanie kompetencji językowych (rozumienie tekstu słuchanego, czytanego, mówienie, pisanie), zgodnie z tabelą wymagań ESOKJ, pozwalających na posługiwanie się językiem obcym na poziomie docelowo B2+ w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego, tj. rozumienie znaczenia głównych wątków przekazu zawartego w jasnych, standardowych wypowiedziach, które dotyczą znanych im spraw i zdarzeń typowych dla pracy, szkoły, uczelni, czasu wolnego itd.; radzenie sobie w większości sytuacji komunikacyjnych, które mogą się zdarzyć podczas podróży w rejonie, gdzie mówi się danym językiem; tworzenie prostych, spójnych wypowiedzi; opisywanie doświadczeń, wydarzeń, marzeń, nadziei i aspiracji, z podaniem krótkiego uzasadnienia, opinii i poglądów, wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu kierunku studiów.

Treści merytoryczne: wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego umożliwiającego przygotowanie do komunikacji w języku obcym na poziomie docelowo B2+ w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego, np. przedstawianie się, opis człowieka, rodzina, kariera zawodowa, codzienne obowiązki domowe, przyzwyczajenia domowników, wykroczenia, orientacja w mieście, opisywanie miejsc i budynków, weekend, wspomnienia z dzieciństwa i szkoły, czas wolny, system edukacji i szkolnictwa wyższego, podróże, planowanie przyszłości, zakupy, restauracja, nowinki technologiczne, zdrowie, ekologia, media, minione szanse i możliwości, tryb przypuszczający, formy czasowe, strona bierna, mowa zależna; zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu nie tylko poszerzenia wiedzy i ćwiczenia odpowiednich nawyków językowych, ale też rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji; prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): leksykalne i gramatyczne aspekty niezbędne do rozumienia i formułowania wypowiedzi w języku obcym, zgodnie z tabelą wymagań dla określonego poziomu biegłości Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego i proporcjonalnie do przewidzianej liczby godzin kursu.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się jednym z nowożytnych języków obcych na określonym poziomie biegłości (docelowo B2+) Europejskiego Systemu Opisu

Kształcenia Językowego, pozwalającym na rozumienie tekstów czytanych, słuchanych, mówienie i pisanie z wykorzystaniem specjalistycznego słownictwa z zakresu kierunku studiów oraz słownictwa dotyczącego życia codziennego i prywatnych zainteresowań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie oraz podnoszenia własnych kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych, współdziałania w grupie przyjmując w niej różne role; samodzielnej pracy i wykazywania kreatywności; inspirowania i organizowania procesu uczenia się innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

2. Język obcy 2

Cel kształcenia: kształtowanie i rozwijanie kompetencji językowych (rozumienie tekstu słuchanego, czytanego, mówienie, pisanie), zgodnie z tabelą wymagań ESOKJ, pozwalających na posługiwanie się językiem obcym na poziomie docelowo B2+ w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego, tj. rozumienie znaczenia głównych wątków przekazu zawartego w jasnych, standardowych wypowiedziach, które dotyczą znanych im spraw i zdarzeń typowych dla pracy, szkoły, uczelni, czasu wolnego itd.; radzenie sobie w większości sytuacji komunikacyjnych, które mogą się zdarzyć podczas podróży w rejonie, gdzie mówi się danym językiem; tworzenie prostych, spójnych wypowiedzi; opisywanie doświadczeń, wydarzeń, marzeń, nadziei i aspiracji, z podaniem krótkiego uzasadnienia, opinii i poglądów, wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu kierunku studiów.

Treści merytoryczne: wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego umożliwiającego przygotowanie do komunikacji w języku obcym na poziomie docelowo B2+ w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego, np. przedstawianie się, opis człowieka, rodzina, kariera zawodowa, codzienne obowiązki domowe, przyzwyczajenia domowników, wykroczenia, orientacja w mieście, opisywanie miejsc i budynków, weekend, wspomnienia z dzieciństwa i szkoły, czas wolny, system edukacji i szkolnictwa wyższego, podróże, planowanie przyszłości, zakupy, restauracja, nowinki technologiczne, zdrowie, ekologia, media, minione szanse i możliwości, tryb przypuszczający, formy czasowe, strona bierna, mowa zależna; zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu nie tylko poszerzania wiedzy i ćwiczenia odpowiednich nawyków językowych, ale też rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji; prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): leksykalne i gramatyczne aspekty niezbędne do rozumienia i formułowania wypowiedzi w języku obcym, zgodnie z tabelą wymagań dla określonego poziomu biegłości Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego i proporcjonalnie do przewidzianej liczby godzin kursu.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się jednym z nowożytnych języków obcych na określonym poziomie biegłości (docelowo B2+) Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, pozwalającym na rozumienie tekstów czytanych, słuchanych, mówienie i pisanie z wykorzystaniem specjalistycznego słownictwa z zakresu kierunku studiów oraz słownictwa dotyczącego życia codziennego i prywatnych zainteresowań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie oraz podnoszenia własnych kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych, współdziałania w grupie przyjmując w niej różne role; samodzielnej pracy i wykazywania kreatywności; inspirowania i organizowania procesu uczenia się innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

3. Język obcy 3

Cel kształcenia: kształtowanie i rozwijanie kompetencji językowych (rozumienie tekstu słuchanego, czytanego, mówienie, pisanie), zgodnie z tabelą wymagań ESOKJ, pozwalających na posługiwanie się językiem obcym na poziomie docelowo B2+ w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego, tj. rozumienie znaczenia głównych wątków przekazu zawartego w jasnych, standardowych wypowiedziach, które dotyczą znanych im spraw i zdarzeń typowych dla pracy, szkoły, uczelni, czasu wolnego itd.; radzenie sobie w większości sytuacji komunikacyjnych, które mogą się zdarzyć podczas podróży w rejonie, gdzie mówi się danym językiem; tworzenie prostych, spójnych wypowiedzi; opisywanie doświadczeń, wydarzeń, marzeń, nadziei i aspiracji, z podaniem krótkiego uzasadnienia, opinii i poglądów, wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu kierunku studiów.

Treści merytoryczne: wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego umożliwiającego przygotowanie do komunikacji w języku obcym na poziomie docelowo B2+ w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego, np. przedstawianie się, opis człowieka, rodzina, kariera zawodowa, codzienne obowiązki domowe, przyzwyczajenia domowników, wykroczenia, orientacja w mieście, opisywanie miejsc i budynków, weekend, wspomnienia z dzieciństwa i szkoły, czas wolny, system edukacji i szkolnictwa wyższego, podróże, planowanie przyszłości, zakupy, restauracja, nowinki technologiczne, zdrowie, ekologia, media, minione szanse i możliwości, tryb przypuszczający, formy czasowe, strona bierna, mowa zależna; zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu nie tylko poszerzania wiedzy i ćwiczenia odpowiednich nawyków językowych, ale też rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji; prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): leksykalne i gramatyczne aspekty niezbędne do rozumienia i formułowania wypowiedzi w języku obcym, zgodnie z tabelą wymagań dla określonego poziomu biegłości Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego i proporcjonalnie do przewidzianej liczby godzin kursu.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się jednym z nowożytnych języków obcych na określonym poziomie biegłości (docelowo B2+) Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, pozwalającym na rozumienie tekstów czytanych, słuchanych, mówienie i pisanie z wykorzystaniem specjalistycznego słownictwa z zakresu kierunku studiów oraz słownictwa dotyczącego życia codziennego i prywatnych zainteresowań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie oraz podnoszenia własnych kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych, współdziałania w grupie przyjmując w niej różne role; samodzielnej pracy i wykazywania kreatywności; inspirowania i organizowania procesu uczenia się innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

4. Język obcy 4

Cel kształcenia: kształtowanie i rozwijanie kompetencji językowych (rozumienie tekstu słuchanego, czytanego, mówienie, pisanie), zgodnie z tabelą wymagań ESOKJ, pozwalających na posługiwanie się językiem obcym na poziomie docelowo B2+ w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego, tj. rozumienie znaczenia głównych wątków przekazu

zawartego w jasnych, standardowych wypowiedziach, które dotyczą znanych im spraw i zdarzeń typowych dla pracy, szkoły, uczelni, czasu wolnego itd.; radzenie sobie w większości sytuacji komunikacyjnych, które mogą się zdarzyć podczas podróży w rejonie, gdzie mówi się danym językiem; tworzenie prostych, spójnych wypowiedzi; opisywanie doświadczeń, wydarzeń, marzeń, nadziei i aspiracji, z podaniem krótkiego uzasadnienia, opinii i poglądów, wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu kierunku studiów.

Treści merytoryczne: wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego umożliwiającego przygotowanie do komunikacji w języku obcym na poziomie docelowo B2+ w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego, np. przedstawianie się, opis człowieka, rodzina, kariera zawodowa, codzienne obowiązki domowe, przyzwyczajenia domowników, wykroczenia, orientacja w mieście, opisywanie miejsc i budynków, weekend, wspomnienia z dzieciństwa i szkoły, czas wolny, system edukacji i szkolnictwa wyższego, podróże, planowanie przyszłości, zakupy, restauracja, nowinki technologiczne, zdrowie, ekologia, media, minione szanse i możliwości, tryb przypuszczający, formy czasowe, strona bierna, mowa zależna; zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu nie tylko poszerzania wiedzy i ćwiczenia odpowiednich nawyków językowych, ale też rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji; prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): leksykalne i gramatyczne aspekty niezbędne do rozumienia i formułowania wypowiedzi w języku obcym, zgodnie z tabelą wymagań dla określonego poziomu biegłości Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego i proporcjonalnie do przewidzianej liczby godzin kursu.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się jednym z nowożytnych języków obcych na określonym poziomie biegłości (docelowo B2+) Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego (ESOKJ), pozwalającym na rozumienie tekstów czytanych, słuchanych, mówienie i pisanie z wykorzystaniem specjalistycznego słownictwa z zakresu kierunku studiów oraz słownictwa dotyczącego życia codziennego i prywatnych zainteresowań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie oraz podnoszenia własnych kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych, współdziałania w grupie przyjmując w niej różne role; samodzielnej pracy i wykazywania kreatywności; inspirowania i organizowania procesu uczenia się innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

5. Przedmiot ogólnouczelniany I, II

Cel kształcenia: wprowadzenie poszerzonej wiedzy, terminologii i różnych koncepcji badawczych dotyczących omawianego tematu.

Treści merytoryczne: monograficzne, całościowe ujęcie wybranego zagadnienia, np. dietetyki i żywienia człowieka, ekonomii, herstory – kobiety w historii, poprawnej polszczyzny w praktyce, prawa, różnic kulturowych w środowisku międzynarodowym, tajemnicy ludzkiej wolności, zagadnienia literatury współczesnej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia, terminy i podstawowe założenia badawcze z omawianego zakresu wiedzy.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać poznaną wiedzę w różnych sytuacjach zawodowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania w życiu zawodowym i społecznym z różnych obszarów wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

6. Technologie informacyjne

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi zagadnieniami i pojęciami występującymi w pracy z komputerem, zrozumienie zasad działania i sposobów wykorzystywania komputera oraz oprogramowania użytkowego, a także przygotowanie do świadomego wykorzystywania narzędzi technologii informacyjnej w celu poszukiwania, wykorzystywania i przetwarzania informacji z różnych źródeł oraz w celu rozwiązywania problemów mogących pojawić się w pracy zawodowej.

Treści merytoryczne: praktyczne wykorzystanie narzędzi technologii informacyjnej i programów użytkowych: edytory tekstu – tworzenie, formatowanie i drukowanie dokumentów; kopiowanie i przenoszenie fragmentów tekstu w obrębie jednego dokumentu i pomiędzy różnymi dokumentami, praca z tabelami, umieszczenie w tekście obrazów i grafik, tworzenie automatycznego spisu treści i korespondencji seryjnej, stosowanie się do zasad pisania prac naukowych; arkusz kalkulacyjny – rozumienie pojęcia „arkusz kalkulacyjny”, tworzenie, formatowanie, modyfikacja i zastosowanie arkusza w wybranych obszarach wiedzy, tworzenie standardowych formuł oraz użycie podstawowych funkcji, tworzenie i formatowanie wykresów, arkusz kalkulacyjny jako baza danych - zasady modelowania rzeczywistych sytuacji i reprezentowania danych, gromadzenia danych i ich przetwarzania; grafika prezentacyjna – tworzenie prezentacji multimedialnej z uwzględnieniem podstawowych zasad tzw. „prezentacji dla prelegenta”.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wykorzystywanie komputera i narzędzi technologii informacyjnych w pracy zawodowej, w tym zagrożenia i korzyści wynikające z ich użytkowania; podstawowe zasady prawne i etyczne wynikające z wykorzystywania komputera i narzędzi technologii informacyjnej.

Umiejętności (potrafi): poszukiwać, gromadzić i przetwarzać informacje, a także wykorzystywać je w krytyczny i systematyczny sposób; rozwiązywać problemy wymagające zastosowania technologii informacyjnej poprzez dobór i odpowiednie wykorzystanie właściwych narzędzi informatycznych i oprogramowania.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania technologii informacyjnej we współczesnym społeczeństwie oraz w procesie dydaktycznym i samokształceniowym; ciągłego rozwoju oraz uczenia się przez całe życie, w tym dokształcania się i podnoszenia swoich kompetencji zawodowych i osobistych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

7. Wychowanie fizyczne 1, 2

Cel kształcenia: świadome i systematyczne rozwijanie własnej aktywności fizycznej i dbałości o stan zdrowia.

Treści merytoryczne: umiejętności ruchowe – rozwój i doskonalenie; techniki i taktyki sportów drużynowych, sportów indywidualnych oraz zabaw ruchowych; autorskie programy zajęć z elementami wychowania fizycznego, sportu, rekreacji, aktywności prozdrowotnej; pomiar sprawności fizycznej: testy sprawnościowe.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): sposoby wykonania różnych ćwiczeń fizycznych; zasady gier zespołowych.

Umiejętności (potrafi): wykonać różne ćwiczenia fizyczne i rozegrać gry zespołowe.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współdziałania w grupie przyjmując w niej różne role; samodzielnej pracy i wykazywania kreatywności; inspirowania i organizowania procesu uczenia się innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II. GRUPA TREŚCI PODSTAWOWYCH

1. Filozofia z elementami logiki

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi pojęciami oraz problematyką filozofii w obrębie jej głównych działów, a także poznanie najważniejszych (wybranych) teorii, ze szczególnym uwzględnieniem filozoficznych koncepcji człowieka w obrębie których kształtowały się zagadnienia rozwijane następnie przez psychologię; zapoznanie z wybranymi, historycznymi i współczesnymi zagadnieniami z zakresu logiki praktycznej, z funkcjami logiki w obszarze metodologii nauk oraz w analizowaniu i konstruowaniu argumentacji.

Treści merytoryczne: przedmiot i sposoby uprawiania filozofii - główne paradygmaty (starożytne, średniowieczne, nowożytne i współczesne); filozofia a myślenie potoczne i religijne; filozofia a nauka; główne dziedziny filozofii i kluczowe problemy dla tych dziedzin (ontologia, teoria poznania/epistemologia, antropologia filozoficzna, aksjologia); wybrane teorie filozoficzne ze szczególnym uwzględnieniem filozoficznych koncepcji człowieka; podstawy filozofii umysłu; przedmiot logiki, logika jako dyscyplina na pograniczu matematyki, filozofii i semiotyki; język jako system znaków i kod symboliczny, reguły porządkujące język, języki naturalne i sztuczne, język przedmiotowy a metajęzyk, semantyka jako nauka o znaczeniu, komunikacja językowa (symboliczna); logika praktyczna (logika nazw, definiowanie, błędy definicji, wnioskowanie); sztuka argumentacji – elementy erystyki.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): specyfikę filozofii, podstawowe pojęcia i zagadnienia ontologii, teorii poznania, antropologii i aksjologii; wybrane filozoficzne teorie, w tym filozoficzne koncepcje człowieka; relację między filozofią i psychologią; terminologię stosowaną w logice; przebieg i charakterystykę schematów wnioskowania oraz rozumie ich odmienne role w metodologii badań naukowych; znaczenie osiągnięć logiki dla metodologii nauki oraz dla komunikacji i argumentacji.

Umiejętności (potrafi): zrekonstruować i dokonać porównania oraz krytycznej analizy teorii filozoficznych; określić i przedstawić w przyjętej notacji graficznej relacje między zakresami znaczeniowymi dowolnych dwóch nazw, rozpoznać błędy w definiowaniu, wnioskowaniu i argumentacji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania związku między charakterem idei specyficznych dla danej epoki a kulturą i wpływem idei filozoficznych na naukę i rzeczywistość społeczną; dostrzegania zgodności głoszonych twierdzeń z podstawowymi zasadami logiki jako jednego z filarów racjonalnej dyskusji, krytyki i argumentacji; dostrzegania przydatności instrumentarium logiki jako narzędzi do krytycznego badania własnych i cudzych twierdzeń, a także ich istotną rolę w metodologii badań naukowych, w szczególności w zakresie formułowania wniosków badawczych (podobnie jak w diagnostyce klinicznej i terapeutycznej oraz w dydaktyce).

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

2. Podstawy socjologii

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi pojęciami i zagadnieniami socjologii: jej historią i współczesnym dorobkiem teoretycznym, głównymi zjawiskami i procesami społecznymi.

Treści merytoryczne: twórcy socjologii i historyczne warunki jej powstania, funkcje socjologii, wiedza potoczna a wiedza naukowa, wewnętrzne zróżnicowanie socjologii; grupa społeczna – elementy konstytutywne, rodzaje grup społecznych; socjalizacja i jej rodzaje, resocjalizacja, osobowość, tożsamość; rodzina – modele rodziny w różnych epokach historycznych, typologia rodzin, funkcje rodziny, alternatywne formy życia rodzinnego; stratyfikacja społeczna, typy stratyfikacji, teoria stratyfikacji wg K. Davis'a i W. Moore'a, pojęcia: klasy i warstwy społeczne; teorie klas wg K. Marksa, M. Webera; pojęcie i typy ruchliwości społecznej; zróżnicowanie społeczno-zawodowe na przestrzeni lat; pojęcie i cechy charakterystyczne klasy średniej; problem ubóstwa – miary, przyczyny i skala ubóstwa w Polsce; kontrola społeczna – rodzaje, konformizm, dewiacja – rodzaje dewiacji oraz socjologiczne teorie dewiacji; kultura – charakterystyka kultury jako atrybutu człowieka, składniki kultury, etnocentryzm i relatywizm kulturowy, kultura symboliczna i masowa, subkultury młodzieżowe; organizacja formalna – historyczne źródła socjologii organizacji, idealny typ biurokracji wg M. Webera, teorie zarządzania, patologie organizacji formalnych; społeczność lokalna – historyczne źródła społeczności lokalnych, społeczność lokalna a zbiorowość terytorialna, szkoła chicagowska; migracje – typologia, skala, przyczyny oraz skutki; globalizacja – wymiary i przyczyny i wpływ na życie; polityka i władza, prawomocność władzy, państwo i demokracja, typy panowania wg M. Webera; metody i techniki badawcze w socjologii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): socjologię jako dyscyplinę naukową, kluczowe kategorie pojęciowe oraz podstawowe teorie socjologiczne; podstawowe metody i techniki badawcze w socjologii.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się pojęciami i wiedzą socjologiczną do opisu społeczeństwa oraz zachowań ludzkich; na podstawie obserwacji zjawisk społecznych mających miejsce w przeszłości i współcześnie opisać je w kategoriach socjologicznych, rozumiejąc ich przyczyny przebieg i konsekwencje.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uwzględniania czynników społecznych w wyjaśnianiu ludzkich zachowań i związanych z nimi prawidłowości.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

3. Umiejętności akademickie

Cel kształcenia: zdobycie wiedzy i umiejętności pomocnych w rozumieniu postawy falsyfikacyjnej – czyli naukowej postawy ostrożności w stosunku do tez na temat rzeczywistości oraz odróżnianie jej od postawy nienaukowej (nastawionej na potwierdzenie); wyposażenie w umiejętności odróżniania poprawnych raportów badawczych (trafnie weryfikujących teorie) od raportów niepoprawnych (nastawionych na konfirmację niesprawdzonych założeń); nabycie umiejętności rozumienia specyfiki nauk probabilistycznych, ze szczególnym uwzględnieniem psychologii; nabycie umiejętności studiowania psychologii, a w szczególności czytania ze zrozumieniem tekstów naukowych, przygotowania prac pisemnych, poszukiwania literatury naukowej.

Treści merytoryczne: podstawy filozofii nauki – cele nauki, nauka vs wiedza potoczna; prawdziwość opisu rzeczywistości – jako korespondencja (korelacja) między hipotetycznym opisem a empirią; postawa falsyfikacyjna (ostrożności naukowej); rola empirii w weryfikacji prawdziwości opisu; ścisłość (jednoznaczność) opisu rzeczywistości jako spójność (koherencja) teorii; uniwersalność (kompletność) opisu rzeczywistości; prostota (opisu rzeczywistości) – metafora brzytwy Ockhama i metafora kompresji; naukowy proces weryfikacji tez na temat rzeczywistości (indukcyjno-nomologiczny model nauki) - proces weryfikacji hipotez w nauce jako klasyczny schemat logiczny modus tolens, czteroczęściowy schemat pracy naukowej (wstęp teoretyczny,

metoda, wyniki, wnioski); psychologia jako nauka – różnica między dziedziną klasyczną a probabilistyczną poznawczej działalności naukowej (specyfika psychologii), przedstawianie hipotetycznych tez psychologicznych jako twierdzeń z małymi kwantyfikatory (versus wielkie kwantyfikatory klasycznych dziedzin nauki); rola statystyki opisowej i wnioskowania statystycznego w falsyfikowaniu twierdzeń probabilistycznych; indukcyjny proces dochodzenia do hipotetycznych tez opisujących empirię vs dedukcyjny komponent dochodzenia do hipotez; definicja populacji i zmiennych; definicja zależności - zależności między zmiennymi składającymi się na pytanie / hipotezę; praktyczne porównywanie źródeł informacji na temat rzeczywistości (w kontekście problemów psychologicznych); odróżnianie źródeł akademickich od innych źródeł informacji; odróżnianie akademickich artykułów naukowych zgodnych ze standardami nauki, zweryfikowanych przez autora i możliwych do dalszej weryfikacji (replikacji), od artykułów z owymi standardami niezgodnymi; charakterystyka prac pisanych przez studentów w trakcie studiów (m.in. esej, referat, projekt); akademickie formy prezentacji badań (poster, prezentacja, artykuł); naukowe bazy danych z artykułami (m.in. EBSCO); sporządzanie notatek oraz pisanie streszczenia artykułu naukowego; czytanie ze zrozumieniem doniesień naukowych; style edycji, w tym styl APA i jego charakterystyka.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): logikę prowadzenia badań i odczytywania ich rezultatów w literaturze akademickiej; standardy trafnie zaplanowanych badań naukowych; charakterystykę źródła informacji naukowej; bazy danych literatury naukowej ważnych dla psychologii; standardy pisania i edycji artykułów naukowych ze szczególnym uwzględnieniem stylu APA.

Umiejętności (potrafi): krytycznie analizować poprawność wniosków opisanych w artykułach naukowych, formułować hipotezy na podstawie analizy przesłanek; wyciągać wnioski z prezentowanych badań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny odbieranych treści; doceniania wiedzy psychologicznej opartej na zasadzie ostrożności naukowej i dąży do wysokiej jakości własnej pracy akademickiej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

4. Społeczne problemy współczesności

Cel kształcenia: przygotowanie do uwzględniania kontekstu społecznego i kulturowego w analizowaniu kondycji współczesnych ludzi i ich problemów, stanu zagrożeń oraz szans rozwojowych.

Treści merytoryczne: kultura i społeczeństwo – ich rola w kształtowaniu tożsamości; ponowoczesność – wyzwania i dylematy; globalizacja i konsumpcjonizm; społeczne i kulturowe uwarunkowania współczesnych problemów społecznych; nierówności społeczne, naznaczenie, wykluczenie i ukryty program; społeczne bariery startu życiowego; równość szans edukacyjnych i ich wyrównywanie; demokracja a edukacja; człowiek i edukacja wobec wyzwań współczesności i wobec zmiany społecznej; wyzwania współczesności - nierówności społeczne, migracje i wielokulturowość, przemoc i patologie; przestrzeń cyfrowa i społeczeństwo (de)informacyjne - rola technologii informacyjno-komunikacyjnych w kształtowaniu społecznych problemów współczesności, m.in. prywatność, cyberprzemoc, uzależnienie od Internetu, higiena cyfrowa, fake news, dezinformacja, generatywna sztuczna inteligencja (AI); kwestie zdrowia publicznego w społeczeństwie współczesnym - czynniki społeczne i kulturowe a zdrowie psychiczne, epidemie, pandemie, nadużywanie substancji psychoaktywnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): społeczne i kulturowe uwarunkowania funkcjonowania współczesnego człowieka; definiuje kluczowe problemy społeczne np. nierówności, wykluczenie i naznaczanie społ., (cyber)przemoc, uzależnienie od Internetu; zależności pomiędzy funkcjonowaniem jednostki a strukturą społeczną w kontekście równości szans życiowych.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się terminologią z zakresu społecznych kontekstów funkcjonowania człowieka we współczesności; wykorzystywać ją do analizowania problemów psychologicznych jednostki; osadzić te problemy w szerszym kontekście społecznych i kulturowych przemian współczesności; ocenić własne działania indywidualne i grupowe oraz określić obszary wymagające modyfikacji w przyszłym działaniu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przejawiania wrażliwości na różnice i wykluczenie społeczne; bycia zorientowanym na wielokontekstową analizę sytuacji związanych z rolą zawodową.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III. GRUPA TREŚCI KIERUNKOWYCH

1. Wprowadzenie do psychologii

Cel kształcenia: zaznajomienie z podstawowymi pojęciami, metodami i teoriami psychologii jako nauki; poznanie zarysu najważniejszych obszarów psychologii, m.in. problematyki poznawczej, emocjonalno-motywacyjnej, osobowości, różnic indywidualnych, społecznej i związanej z zastosowaniem psychologii w praktyce; podstawową ideą kursu nie jest jednak przekazanie szczegółowej wiedzy, lecz ukazanie specyfiki myślenia psychologicznego.

Treści merytoryczne: psychologia jako nauka - charakterystyka wiedzy naukowej, psychologia a pseudopsychologia, myślenie krytyczne; historia myśli psychologicznej; psychoanaliza; behawioryzm i neobehawioryzm; psychologia humanistyczna; psychologia poznawcza; współczesne perspektywy badawcze; metody badań stosowane w psychologii, w tym podstawowe pojęcia związane z realizacją badań naukowych; elementy statystyki potrzebne do zrozumienia danych naukowych; podstawowe modele badawcze - korelacyjny i eksperymentalny; biologiczne i ewolucyjne podstawy zachowania; inteligencja (pojęcie inteligencji, klasyczne i współczesne definicje inteligencji, IQ, testy inteligencji, inne inteligencje, m.in. społeczna, emocjonalna), osobowość i temperament (wyjaśnienie pojęć, zarys podstawowych teorii związanych z temperamentem i osobowością człowieka); etyka w badaniach i praktyce; słynne badania w psychologii; czucie i spostrzeganie; świadomość, sen, hipnoza, substancje psychoaktywne; uczenie się; pamięć; poznanie - myślenie, inteligencja i język; rozwój w toku życia; emocje i motywacja; stres a zdrowie; psychologia społeczna; zaburzenia psychiczne; terapie psychologiczne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): aparat pojęciowy stosowany w psychologii; podstawowe metody badań wykorzystywane w psychologii; główne szkoły i orientacje badawcze.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się aparatem pojęciowym stosowanym w psychologii; dyskutować o zagadnieniach, którymi zajmuje się psychologia jako nauka; scharakteryzować i podać różnice pomiędzy poszczególnymi szkołami psychologii; wskazać i dokonać analizy podstawowych procesów poznawczych oraz wyjaśnić ich rolę w funkcjonowaniu jednostki.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznania roli i znaczenia wiedzy psychologicznej w odniesieniu do rozwiązywania różnych problemów poznawczych, jak i praktycznych;

brania pod uwagę złożoność determinantów zachowania człowieka nie pomniejszając wpływu czynników biologicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

2. Trening umiejętności psychologicznych

Cel kształcenia: rozwijanie kompetencji interpersonalnych ważnych w relacji pomagania, rozumienia zachowań własnych i innych osób; doświadczenie procesu grupowego oraz zebranie informacji zwrotnych na temat funkcjonowania w grupie.

Treści merytoryczne: rola świadomości dotyczącej własnego sposobu funkcjonowania oraz jej zwiększanie; umiejętności dotyczące wyrażania myśli i uczuć, rozumienia zachowań własnych i innych osób oraz ich doskonalenie; znaczenie wglądu we własne emocje i procesy poznawcze; aktywne słuchanie; rozumienie motywów działania i emocji innych ludzi jako ważna umiejętność w pracy psychologa; budowanie kontaktu i porozumienia z innymi; działania zmierzające do pogłębiania postawy szacunku i zrozumienia dla różnorodności, wrażliwości na inne osoby; zwiększanie empatii wobec przeżywanych emocji i potrzeb innych; przyjmowanie i udzielanie informacji zwrotnych; praca nad pogłębianiem świadomości swoich mocnych stron i obszarów wymagających wzmocnienia.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): specyfikę treningu interpersonalnego.

Umiejętności (potrafi): twórczo animować prace nad własnym rozwojem oraz rozwojem innych osób oraz pracować z zespołem; wyrażać refleksje dotyczące własnego rozwoju w mowie i na piśmie; przyjmować i udzielać informacji zwrotnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): oceny swoich umiejętności interpersonalnych oraz sposobu funkcjonowania w grupie; ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

3. Biologiczne podstawy zachowania

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawową wiedzą dotyczącą biologicznych mechanizmów leżących u podstaw związku mózg-zachowanie oraz dostarczenie ram pojęciowych do dalszego kształcenia na kierunku psychologia; omówienie budowy i funkcjonowania układu nerwowego człowieka; zapoznanie z aktualnym stanem wiedzy na temat biologicznego podłoża różnych form doznań psychicznych oraz form zachowania; poznanie właściwości neuronów i komórek gładkich, podstawowych podziałów anatomicznych układu nerwowego oraz podstaw jego funkcjonowania, a także neurobiologicznych mechanizmów percepcji, zachowań ruchowych, emocji, stresu, pamięci, uczenia się i mowy; poznanie współczesnych metod badania struktury i pracy ośrodkowego układu nerwowego.

Treści merytoryczne: biologiczna perspektywa w wyjaśnianiu zachowania; budowa mikroskopowa tkanki nerwowej i gładkiej; przewodnictwo nerwowe; podstawy neuroanatomii - struktura mózgu i CUN; unaczynienie mózgowia i rdzenia kręgowego; neuroanatomiczne i fizjologiczne podstawy procesów percepcyjnych - zmysły; biologiczne podstawy uwagi, czynności ruchowych, zachowań emocjonalnych; wpływ hormonów na wzorce zachowań; metody wizualizacji struktur mózgowia - CT, MRI i inne; teoria synaptyczna budowy i funkcji OUN; plastyczność po uszkodzeniu mózgu; uczenie się i warunkowanie; czynności ochronne; choroby układu piramidowego, pozapiramidowego, polineuropatie; regulacja nastroju.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): budowę i działanie komórki nerwowej i glejowej; mechanizm przewodzenia impulsu nerwowego w neuronie i w synapsie; działanie podstawowych neurohormonów i neurotransmiterów; budowę i działanie ośrodkowego i obwodowego układu nerwowego człowieka; relacje funkcjonalne zachodzące między aktywnością ośrodkowego układu nerwowego a czynnościami poznawczymi, ruchowymi i emocjonalnymi człowieka; podstawowe mechanizmy odpowiedzialne za odbiór bodźców zewnętrznych w receptorach; neurofizjologiczne mechanizmy regulacji aktywności mięśni i organów wewnętrznych; podstawowe metody pomiaru psychofizjologicznego oraz biologiczne mechanizmy leżące u podłoża mierzonych zmiennych.

Umiejętności (potrafi): wskazać na schematach i rysunkach oraz nazwać struktury obwodowego i ośrodkowego układu nerwowego; rozróżnić na rysunkach elementy neuronu; powiązać aktywność organów wewnętrznych z poszczególnymi gałęziami OUN; powiązać zjawiska sensoryczne i ruchowe z poszczególnymi elementami OUN; połączyć zjawiska sensoryczne z działaniem układu nerwowego i receptorów; rozróżnić sygnały elektrofizjologiczne: EKG, EMG, GSR i EEG; ocenić, jak zmiany poziomu podstawowych neurohormonów i neurotransmiterów wpłyną na zachowanie i funkcjonowanie psychiczne człowieka; zaproponować techniki pomiaru i procedury eksperymentalne do badania procesów poznawczych i emocjonalnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): poznawania wpływu czynników biologicznych na zachowanie człowieka oraz brania pod uwagę złożoność determinantów zachowania człowieka nie umniejszając wpływu czynników biologicznych; respektowania własnych ograniczeń jako psychologa; zwrócenia się do ekspertów we właściwej dziedzinie nauki lub praktyki by poszerzać własne kompetencje.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

4. Psychologia rozwoju człowieka

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawową wiedzą na temat natury rozwoju człowieka, jego uwarunkowań, przebiegu i konsekwencji; zapoznanie z podstawowymi teoriami rozwoju oraz specyfiką badań nad rozwojem; zapoznanie ze specyfiką okresów rozwojowych człowieka w biegu życia oraz zagrożeniami związanymi z poszczególnymi okresami rozwojowymi.

Treści merytoryczne: natura rozwoju człowieka, jego uwarunkowania, przebieg i konsekwencje; wprowadzenie do rozwoju - założenia psychologii rozwoju, źródła wiedzy o rozwoju, czynniki i wzorce rozwoju, osoby znaczące w rozwoju; rozwój poznawczy - rozwój myślenia wg koncepcji Piageta, rozwój inteligencji, teoria umysłu, funkcje wykonawcze; rozwój emocjonalny - charakterystyka emocji dziecięcych oraz rozwój samoregulacji emocjonalnej; rozwój społeczny - kompetencje społeczne i przełomy rozwojowe; rozwój moralny - koncepcja Kolberga, rozwojowe aspekty zachowań prospołecznych i antyspołecznych; rozwój przywiązania i znaczenie wzorców przywiązania dla socjalizacji; kryzysy rozwojowe w biegu życia; specyfika okresów rozwojowych - prawidłowości i ryzyka rozwoju w etapach rozwojowych; specyfika rozwojowa okresu niemowlęcego i zaburzenia więzi i przywiązania; specyfika rozwojowa okresu wczesnego i późnego dzieciństwa zagrożenia rozwojowe w obrębie funkcji poznawczych i dynamiki procesów psychicznych oraz socjalizacji; specyfika rozwojowa okresu dorastania i zagrożenia w budowaniu autonomii; specyfika rozwojowa okresu wczesnej dorosłości i zagrożenia opóźnionego wchodzenia w dorosłość; specyfika rozwojowa okresu średniej dorosłości i jej zagrożenia w postaci kryzys pustego gniazda.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rozwój człowieka z perspektywy różnych teorii psychologicznych; tematykę i mechanizmy przebiegu procesów psychicznych w cyklu życia w aspekcie biologicznym, psychologicznym i społecznym; specyfikę rozwoju w poszczególnych okresach rozwojowych.

Umiejętności (potrafi): sprawnie posługiwać się terminologią z zakresu psychologii rozwojowej; wykorzystać zdobytą wiedzę do rozpoznawania zasobów człowieka w zależności od okresu rozwojowego; lokalizować czynniki zagrożenia prawidłowego rozwoju i ich następstwa; wskazać główne osiągnięcia rozwojowe w poszczególnych okresach życia.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): poznawania wpływu czynników biologicznych, ewolucyjnych, społecznych i psychologicznych na rozwój w normie i poza normą; przejawiania otwartości i wrażliwości na specyficzne trudności rozwojowe osób na różnych etapach życia.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

5. Podstawy statystyki

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi pojęciami statystycznymi; uzyskanie wiedzy na temat filozoficznych i matematycznych podstaw statystyki.

Treści merytoryczne: zagadnienia ogólne - statystyka jako język naukowego (czyli ścisłego) opisu rzeczywistości - w ramach probabilistycznych dziedzin nauki; zależności między zmiennymi w probabilistycznych dziedzinach nauki; rozróżnienie między zależnością stochastyczną a zależnością statystyczną; rozróżnienie między statystyka opisową a wnioskowaniem statystycznym; opis kształtu i siły zależności; opis statystyczny - macierz danych i rozkład; pojęcie wartości oczekiwanych (przybliżony statystyczny opis wyników); miary błędu opisu statystycznego; miary kształtu rozkładu, standaryzacja statystyczna; opis zależność stochastycznej - rozkłady wielozmianowe; zdarzenie losowe zależne i niezależne; rozszerzenie zależności zdarzeń na pojęcie zmiennej - definicja zależności i niezależności stochastycznej; prawdopodobieństwa warunkowe; twierdzenia Bayesa, elementy opisu entropii; opis zależności statystycznej I rodzaju (optymalna funkcja statystycznego opisu warunkowego zmiennej zależnej); kształt i siła zależności dla funkcji opisu określonej modalnymi, medianami i średnimi warunkowymi; stosunek korelacyjny - jako opis siły zależności średnich; opis zależności statystycznej II rodzaju (wybrana funkcja statystycznego opisu warunkowego zmiennej zależnej); kształt i siła zależności dla funkcji opisu określonej wybranymi równaniami (regresja danej klasy równań) współczynnik determinacji jako opis siły zależności dla klasy równań prostoliniowych i krzywoliniowych; równoznaczność opisu regresji I i II rodzaju dla dychotomicznych zmiennych niezależnych; wnioskowanie statystyczne - rozkład z próby versus rozkłady populacyjne i rozkłady w próbie; centralne twierdzenie graniczne - zastosowanie CTG dla wnioskowania z próby; próba losowa jako niezbędny warunek wnioskowania statystycznego; podział wnioskowania statystycznego na estymację statystyczną oraz testowanie statystyczne; hipoteza alternatywna i zerowa jako probabilistyczna wersja modus tollens logiki klasycznej); równoznaczność wnioskowania o regresji I i II rodzaju dla dychotomicznych zmiennych niezależnych; wnioskowania o zależności stochastycznej; wnioskowania o zależności statystycznej I i II rodzaju - na przykładzie testowania testami t i F stosunku korelacyjnego i współczynnika determinacji; założenie normalności rozkładu warunkowego z próby dla testowania stosunku korelacyjnego i współczynnika determinacji; test t Studenta jako podklasa testu F ; najczęstsze błędy przy testowaniu stosunku korelacyjnego i współczynnika determinacji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): etapy badania statystycznego; terminologię stosowaną w statystyce.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać terminologię stosowaną w statystyce; zaplanować badanie i odpowiednio dostosować podstawowe metody statystyczne; porządkować, weryfikować i przeliczać dane wejściowe; zaprezentować i zinterpretować uzyskane wyniki analizy statystycznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ciągłego dokształcania zawodowego i rozwoju osobistego, a także współdziałania i pracy w zespole.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

6. Emocje i motywacja

Cel kształcenia: przekazanie wiedzy na temat emocjonalnych i motywacyjnych aspektów funkcjonowania człowieka w różnych obszarach życia; uświadomienie wzajemnych interakcji procesów poznawczych, emocjonalnych i zachowań; nabycie umiejętności korzystania z wiedzy o regulacji stanów emocjonalnych własnych i innych osób.

Treści merytoryczne: definicje emocji; powstawanie emocji jako interakcja mechanizmów biologicznych, psychologicznych i społecznych; spektrum zjawisk emocjonalnych- afekt, nastrój, zaburzenia afektywne; teoria Jamesa-Langego, teoria Canona-Barda; funkcjonalistyczna koncepcja emocji Frijdy; koło emocji Plutchika; problem pierwotności poznania względem emocji (spór Lazarusa i Zajonca); wpływ emocji na przebieg procesów poznawczych i zachowania społeczne; dwuczynnikowa teoria emocji Schachtera i Singera; motywacja w najważniejszych systemach teoretycznych; regulacja emocji i jej zaburzenia; samokontrola; pojęcie inteligencji emocjonalnej; założenia terapii racjonalno-emotywniej; aleksytymia, depresja, lęk, sezonowe i sytuacyjne zaburzenia nastroju; motywacja w przebiegu zachowania - uruchamianie i ukierunkowywanie działania, wytrwałość i aspekt energetyczny; typy motywacji, motywacja wewnętrzna, motywacja osiągnięć, motywacja hedonistyczna, zadaniowa, bazująca na popędach fizjologicznych lub potrzebach społecznych; konflikty motywacyjne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): główne ujęcia teoretyczne emocji i motywacji; mechanizmy wzbudzania emocji i motywacji oraz mechanizmy zakłócające ich efektywną regulację; różnorodne motywy ludzkich zachowań.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się terminologią dotyczącą ludzkich emocji i motywacji; wykorzystywać w praktyce podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu teorii emocji w celu analizowania i interpretowania ludzkich zachowań oraz problemów i zaburzeń psychicznych; diagnozować i prognozować różne stany emocjonalne człowieka.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): regulowania własnych stanów emocjonalnych i motywacyjnych; projektowania systemów motywacyjnych stosownych do różnych sytuacji.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

7. Procesy poznawcze

Cel kształcenia: zaznajomienie z głównymi założeniami, metodami oraz współczesnym stanem wiedzy o procesach percepcji, uwagi i funkcji wykonawczych, pamięci, myślenia, uczenia się i podejmowania decyzji oraz funkcji językowych w ujęciu psychologicznym.

Treści merytoryczne: podstawowa charakterystyka poznania i procesów poznawczych; metody badawcze najczęściej stosowane w psychologii poznawczej; reprezentacje poznawcze; percepcja jako podstawowy proces odbioru informacji. współczesne ujęcie spostrzegania; uwaga i świadomość; teorie i funkcje uwagi; pamięć - procesy pamięci,

typy pamięci, przegląd modeli pamięci, metody badania wybranych form pamięci; pojęcia jako trwałe reprezentacje poznawcze - podstawowe koncepcje wyjaśniające proces budowania pojęć; myślenie i rozwiązywanie problemów; teorie; struktura myślenia; rodzaje myślenia; teorie podejmowania decyzji; fazy procesu decyzyjnego; pułapki w procesie podejmowania decyzji; heurystyki i złudzenia; strategie podejmowania decyzji; błędy popełniane przez decydentów i ich źródła; kontrola poznawcza; język - mówienie i rozumienie mowy jako proces poznawczy, pragmatyka mowy; specyfika psychologii poznawczej i neuronauki poznawczej; metafory umysłu i ich ograniczenia m.in. metafora komputerowa i test Turinga; procesy uwagi, procesy automatyczne i kontrolowane, błędy w procesach automatycznych; procesy i mechanizmy percepcji - zasada stałości wielkości, kształtu i barwy, złudzenia, powidoki, błędy w spostrzeganiu, iluzje; różnice między płciami w funkcjach poznawczych; pamięć - rodzaje pamięci, etapy zapamiętywania, pamięć a emocje; specyfika pamięci autobiograficznej; wyobrażenia - cechy wyobrażeń, rodzaje, funkcje, rotacje, skanning umysłowy, kodowanie; pojęcia - rodzaje, porównanie różnych poglądów; język - funkcje, komunikacja - zasady, uwarunkowania; myślenie - podstawowe operacje umysłowe; rozwiązywanie problemów - przestrzeń problemu i sposoby jej przeszukiwania, heurystyki, myślenie dywergencyjne i konwergencyjne; podejmowanie decyzji - heurystyki i strategie.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia psychologii poznawczej; założenia teorii poznawczych oraz złożone zjawiska i procesy poznawcze; interindywidualną zmienność zachowań i charakterystyk ludzi w obszarze percepcji, uwagi, pamięci, wyobraźni, kategoryzacji pojęciowej, myślenia i podejmowania decyzji.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się terminologią właściwą dla opisu procesów poznawczych; przeprowadzić analizę naukowych tekstów i zaprezentować zdobytą wiedzę na zajęciach; dokonać syntezy teorii procesów poznawczych z praktyką życia codziennego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wyjaśniania szerokiego spektrum zjawisk, które zwykle nie są rozpatrywane w kontekście poznawczym (takich jak np. zjawiska społeczne, zaburzenia psychiczne, reklama); stosowania znanych strategii zapamiętywania, wnioskowania, rozwiązywania problemów, podejmowania decyzji, twórczości; korzystania z obiektywnych źródeł informacji naukowej oraz posługuje się zasadami krytycznego myślenia przy rozstrzyganiu problemów praktycznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

8. Metodologia badań psychologicznych

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi metodami prowadzenia badań w psychologii oraz sposobami analizowania ich wyników.

Treści merytoryczne: teoria - przypomnienie podstawowych zagadnień stawiania hipotez w ramach psychologii (problematyka definicji populacji, zmiennych, zależności między zmiennymi); metoda badawcza - trafności metody jako zgodność doboru próby z definicją populacji (trafność zewnętrzna badania) oraz jako zgodność pomiaru z definicją zmiennych i zgodność schematu badawczego z definicją zależności (trafność wewnętrzna badania); badanie populacji (na podstawie próby) - przełożenie definicji zmiennych, definiujących populację Ω (wyznaczających zakres hipotezy), na sposób ich pomiaru - czyli możliwość wyznaczenia granic populacji oraz jej reprezentatywność; sens definicji granicy populacji dla wyznaczenia zakresu doboru próby; sens reprezentatywności jako konfiguracji - nie wszystkich zmiennych uniwersum - lecz tych własności, które zmieniają hipotezę; rodzaje doborów; konsekwencje brak doboru losowego dla trafności; badanie zmiennych (pomiar) - przełożenie definicji zmiennych X i Y na sposób ich pomiaru, czyli

możliwość wyznaczenia wartości owych zmiennych; poziomy pomiaru zmiennych w klasycznych dziedzinach (podział Stevensa poziomów pomiaru a sens praktyczny); skale Likerta i Gutmana – próba rozwiązania problemów nierównych wzorców pomiaru; znaczenie psychometrii w pomiarze psychologicznym; znaczenia pomiaru jakościowego w pomiarze psychologicznym; badanie zależności przełożenie hipotezy o zależności między X i Y na schemat badawczy; schematy badawcze – korelacyjny versus badania eksperymentalne; kanon jednej różnicy Milla jako podstawa idei eksperymentu w nauce; eksperyment grup naturalnych; Fisherowski eksperyment grup randomizowanych (losowych); schematy grup niezależnych (schematy międzyobiektywne) versus grup zależnych (wewnątrzobiektywne); wyniki - przypomnienie podstawowych zagadnień statystycznej analizy danych z badania weryfikującego hipotezę (opis statystyczny i wnioskowanie statystyczne dla zależności stochastycznych i statystycznych I i II rodzaju), podstawy zależności wielozmianowych: interakcja (moderatory) oraz zmienne skorelowane z elementami hipotezy (mediatory i zmienne zakłócające) w ramach języka statystycznego; wnioski - problemy indukcyjnego rozszerzania wniosków ze statystycznej weryfikacji danych, problemy etyczne zbyt pospiesznej weryfikacji pozytywnej, problemy „zbyt dużej próby” - czy wnioski z wyników istotnych przekładają się na potwierdzenia hipotezy teoretycznej; etapy procesu badawczego w psychologii i ich wzajemne powiązania; zasady konstruowania pytań badawczych i hipotez; określenie obrazu zmiennych; operacjonalizacja zmiennych; wybór odpowiedniego planu badania; komunikowanie wyników badań.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe metody prowadzenia badań oraz analizy ich wyników w psychologii; cechy poznania naukowego i jego charakterystykę; specyficzny aparat pojęciowy psychologii jako dyscypliny empirycznej; zasady badań empirycznych w ramach dwóch modeli badawczych: eksperymentalnego i korelacyjnego; etyczne aspekty realizacji badań naukowych w psychologii.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się aparatem pojęciowym psychologii jako nauki empirycznej; przeanalizować przykład badania i omówić go pod względem metodologicznym; przekazać komunikat o wynikach badania empirycznego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny posiadanej wiedzy i uznania znaczenia tej wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych; przestrzegania i rozwijania zasad etyki w prowadzonych przez siebie badaniach oraz działania na rzecz przestrzegania tych zasad.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

9. Psychometria

Cel kształcenia: przybliżenie zagadnień związanych z ideą pomiaru w psychologii oraz tworzeniem i oceną testów psychologicznych; nabycie wiedzy i umiejętności służących ocenie przydatności narzędzi psychologicznych; zaznajomienie z zasadami konstrukcji narzędzi psychologicznych dających podstawę do konstruowania własnych narzędzi w przyszłości.

Treści merytoryczne: wprowadzenie do psychometrii – pojęcie pomiaru własności psychologicznych (skala/test) - klasyczny pomiar bezpośredni versus pomiar w psychologii, skale psychologiczne jako pomiar własności latentnych i własności obciążonych dużym błędem pomiaru, Stevensowski poziomy pomiaru a własności psychologiczne, skale Likerta i Gutmana jako dwa typy odpowiedzi na problemy pomiarowe własności psychologicznych, trafna skala psychologiczna jako narzędzie pomiaru zgodne z zasadą prawdziwości naukowej, rzetelna skala psychologiczna jako

narzędzie pomiaru zgodne z zasadą spójności/ściśłości naukowej, etyczne aspekty związane z tworzeniem skal i ich używaniem; własności skal/testów psychologicznych – trafność, rzetelność, standaryzacja i normalizacja testu; trafność testu - trafność testów psychologicznych jako zgodność teorii mierzonej własności z pomiarem, trafność pomiaru jako umiejętność reprezentowania przejawów własności latentnych z uniwersum takich wskaźników, rodzaje szacowania trafności (trafność treściowa, kryterialna zewnętrzna wobec narzędzia (kryterialna), struktury wewnętrznej narzędzia), trafność jako prawdziwość – podstawowy cel twórcy narzędzia, procedury uzyskiwania narzędzi trafnych, analiza statystyczna w służbie sprawdzania trafności wewnętrznej i zewnętrznej (kryterialnej) narzędzia; rzetelność testu - rzetelność jako spójność narzędzia, dająca w rezultacie narzędzie jednoznaczne, rzetelność versus trafność – większe znaczenie trafności dla dobroci pomiaru; analiza statystyczna pomocna w sprawdzaniu rzetelności; standaryzacja i obiektywność testu; normalizacja testu; stosowanie i tworzenie testów psychologicznych - dyskusja nad zagadnieniem testowania; zapoznanie z podręcznikami wybranych testów psychologicznych - ukazanie informacji, jakie są niezbędne do prawidłowego wykorzystania testu; konstruowanie testów psychologicznych - kroki jakie należy podjąć, aby opracować dobre narzędzie diagnostyczne; analiza pozycji testowych; trafność testu oraz jego rzetelność - metody wykorzystywane do ich szacowania; normy - ich obliczanie i interpretowanie; zagadnienie kulturowej adaptacji testów - związane z nią wyzwania i pułapki.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): warunki jakie powinien spełniać dobry test psychologiczny; podstawowe pojęcia właściwe dla psychometrii; procedury tworzenia narzędzi oraz ich adaptacji językowej i kulturowej; zasady prowadzenia badań z wykorzystaniem testów psychologicznych.

Umiejętności (potrafi): określić, czy dane narzędzie spełnia kryteria psychometryczne; ocenić przydatność danego narzędzia względem problemu psychologicznego, który jest analizowany; dokonać interpretacji wyników testowych; opracować własne narzędzie w oparciu o zasady dotyczące konstrukcji testów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): stosowania określonych zasad związanych z tworzeniem testów i wykorzystywaniem ich w diagnozie oraz badaniach naukowych; współpracy w ramach zespołu utworzonego do prowadzenia wspólnych badań; prezentowania etycznej postawy dotyczącej pracy z wykorzystaniem testów i narzędzi diagnostycznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

10. Statystyka w badaniach psychologicznych 1

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi metodami i testami statystycznymi stosowanymi w psychologii w ramach dostępnych pakietów statystycznych.

Treści merytoryczne: podstawy pracy z pakietem statystycznym; prawidłowe przygotowanie macierzy danych do analizy - kroki wstępne wpływające na efekt końcowy; trafność analizy wyników wobec hipotez teoretycznych i metody badawczej; jednozmiennowe rozkłady liczebności i prawdopodobieństwa (w postaci tabelarycznej i graficznej) oraz podstawowy opis jednej zmiennej; wielozmiennowe warunkowe rozkłady liczebności i prawdopodobieństwa – podstawowy opis zależności między zmiennymi; wnioskowanie statystyczne, co do podstawowego opisu zależności (estymacja i testowanie); raportowanie wyników analiz w stylu APA; ćwiczenie całości procesu statystycznego - od dobrania analizy trafnej wobec hipotezy i metody badawczej, sprawdzenia założeń wnioskowania statystycznego (przede wszystkim założenie losowości), poprzez sformułowanie hipotez statystycznych, wyznaczenie statystyk wobec

szacowanych parametrów populacyjnych, podjęcie decyzji dotyczącej hipotezy zerowej, aż do sformułowania statystycznego wniosku badawczego; przekształcenie wniosku statystycznego we wniosek teoretyczny.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe metody i testy statystyczne stosowane w psychologii; etapy wnioskowania statystycznego stosowanego w psychologii.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się aparatem pojęciowym statystyki stosowanej w psychologii; przeprowadzić proces wnioskowania statystycznego na podstawie danych pochodzących z psychologicznego badania empirycznego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i uznania znaczenia tej wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

11. Psychologia różnic indywidualnych

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi pojęciami oraz teoriami i koncepcjami psychologii różnic indywidualnych, ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień inteligencji, temperamentu oraz osobowości; zapoznanie z wybranymi narzędziami do badania różnic - omówienie właściwości psychometrycznych, obszarów zastosowań w działalności naukowej i praktycznej psychologa; wzajemna dyskusja obejmująca rolę różnic indywidualnych w funkcjonowaniu człowieka w różnych sferach.

Treści merytoryczne: historia psychologii różnic indywidualnych; podstawowe pojęcia psychologii różnic indywidualnych - cecha, typ, styl; determinanty różnic indywidualnych - rola genów i środowiska w kształtowaniu różnic indywidualnych; temperament - wprowadzenie w zagadnienie, klasyczne ujmowanie temperamentu oraz typologie konstytucjonalne, koncepcje temperamentu koncentrujące się na dziecku oraz człowieku dorosłym funkcjonalne znaczenie temperamentu; osobowość jako zespół cech; inteligencja - zagadnienia ogólne oraz przegląd koncepcji inteligencji, biologiczne i poznawcze koncepcje inteligencji, adaptacyjna rola inteligencji; style poznawcze - charakterystyka zagadnienia; twórczość; manifestacja różnic indywidualnych w codziennym życiu oraz ich determinanty; chronotyp - różnice w zakresie rytmu dobowego; style radzenia sobie ze stresem; wybrane metody diagnozy temperamentu; osobowość w ujęciu teorii cech - metody pomiaru wykorzystywane w diagnozie psychologicznej i badaniach naukowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): historyczne i współczesne teorie oraz koncepcje dotyczące różnic indywidualnych; podstawowe zagadnienia z zakresu różnic indywidualnych obejmujące temperament, osobowość, inteligencję oraz style poznawcze; wybrane metody stosowane do diagnozy i badania różnic indywidualnych.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać i analizować badania dotyczące różnic indywidualnych; argumentować i wyrażać swoje zdanie w ramach dyskusji nad zagadnieniami dotyczącymi roli różnic indywidualnych w życiu człowieka; w stopniu podstawowym przeanalizować i zinterpretować wyniki uzyskane w pomiarze z wykorzystaniem narzędzi do badania różnic indywidualnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przejawiania postawy krytycznej względem teorii i koncepcji oraz badań naukowych dotyczących różnic indywidualnych; bazowania na wiedzy i narzędziach diagnostycznych z obszaru różnic indywidualnych zgodnych z wiedzą naukową; uwzględniania wpływu czynników biologicznych na zachowanie człowieka i ich oddziaływanie na zachowanie własne oraz innych ludzi; doceniania indywidualnego zróżnicowania ludzkich zachowań.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

12. Przedmiot do wyboru

12.1. Metody badań jakościowych/*Qualitative research methods*

Cel kształcenia: zapoznanie z rolą badań jakościowych w teorii poznania naukowego; zaznajomienie z metodologią badań jakościowych; przedstawienie wiedzy o najczęściej stosowanych metodach jakościowych we współczesnej psychologii oraz rozwój kompetencji ich planowania, przygotowania, prowadzenia i prezentowania wyników.

Treści merytoryczne: badania jakościowe jako badania naukowe w psychologii w kontekście dialektyki badań społecznych - wyjaśnienia idiograficzne vs nomotetyczne, teorie indukcyjne vs dedukcyjne, dane ilościowe vs jakościowe, zależność metody od przedmiotu badania; badania jakościowe w kontekście paradygmatów: normatywnego, krytycznego, emancypacyjnego; status danych jakościowych i sposobów ich pozyskiwania; fenomenologiczna perspektywa badań w psychologii; podejście i metody narracyjne w badaniach psychologicznych; metody biograficzne w badaniach psychologicznych; studium przypadku jako metoda badań w psychologii; badania w działaniu jako metoda badań w psychologii; metody diagnozy jako metody badawcze: wywiad, obserwacja, analiza dokumentów; projektowanie badań jakościowych; studium przypadku – metodyka przygotowania i wykonania; wywiad biograficzny – metodyka przygotowania i wykonania; prezentowanie wyników badań jakościowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy teoretyczne badań jakościowych w nauce i ich metodologii; specyfikę metod jakościowych oraz metodykę ich prowadzenia.

Umiejętności (potrafi): zaplanować, przygotować i przeprowadzić badania w wybranych metodach jakościowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): etycznego i zgodnego z zasadami przygotowania i wykonania badań jakościowych; poszerzania swojej wiedzy z obszaru metod badań jakościowych w przypadku korzystania z tych metod w przyszłości w ramach prowadzonych przez siebie badań.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

13. Psychologia społeczna

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi zagadnieniami, teoriami i pojęciami z zakresu psychologii społecznej.

Treści merytoryczne: przedmiot psychologii społecznej; dysonans poznawczy; teorie atrybucji; efekt aureoli/diabelski; ukryte teorie osobowości; samospełniające się proroctwo; rodzaje "Ja"; porównania społeczne; podstawowe zniekształcenia samowiedzy; afektywne/deskrytywne reguły wnioskowania; trafność spostrzegania i moralizacja obrazu świata; efekt pierwszeństwa/świeżości; inklinacja a afekt; nurt społecznego poznania - jego specyfika i charakterystyka; procesy grupowe i relacje międzygrupowe; motywy społeczne; poznanie społeczne; przekonania społeczne; spostrzeganie osób; spostrzeganie siebie; samoocena; postawy; zmiana postaw; moralność; szczęście; wpływ społeczny; atrakcyjność interpersonalna; psychiczne różnicowanie płci.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zagadnienia, teorie i pojęcia psychologii społecznej; powiązania między psychologią społeczną a innymi naukami społecznymi oraz innymi dziedzinami psychologii; główne badania z zakresu psychologii społecznej; wartość aplikacyjną wyników badań z obszaru psychologii społecznej.

Umiejętności (potrafi): czytać ze zrozumieniem literaturę naukową z zakresu psychologii społecznej; posługiwać się terminologią z zakresu psychologii społecznej; zinterpretować społeczne zachowania osób i procesy zachodzące w społeczeństwie, odwołując się do

osiągnąć tej dziedziny psychologii; omówić badania empiryczne z zakresu psychologii społecznej i wskazać aplikacyjny potencjał takich badań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przejawiania wrażliwości na występujące w społeczeństwie problemy, zwłaszcza dyskryminację i niesprawiedliwość społeczną; poszanowania praw mniejszości, unikania stereotypów i uprzedzeń wobec przedstawicieli innych kultur; uwzględniania czynników społecznych w wyjaśnianiu zachowań własnych i innych ludzi; zaangażowania swojej wiedzy i umiejętności w najlepiej pojętym interesie społecznym.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

14. Psychologia rodziny

Cel kształcenia: zapoznanie z zagadnieniami, którymi zajmuje się psychologia rodziny, takimi jak: struktura i funkcje rodziny, komunikacja w rodzinie, systemowe rozumienie rodziny, różne formy życia rodzinnego, jak również konsekwencje funkcjonowania rodziny dla rozwoju i dobrostanu jej członków (zarówno dzieci jak i dorosłych); na bazie teorii kształtowane będą podstawowe kompetencje niezbędne do prowadzenia badań nad rodziną oraz umiejętność wnioskowania o możliwych sposobach interwencji.

Treści merytoryczne: wprowadzenie w problematykę rodziny - istota rodziny, kierunki i specyfika zmian w rolach rodzicielskich oraz funkcjach rodziny; podejście rozwojowo-systemowe do rodziny - sposoby komunikacji i nawiązywania relacji w rodzinie oraz ich uwarunkowania, zadania i funkcje rodziny na różnych etapach jej rozwoju, podsystemy w ramach rodziny; podsystemy w rodzinie: podsystem małżeński - definicje i typy małżeństw, etapy rozwoju małżeństwa, motywy zawierania małżeństwa, miłość jako ważne kryterium zawarcia małżeństwa, odraczenie małżeństwa, rozpad związku małżeńskiego i rekonstrukcja; podsystemy rodzinne: podsystem rodzeństwa - zmiany rozwojowe, kolejność przyjścia na świat i płeć w relacjach pomiędzy rodzeństwem, rozwój dzieci a kolejność przyjścia na świat; pozycja środkowego dziecka; rywalizacja i konflikt w rodzeństwie; podsystemy w rodzinie: podsystem rodziców - zmiany relacji pomiędzy dzieckiem a rodzicami zachodzące wraz z wiekiem, odchodzenie dorosłego dziecka z domu - syndrom pustego gniazda, dziecko w obliczu rozwodu rodziców, dziecko w rodzinie zrekonstruowanej, style wychowania, postawy rodzicielskie; zadania i strategie rodziny; cykl życia rodziny - rozwój rodziny i rozwój w rodzinie; komunikacja w systemie rodzinnym; style rodzicielskie; typologie postaw rodzicielskich; zróżnicowane formy życia rodzinnego: samotne rodzicielstwo, rodzina zrekonstruowana, związki kohabitacyjne, rodzina adopcyjna, rodzina zastępcza; znaczenie migracji rodzica/rodziców na funkcjonowanie rodziny; rozwód jako sytuacja kryzysowa w rodzinie; choroba przewlekła w rodzinie; współczesne nurty w terapii rodzin.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia dotyczące związków partnerskich, np. małżeństwa, kohabitacji oraz alternatywnych form życia rodzinnego; współczesne przemiany w obszarze życia rodzinnego; specyfikę relacji w podsystemach rodzinnych.

Umiejętności (potrafi): zdobywać oraz syntetyzować wiedzę na temat życia rodzinnego; formułować ustne i pisemne wypowiedzi na wyżej przedstawione tematy; trafnie ocenić złożone sytuacje rodzinne oraz ich znaczenie dla funkcjonowania poszczególnych członków rodziny, w tym trafnie ocenić motywy i wzory zachowań występujących w rodzinie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doceniania znaczenia psychologii dla rozwoju jednostki i kształtowania prawidłowych więzi rodzinnych; dostrzegania problemów etycznych w obszarach życia rodzinnego; zachowania się w profesjonalny sposób wobec złożonych problemów życia rodzinnego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia

15. Psychologia osobowości

Cel kształcenia: przekazanie wiedzy z zakresu osobowości w wybranych obszarach, kształcenie umiejętności integrowania wiedzy psychologicznej z różnych obszarów oraz umiejętności korzystania z tej wiedzy do wyjaśniania zachowań ludzi oraz osobowościowych mechanizmów kontroli działania.

Treści merytoryczne: podstawowe pojęcia psychologii osobowości - osobowość, tożsamość, ego, Ja, jaźń; osobowość z perspektywy różnych ujęć teoretycznych: (1) osobowość jako zespół cech – perspektywa teorii cech (temperament, Wielka Piątka), (2) osobowość z perspektywy charakterystycznych przystosowań: zmiany myśli, uczuć i zachowań – perspektywa teorii społeczno-poznawczej, zmiany poznawczo-emocjonalne – perspektywa teorii JA, zmiany myśli, uczuć i zachowań - kognitywno-afektywny system osobowości, podejście socjobiologiczne - ukształtowane wzorce przystosowania, podejście psychodynamiczne - przedświadomość, rozwój ego, konflikty, mechanizmy obronne, funkcja ekspresyjna ego, prężność ego, podejście humanistyczne - samorealizacja, odmienne sposoby zaspokajania potrzeb w życiu; (3) osobowość jako system znaczeń osobistych i autonarracji; znaczenie funkcjonalne osobowości; podstawowe pojęcia psychologii osobowości: osobowość, temperament tożsamość, ego, Ja, jaźń, cecha i metacecha, struktura hierarchiczna vs. modele kołowe, (samo)regulacja i integracja myślenia i zachowania; nurty teoretyczno-eksplanacyjne powstania, rozumienia i funkcjonowania osobowości ludzkiej; rozwój osobowości w różnych kontekstach teoretycznych, wprowadzenie do metod badania osobowości w zależności od ujęcia teoretycznego; analiza przypadków z perspektyw różnych ujęć osobowości.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teorie osobowości i zastosowania różnych modeli osobowości w interpretacji zachowania człowieka.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się terminologią z obszaru psychologii osobowości; wyjaśnić integrującą funkcję osobowości oraz interpretować zachowanie człowieka według kanonów różnych teorii osobowości; powiązać wiedzę o osobowości z podejściem teoretycznym oraz wskazać implikacje praktyczne dla działania człowieka.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przejawiania wrażliwości na odmienność i różnorodność osobową i pogłębiania swojej wiedzy o naturze osobowości człowieka.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

16. Psychologia edukacji i wychowania

Cel kształcenia: wprowadzenie studentów w zakres pojęć, mechanizmów i teorii związanych z wychowaniem, wyjaśnienie sposobów psychologicznych działań wychowawczych i edukacyjnych w tym przygotowanie do diagnozy środowisk wychowawczych (rodziny, szkoły, klasy szkolnej, grupy rówieśniczej na różnych etapach edukacyjnych) i określanie ich wpływu na rozwój zasobów osobowych i społecznych jednostki.

Treści merytoryczne: wprowadzenie w problematykę społeczno-wychowawczą - pojęcia wychowania, uczenia się, kształcenia, socjalizacji, środowiskowo-społecznego kontekstu procesu wychowania i kształcenia, rola wychowania w indywidualnym rozwoju i zmianie społecznej, funkcja nauczyciela i wychowawcy w procesach kształtowania wychowanka; modele wychowania a koncepcja człowieka - podejście behawiorystyczne, teorii uczenia się społecznego, identyfikacji i internalizacji; wychowanie z perspektywy psychologii humanistycznej jako rozwój osobowości - indywidualne podejście do wychowanka, stymulowanie rozwoju uczuć, wartości, kompetencji interpersonalnych, wychowanie moralne, samoocena i poczucie własnej wartości – jako ważne wyznaczniki doświadczeń

szkolnych; wychowanie w ujęciu psychologii pozytywnej - rozumienie dobrego życia i jego uwarunkowań, kształtowanie cech charakteru i cnót, znaczenie optymizmu i nadziei dla rozwoju jednostki; związek kształcenia i wychowania z rozwojem człowieka; klasa szkolna jako środowisko wychowawcze - relacje z rówieśnikami w procesie wychowania, adaptacja do klasy szkolnej i popularność społeczna, dzieci nieprzystosowane – problem agresji, przemocy, zaniedbania; proces kształcenia się i nabywania kompetencji a proces nauczania - kształcenie umiejętności myślenia i rozumowania, rola wykształcenia w adaptacji jednostki do wyzwań współczesnego świata; poznawcze podejście do uczenia się - inteligencja a proces kształcenia, nabywanie poznawczych strategii uczenia się i ich rola w opanowywaniu wiedzy, sposoby uwzględniania różnic indywidualnych; motywacja do kształcenia się - motywacja zewnętrzna i wewnętrzna, czynniki wpływające na motywację, rywalizacja i potrzeba osiągnięć, psychologiczne podejście do oceny szkolnej; rola relacji osobowej w procesie uczenia i wychowania na różnych etapach edukacji; uczenie się jako proces przetwarzania informacji i rozwiązywania problemów „... poza dostarczone informacje”; teorie uczenia się a uczenie się nowych informacji (wiedza deklaratywna, schematy, sądy poznawcze); kultura wiedzy czy kultura dialogu? - potrzeby poznawcze współczesnego społeczeństwa – uporządkowanie wiedzy na temat procesu edukacyjnego; style uczenia się a rozwój specyficznych zdolności – praca z uczniem zdolnym; czy można nauczyć się myśleć? - rola twórczości, intymności oraz samoświadomości w procesie uczenia się; znaczący opiekunowie, rodzice, rodzina a wychowanie do życia w społeczeństwie; style budowania więzi oraz pełnione role społeczne i ich wpływ na rozwój osobowości i motywacji do zdobywania wiedzy; znaczenie grupy rówieśniczej w procesie wychowania; zabawa a uczenie się – jakość i ilość interakcji społecznych a rozwój zdolności i sposób przyswajania informacji o świecie; style uczenia się a zaburzenia rozwojowe; znaczenie nowych technologii informatycznych np. e-learning; komunikacja społeczna w domu i w szkole; uczeń w środowisku szkolnym – systemy szkolne a procesy społeczne i możliwości rozwojowe; problemy wychowawcze i próby ich rozwiązania w świetle popularnych podejść wychowawczych jako sygnał o obszarach pracy psychologa przyszłości w odniesieniu do wiedzy naukowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminy psychologii wychowania; uwarunkowania wychowania z perspektywy różnych podejść i teorii; mechanizmy wychowania i kształcenia ich prawidłowości oraz czynniki wywołujące problemy wychowawcze; prawidłowości uczenia się i czynniki na nie wpływające; rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczniów; metodykę prowadzenia działań edukacyjnych; rodzaje więzi społecznych oraz rządzące nimi prawidłowości istotne z punktu widzenia procesów edukacyjnych.

Umiejętności (potrafi): dokonać charakterystyki środowiska wychowawczego, opisać jego specyfikę i procesy w nim zachodzące, a także wyjaśnić ich znaczenie dla wychowania; przeanalizować i zinterpretować problemy edukacyjne, wychowawcze, opiekuńcze i pomocowe wykorzystując wiedzę z zakresu psychologii wychowawczej; diagnozować, prognozować i analizować strategie działań praktycznych w procesie wychowania uwzględniając motywy i wzory ludzkich zachowań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): formowania właściwych zachowań i postaw dzieci lub uczniów wobec społeczeństwa; budowania relacji opartych na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia; ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego. zachowania się w sposób

odpowiedzialny i rzetelny przygotowania się do swojej pracy mając świadomość wagi wpływów wychowawczych i ich znaczenia dla osoby, instytucji i społeczeństwa.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

17. Statystyka w badaniach psychologicznych 2

Cel kształcenia: nabycie wiedzy teoretycznej i umiejętności praktycznych, związanych z samodzielnym przeprowadzaniem analiz statystycznych; nabycie umiejętności krytycznej interpretacji wyników badań prezentowanych w artykułach naukowych z zakresu psychologii.

Treści merytoryczne: szacowanie kształtów zależności (problematyka regresji); typy regresji; szacowanie sił zależności (problematyka korelacji); rodzaje korelacji; testowanie szacowanych kształtów i sił zależności; typy testów - w zależności od rodzajów testowanych opisów; klasyczna analiza wariancji jako przykład opisu i testowanie zależności średnich warunkowych (grupowych); grupy metod redukcji zmiennych: analiza skupień, analiza czynnikowa - eksploracyjna i confirmacyjna.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy stosowania poszczególnych metod i technik statystycznych; wymagania jakie muszą zostać spełnione, aby możliwe było użycie danej metody; elementy jakie powinny się pojawić w raporcie dotyczącym analizy danych empirycznych.

Umiejętności (potrafi): właściwie dobrać metody statystyczne do analizowanego przez siebie problemu; przeprowadzić analizy z wykorzystaniem pakietu statystycznego i na ich podstawie formułować wnioski; w zespole przygotować i przeprowadzić badanie empiryczne z uwzględnieniem analizy statystycznej wyników.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rzetelnego gromadzenia danych empirycznych i ich właściwej analizy oraz poprawnego i pełnego raportowania wyników, by w swojej działalności badawczej zachowywać się w sposób profesjonalny; bazowania na wiedzy naukowej w swojej działalności.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

18. Psychopatologia

Cel kształcenia: zapoznanie studentów z aktualną wiedzą z zakresu zaburzonych zachowań, postaw i przekonań.

Treści merytoryczne: modele zaburzeń psychicznych; psychopatologia ogólna; zaburzenia związane ze stresem; zaburzenia lękowe i zaburzenia kontroli impulsów; zaburzenia nastroju; zaburzenia z objawami somatycznymi i zaburzenia dysocjacyjne; zaburzenia osobowości; zaburzenia związane z substancjami psychoaktywnymi; schizofrenia i inne zaburzenia psychotyczne; zaburzenia neuropoznawcze i neurorozwojowe; kwestie prawne w psychopatologii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): systemy klasyfikacji zaburzeń i chorób psychicznych; przyczyny powstawania zaburzeń psychicznych i metody terapii psychologicznej poszczególnych zaburzeń.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie rozpoznać określone zaburzenie psychiczne i zaproponować model terapii dla danego zaburzenia psychicznego; zachować krytycyzm wobec klasyfikowania zaburzeń psychicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nabywania wiedzy z obszaru psychopatologii oraz budowania profesjonalnego warsztatu pracy oraz zasięgania opinii innych specjalistów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

19. Podstawy diagnozy psychologicznej

Cel kształcenia: przedstawienie teoretycznych podstaw diagnozy i metod stosowanych w psychologii oraz zapoznanie z praktycznym wykorzystaniem wiedzy teoretycznej, uwzględniającej etyczny aspekt diagnozy psychologicznej człowieka.

Treści merytoryczne: diagnoza psychologiczna jako profesjonalna praktyka; modele diagnozy psychologicznej; diagnozowanie jako proces badawczy; znaczenie danych empirycznych w diagnozie; metody i techniki diagnostyczne; cel i przedmiot diagnozy a narzędzia diagnostyczne; kompetencje komunikacyjne i umiejętności techniczne diagnosty; konceptualizacja przypadku - studium przypadku: zbieranie danych z wywiadu, obserwacji i analizy dokumentacji, planowanie badania psychologicznego, analiza i interpretacja wyników badań, raport końcowy /opinia, orzeczenie; udzielanie informacji o wynikach badań; etyczne standardy postępowania psychologa w procesie diagnozowania.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zakres etycznych problemów diagnozy psychologicznej; metody i narzędzia /w odniesieniu do celu i przedmiotu/ diagnozy.

Umiejętności (potrafi): sformułować założenia (cele), hipotezy i plan badania psychologicznego w odniesieniu do wybranych sytuacji diagnostycznych, występujących w pracy psychologa.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): określenia niezbędnych w diagnozie umiejętności komunikacyjnych i praktycznych; ciągłego dokształcania się w zakresie diagnozy psychologicznej jako kompetencji profesjonalnej; przestrzegania zasad etycznych w działalności zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

20. Psychologia kliniczna człowieka dorosłego

Cel kształcenia: zapoznanie studenta z podstawowymi zagadnieniami z zakresu psychologii klinicznej człowieka dorosłego; wyposażenie studenta w wiedzę oraz umiejętności umożliwiające pracę z pacjentem zaburzonym psychicznie.

Treści merytoryczne: psychologia kliniczna jako nauka; miejsce psychologii klinicznej w medycynie oraz naukach społecznych; czynniki warunkujące zdrowie psychiczne i społeczne człowieka; interwencje psychologiczne i rodzaje pomocy w psychologii klinicznej; metody stosowane w diagnozie psychologicznej; etiologia zaburzeń psychicznych (przyczyny biologiczne, psychospołeczne, społeczno-kulturowe); omówienie wybranych zaburzeń psychicznych; wprowadzenie do psychologii klinicznej człowieka dorosłego - podstawowe terminy, klasyfikacje zaburzeń psychicznych; objawy i zespoły zaburzeń i chorób psychicznych u osób dorosłych (wg aktualnych klasyfikacji zaburzeń psychicznych); rodzaje diagnoz, projektowanie procesu diagnostycznego; podstawowe metody do diagnozy klinicznej człowieka dorosłego; pomoc i poradnictwo psychologiczne; zagadnienia psychoterapii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): przedmiot zainteresowania psychologii klinicznej; podstawowe pojęcia z zakresu omawianego przedmiotu; mechanizmy związane z funkcjonowaniem psychicznym człowieka; czynniki biopsychospołeczne warunkujące prawidłowe bądź zaburzone funkcjonowanie człowieka.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się terminologią wykorzystywaną w psychologii klinicznej i adekwatnie stosować ją względem obserwowanych zachowań jednostki; zaprojektować proces diagnostyczny (tworzenie hipotez badawczych, dobór metod, weryfikacja uzyskanych danych, tworzenie diagnozy psychologicznej).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zidentyfikowania i poddania analizie czynników natury biopsychospołecznej wpływających na funkcjonowanie człowieka związanych z zaburzeniami psychicznymi.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

21. Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży

Cel kształcenia: zapoznanie z zagadnieniami, którymi zajmuje się psychologia kliniczna dzieci i młodzieży – poznanie specyfiki zaburzeń okresu dzieciństwa i adolescencji oraz funkcjonowania dzieci i młodzieży w sytuacjach trudnych – stres, trauma, choroba przewlekła.

Treści merytoryczne: wprowadzenie – charakterystyka i obszar dziedziny, historia kształtowania się psychologii klinicznej dziecka i młodzieży, podstawowe pojęcia; pojęcie normy; specyfika zaburzeń okresu dzieciństwa i adolescencji i ich rozpowszechnienie; modele klasyfikacji zaburzeń; czynniki ochronne i czynniki ryzyka wystąpienia zaburzeń; diagnoza w psychologii klinicznej dzieci i młodzieży - proces diagnozy, techniki diagnostyczne; specyfika terapii dzieci i młodzieży; etyczne aspekty diagnozy i terapii dzieci i młodzieży; neuropsychologia dzieci i młodzieży; psychologia kliniczna dzieci i młodzieży jako dział psychologii stosowanej; wybrane techniki diagnostyczne i terapeutyczne stosowane w diagnozie dzieci i młodzieży; zaburzenia emocjonalne i behawioralne (lękowe, depresyjne, ADHD, ODD, CD); zaburzenia rozwojowe (zaburzenia ze spektrum autyzmu, niepełnosprawność intelektualna oraz FAS); zaburzenia odżywiania; zaburzenia więzi; zachowania suicydalne; stres w życiu dziecka; dziecko w obliczu choroby i śmierci; dziecko w sytuacji separacji, rozvodu rodziców.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia z zakresu psychologii klinicznej dzieci i młodzieży; charakterystykę zaburzeń okresu dzieciństwa i adolescencji; psychologiczne mechanizmy zaburzeń rozwojowych.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się terminologią wykorzystywaną w psychologii klinicznej dzieci i młodzieży i adekwatnie stosować ją względem obserwowanych zachowań jednostki; wykorzystać wiedzę teoretyczną do analizy przypadków klinicznych i określić potencjalne przyczyny występowania zaburzeń; dobrać właściwe metody i techniki w procesie diagnozy psychologicznej oraz formułować kierunki adekwatnej pomocy psychologicznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): kontaktu klinicznego oraz doceniania wartości zdrowia psychicznego w szczególności wśród dzieci i młodzieży.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

22. Psychologia organizacji i pracy

Cel kształcenia: prezentacja teoretycznych podstawy psychologii pracy i organizacji oraz jej aspektów praktycznych; zapoznanie z podstawowymi metodami, technikami i narzędziami stosowanymi w selekcji, doradztwie zawodowym, projektowaniu rozwoju zawodowego i motywowaniu pracowników.

Treści merytoryczne: obszary zainteresowania psychologii pracy i organizacji- doradztwo zawodowe, selekcja i rekrutacja pracowników, doskonalenie zawodowe, ocena personelu, psychologiczne konsekwencje bezrobocia, pojęcie i modele zachowań organizacyjnych, kultura organizacyjna, zmiany w organizacji i opór wobec nich, wzory kariery zawodowej; koncepcje efektywnego kierowania; mechanizmy zaangażowania człowieka w organizacji i motywacja do pracy; aktywność zawodowa a zdrowie psychiczne; źródła stresu w pracy; konflikt w organizacji i narzędzia zarządzania konfliktem; wypalenie zawodowe - przyczyny i strategie zaradcze; zmiana i zarządzanie zmianą w organizacji; wybrane narzędzia do badania predyspozycji indywidualnych związanych z pracą zawodową;

przywództwo i władza w organizacji; style zarządzania pracownikami i ich wpływ na rozwój pracownika; systemy oceny kompetencji zawodowych i rozwój.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): możliwości i ograniczenia teoretycznych modeli zachowań organizacyjnych pracowników, w tym ujęcia motywacji i przywództwa; mechanizmy powstawania stresu i konfliktów związanych z zadaniami organizacyjnymi.

Umiejętności (potrafi): dokonać obserwacji i analizy podstawowych zjawisk społecznych w kontekście organizacji formalnych oraz nieformalnych zespołów ludzkich; wykorzystać wiedzę z zakresu psychologii pracy i organizacji do zaprojektowania strategii i działań zaradczych w odniesieniu do różnych problemowych sytuacji w działalności organizacji; zaplanować działania wspomagające na rzecz rozwoju zawodowego klienta; przeciwdziałać wypaleniu zawodowemu.

Efekty uczenia się - kompetencje społeczne (jest gotów do): podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych, a także ciągłego rozwoju.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

23. Metody diagnozy rozwoju

Cel kształcenia: zapoznanie z rodzajami diagnoz psychologiczno-pedagogicznych stosowanych w systemie oświaty zarówno w aspekcie etycznym jak i prawnym; zapoznanie z procedurami badawczymi stosowanymi w placówce oświatowej; przedstawienie dostępnych metod diagnozy rozwoju poznawczego, biorąc pod uwagę ich psychometryczną rzetelność, trafność i aktualną polską normalizację.

Treści merytoryczne: diagnoza psychologiczna rozwoju w systemie edukacji; rodzaje diagnoz i procedur badawczych dotyczących rozwoju obowiązujące w systemie oświaty; etyczne i prawne aspekty diagnozy psychologicznej oraz standardy diagnozy rozwoju; katalog metod diagnozy rozwoju poznawczego dziecka stosowany w poradniach psychologiczno-pedagogicznych i szkołach; wywiad rozwojowy; wybrane narzędzia do diagnozy rozwoju zdolności poznawczych – inteligencja, funkcje wykonawcze, kompetencje społeczno-emocjonalne, kompetencje szkolne; umiejętności psychomotoryczne; praca z wykorzystaniem wybranej baterii testowej; współpraca psychologów i pedagogów w diagnozowaniu rozwoju; diagnoza dziecka z wykorzystaniem wybranych metod w oparciu o przykłady własnej praktyki.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): naukowe podstawy diagnozy psychologicznej oraz psychometryczne właściwości poszczególnych metod diagnozy rozwoju poznawczego dziecka w systemie oświaty.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić diagnozę rozwoju, w tym sformułować pytania diagnostyczne i dokonać wyboru odpowiednich narzędzi badawczych do stawianego problemu diagnostycznego, zebrać dostępne dane istotne dla procesu diagnozy oraz dokonać wstępnej oceny procesu diagnostycznego; posługiwać się wybranymi metodami diagnostycznymi zgodnie z procedurą badawczą zawartą w podręcznikach testowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowania bezstronności w interpretacji wyników diagnozy; komunikowania się z osobami w różnych okresach rozwojowych (przede wszystkim z dziećmi w związku z kontaktem diagnostycznym) oraz pełniącymi różne role społeczne i zawodowe (m.in. rodzica/opiekuna prawnego dziecka).

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

24. Metody diagnozy osobowości i temperamentu

Cel kształcenia: zapoznanie z metodami badania temperamentu i osobowości, ze wskazaniem na ich przydatność i ograniczenia oraz wzajemną komplementarność

i weryfikowalność; przeprowadzenie badania z uwzględnieniem opracowania wyników oraz przygotowania spójnego opisu osobowości osoby badanej.

Treści merytoryczne: podstawy dotyczące zagadnienia temperamentu i osobowości i ich diagnozy; podstawowe omówienie metod klinicznych i eksperymentalnych, w tym metod psychometrycznych, używanych względem opisu osobowości; analiza osobowości z wykorzystaniem narzędzi o zróżnicowanej podbudowie teoretycznej, m.in. wybrane narzędzia projekcyjne, inwentarze osobowości oraz kwestionariusze dostosowane do diagnozy indywidualnej; procedura badania, opracowanie wyników oraz ich interpretacja; synteza wyników uzyskanych w ramach różnych narzędzi diagnostycznych - konstruowanie charakterystyki osobowości osoby badanej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podział metod badania osobowości; znaczenie wywiadu, obserwacji, rozmowy psychologicznej i diagnostycznej, klasyfikacji zaburzeń psychicznych dla skonstruowania hipotezy diagnostycznej; znaczenie podbudowy teoretycznej metod psychometrycznych, istotność ich trafności i rzetelności oraz właściwej normalizacji i standaryzacji.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić badanie z wykorzystaniem różnych metod diagnozy osobowości; dokonać obliczenia wyników uzyskanych w badaniu oraz je zinterpretować; syntetyzować informacje na temat osobowości pochodzące z różnych narzędzi diagnostycznych i na ich podstawie tworzyć całościowy profil osobowości jednostki.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania znaczenia właściwego doboru metod wykorzystywanych w procesie diagnozy osobowości; wykorzystywania narzędzi zgodnych z wiedzą naukową w procesie diagnozy; odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej, w tym postępowania zgodnie z procedurą diagnostyczną w celu zapewnienia rzetelności uzyskanej informacji diagnostycznej oraz stosowania zasad etyki zawodowej psychologa w związku z prowadzonymi działaniami diagnostycznymi.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

25. Metody diagnozy funkcji poznawczych

Cel kształcenia: zapoznanie z wybranymi metodami badania funkcji poznawczych; praktyczne wykorzystanie metod badania funkcji poznawczych zarówno w normie, jak i w patologii.

Treści merytoryczne: praktyczne zastosowanie wybranych metod badania funkcji poznawczych w zakresie m.in. pamięci, uczenia się, uwagi i funkcji wykonawczych, wykorzystywanych w diagnozie psychologicznej; podstawy teoretyczne i psychometryczno-statystyczne wybranych narzędzi do diagnozy funkcji poznawczych; interpretacja wyników surowych i przeliczonych w kategoriach psychometrycznych oraz w kategoriach funkcji poznawczych; formułowanie opinii psychologicznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): budowę, charakterystyki psychometryczne (w tym trafność ekologiczną i kliniczną) i zastosowanie wybranych metod badania funkcji poznawczych.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie przeprowadzić badanie oraz dokonać interpretacji psychologicznej z wykorzystaniem wybranych metod badania funkcji poznawczych.

Kompetencje (jest gotów do): respektowania wysokich standardów związanych z zastosowaniem metod testowych lub kliniczno-eksperymentalnych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

26. Metody diagnozy inteligencji

Cel kształcenia: nabycie praktycznych umiejętności w zakresie badania, obliczania, analizowania i interpretowania wyników uzyskanych przy pomocy skal inteligencji.

Treści merytoryczne: wybrane skale inteligencji dedykowane osobom dorosłym oraz dzieciom; konstrukcja skal oraz procedura badania; praca z materiałem testowym i określenie ilorazu inteligencji; analiza profilu oraz interpretacja; analiza przypadków.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): narzędzia diagnozy stosowane w badaniach inteligencji dzieci i dorosłych, w tym osób z różnymi typami niepełnosprawności; reguły przebiegu procesu diagnostycznego w obszarze inteligencji z wykorzystaniem testów psychologicznych.

Umiejętności (potrafi): stosować narzędzia diagnozujące poziom rozwoju umysłowego i inteligencji emocjonalnej, przeznaczone dla dzieci i dorosłych, w tym także dla osób z niepełnosprawnościami; obliczyć wyniki surowe i dokonać ich zamiany na wyniki standaryzowane, wykreślić profil, dokonać jego analizy oraz interpretacji wyniku badania; napisać opinię opierając się na swojej wiedzy i wynikach badania.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązania prawidłowego kontaktu z osobą badaną, co sprzyja ujawnieniu się jej zdolności z zachowaniem warunków obiektywizacji procesu diagnostycznego; krytycznego podejścia względem swoich umiejętności diagnostycznych i rozwijania ich przez całe życie zawodowe.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

27. Psychologia zdrowia

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi zagadnieniami z zakresu psychologii zdrowia m.in. wpływem czynników psychicznych na zdrowie i chorobę, modelami i podejściami stosowanymi w psychologii zdrowia oraz problematyką promocji zdrowego stylu życia i utrzymywania zdrowia; zapoznanie z funkcjonowaniem osób chorych somatycznie i stosowanymi względem nich formami pomocy psychologicznej; wyposażenie w wiedzę oraz umiejętności praktyczne wykorzystywane w pracy psychologa zajmującego się tematyką zdrowia i choroby.

Treści merytoryczne: psychologia zdrowia jako nauka (historia, definicja, obszar zainteresowań, przedmiot, zakres, cel); miejsce psychologii zdrowia w medycynie oraz naukach społecznych; czynniki warunkujące zdrowie psychofizyczne i społeczne człowieka; modele i podejścia stosowane w psychologii zdrowia; interwencje psychologiczne i rodzaje pomocy w psychologii zdrowia; podstawowe zagadnienia z zakresu psychologii zdrowia chorego somatycznie oraz psychicznie; zastosowanie wiedzy z zakresu psychologii zdrowia w leczeniu wybranych zaburzeń somatycznych; narzędzia diagnostyczne z zakresu psychologii zdrowia; biopsychospołeczny model zdrowia; zagadnienie promocji zdrowia oraz profilaktyki chorób; zasoby osobiste i społeczne wpływające na utrzymanie zadowalającego stanu zdrowia; interwencje psychologiczne – rodzaje pomocy w psychologii zdrowia.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): przedmiot zainteresowania psychologii zdrowia oraz pojęcia dla niej charakterystyczne; mechanizmy związane z funkcjonowaniem psychospołecznym człowieka; czynniki psychospołeczne warunkujące prawidłowe bądź zaburzone funkcjonowanie człowieka.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii zdrowia w celu analizy problemów psychofizycznych pacjenta oraz proponować względem nich rozwiązania; zidentyfikować i poddać analizie czynniki natury psychospołecznej wpływające na funkcjonowanie człowieka związane z zaburzeniami somatycznymi.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doceniania wartości zdrowia somatycznego i psychicznego oraz promocji zdrowia jako jednego z głównych priorytetów w pracy psychologa; dbania o własne zdrowie psychiczne by właściwie pomagać innym osobom.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

28. Pomoc i interwencja psychologiczna

Cel kształcenia: przekazanie wiedzy i zbudowanie kompetencji do dawania wsparcia psychologicznego w sytuacjach kryzysu i traumy; zapoznanie z ideą, celami i formami interwencji kryzysowej oraz różnymi aspektami problemów psychologicznych i społecznych, do których stosuje się podejście interwencji kryzysowej, m.in. przemoc w instytucji i rodzinie, sytuacje ekstremalne, stres pourazowy, cyberprzemoc, interwencja w czasie katastrof naturalnych i wypadków; poznanie zasad prowadzenia interwencji względem dorosłych, dzieci i młodzieży.

Treści merytoryczne: klasyczne teorie kryzysu; kryzys psychologiczny; rodzaje kryzysów (sytuacyjne, normatywne, egzystencjalne, środowiskowe); jak rozpoznać osobę w kryzysie - wskaźniki kryzysu, poziomy dysfunkcjonalności w ocenie kryzysu; pierwsza pomoc psychologiczna w kryzysie - model RAPID; cel interwencji kryzysowej; kryzys a trauma; interwencja kryzysowa: cele, zasady, formy, instytucjonalne aspekty działania centrów interwencji kryzysowej; interwencja i pomoc w specyficznych rodzajach sytuacji trudnych m.in. w przypadku zachowań samobójczych oraz żałoby i utraty; podstawy psychologii kryzysu i interwencji kryzysowej; kontakt ze sobą - wgląd we własne procesy psychiczne, komunikowanie się w pomaganiu, podstawowe zmienne relacyjne w procesie pomagania, analiza własnych zasobów i deficytów w kontekście interwencji kryzysowej, problematyka kryzysu chronicznego, modele interwencji kryzysowej, budowanie kontaktu z klientem w kryzysie, style działania w interwencji kryzysowej, sześćoetapowy model interwencji kryzysowej; interwencja w sytuacjach kataklizmów i katastrof - istota doświadczenia traumatycznego, psychologia ofiar wydarzeń losowych, metody szybkiej diagnozy głębokości uszkodzenia przez uraz (koncepcja Ryzyko - Zagrożenie), Zespół Stresu Pourazowego, sposoby identyfikacji zasobów radzenia sobie osób dotkniętych katastrofą, indywidualna i grupowa interwencja kryzysowa wobec ofiar kataklizmów i katastrof, zasady pomagania grupom i społecznościom, warunki efektywnego wykorzystania techniki grupowego odreagowania; procedury stosowane w skutecznej interwencji kryzysowej - ustalenie potrzeby stosowania ustalonej procedury; narzędzia użyteczne w dokonywaniu oceny w sytuacji kryzysu; wielostronność pomocy psychologicznej w kryzysie; wsparcie społeczne jako podstawa oddziaływania interwencyjnego; wybrane kategorie kryzysów i charakterystyka podejścia interwencyjnego - kryzysy rozwojowe wskazania prewencji i interwencji, kryzys utraty i żałoby, interwencja i pomoc w kryzysach żałoby, kryzysy emocjonalne powiązane z przemocą seksualną, praca z ofiarami gwałtu i ich rodzinami; obciążenia w działalności interwencyjnej - przeciwdziałanie traumie i wypaleniu interweniujących, środki bezpieczeństwa dla interwenta, skutki prawne interwencji kryzysowej, interwencja kryzysowa a inne formy pomocy i terapii w kryzysie.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe problemy związane z funkcjonowaniem w instytucjach formalnych i nieformalnych grupach wymagających pomocy i interwencji; zjawisko kryzysu i sytuacji ekstremalnej oraz ich konsekwencje psychologiczne; sposoby pomocy psychologicznej - ich możliwości i ograniczenia; rolę pomocy psychologicznej w przypadku katastrof i wypadków masowych.

Umiejętności (potrafi): rozpoznać sygnały ostrzegawcze zachowań ryzykownych np. działań samobójczych, w tym określić ich negatywne konsekwencje psychologiczne i społeczne; dostrzec objawy bycia ofiarą przemocy i w stopniu podstawowym określić sposób pracy z osobami skrzywdzonymi; rozmawiać z osobami będącymi ofiarami zdarzeń i sytuacji ekstremalnych; wykorzystać zdobytą wiedzę do podejmowania działań

praktycznych w sytuacjach kryzysowych i udzielić pomocy psychologicznej w nagłych wypadkach.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): udzielania pomocy psychologicznej w sytuacjach kryzysowych; odpowiedzialności w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań pomocowych skierowanych na ofiary zdarzeń ekstremalnych, katastrof naturalnych, kryzysów i przemocy; przestrzegania zasad etyki psychologicznej w działaniach interwencyjnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

29. Etyka i podstawy prawne zawodu psychologa

Cel kształcenia: przedstawienie problemów etycznych i prawnych z jakimi borykają się psycholodzy praktycy i psycholodzy badacze, a także zbudowanie postawy gotowości rozumienia i respektowania podstaw etycznych i uwarunkowań prawnych w sytuacjach zawodowych.

Treści merytoryczne: status zawodu psychologa w kontekście etyki wykonywania zawodu w Polsce i UE (system EuroPsy); psycholog jak zawód zaufania publicznego i jego podstawy prawne; podstawowe zasady etyczne wynikające z kodeksów zawodowych psychologa; tajemnica zawodowa i jej uwarunkowania etyczne i prawne; odpowiedzialność zawodowa psychologa w kontekście konfliktu ról; podstawy etyczne i prawne prowadzenia badań naukowych w psychologii; etyka diagnozy psychologicznej; analiza przypadków naruszania zasad etycznych i prawnych - Zasada 1 (działanie na rzecz dobra klienta i nieszkodzenie), Zasada 2 (odpowiedzialność zawodowa), Zasada 3 (integralność, uczciwość zawodowa), Zasada 4 (sprawiedliwość), Zasada 5 (respektowanie praw człowieka i jego godności).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy etyki zawodu psychologa; podstawowe standardy etyczno-zawodowe, wypracowane przez środowiska psychologów w Polsce i krajach UE (metakodeks EFPA); podstawy prawne i organizację wykonywania zawodu psychologa.

Umiejętności (potrafi): dostrzegać i identyfikować dylematy etyczne związane z praktyką psychologiczną; stosować zabezpieczenia chroniące przed naruszeniem podstawowych zasad zawodu psychologa; określić, jakie działania wykonać, aby prowadzone badania były zgodne z zasadami etycznego postępowania.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): odpowiedzialnego wykonywania działań związanych z zawodem psychologa oraz prowadzeniem badań naukowych w dyscyplinie psychologia; podtrzymywania etosu zawodu psychologa i nauczyciela psychologa.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

30. Podstawy psychoterapii

Cel kształcenia: opanowanie podstawowej wiedzy z zakresu psychoterapii, jej historii i współczesnego zastosowania; zdobycie wiedzy na temat podstawowych szkół psychoterapeutycznych, ich głównych założeń i zastosowania; podniesienie praktycznych kompetencji studentów w zakresie podstawowych umiejętności terapeutycznych, niezbędnych do pracy z osobami dorosłymi, a także dziećmi i młodzieżą.

Treści merytoryczne: historia psychoterapii oraz powstania jej głównych nurtów; współczesne nurty psychologiczne, ich główne założenia oraz zastosowanie; główne zasady procesu psychoterapeutycznego oraz czynniki leczące w psychoterapii; etapy terapii związane z diagnozą psychologiczną oraz realizowaniem celów terapeutycznych; relacja terapeutyczna oraz sytuacje trudne w psychoterapii; rola empatii oraz asertywności w kontakcie z pacjentem; budowanie planu terapii; zasady kontaktu terapeutycznego; budowanie relacji terapeutycznej; sojusz terapeutyczny; cechy skutecznego terapeuty - osobowość terapeuty, co wolno, a czego nie wolno terapeutycznie;

zasady kodeksu etycznego terapeuty; podstawowe techniki terapeutyczne oraz techniki pracy terapeutycznej w wybranych nurtach psychoterapeutycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zakres psychoterapii stosowanej w celu leczenia zaburzeń psychicznych człowieka dorosłego oraz dzieci i młodzieży.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu psychoterapii w celu analizy problemów psychofizycznych człowieka; samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): budowania kontaktu z drugim człowiekiem w sytuacji pomagania i dostrzegania znaczenia relacji interpersonalnej w kontakcie psychologicznym; komunikowania się z osobami potrzebującymi pomocy psychologicznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

31. Przeciwdziałanie agresji i przemocy

Cel kształcenia: nabycie wiedzy dotyczącej uwarunkowań, przejawów, skutków agresji i przemocy rówieśniczej, przemocy domowej oraz mobbingu; nabycie umiejętności rozpoznawania przejawów przemocy rówieśniczej, przemocy domowej oraz mobbingu; nabycie wiedzy i umiejętności ważnych z punktu widzenia zapobiegania i przeciwdziałania agresji i przemocy rówieśniczej oraz przemocy domowej w tym podejmowania profesjonalnych działań o charakterze interwencyjnym wynikających z aktualnych przepisów prawnych; kształtowanie postawy sprzeciwu wobec przemocy i motywacji do przeciwdziałania wszelkim jej przejawom.

Treści merytoryczne: pojęcia - agresji i przemocy; uwarunkowania społeczne i indywidualne zachowań agresywnych i przemocowych; agresja i przemoc rówieśnicza - uwarunkowania, specyfika zjawiska, skutki; rozpoznawanie symptomów agresji i przemocy rówieśniczej; dobre praktyki w profilaktyce agresji i przemocy rówieśniczej oraz ich zastosowanie; przemoc domowa - uwarunkowania, specyfika zjawiska, przejawy, mechanizmy utrwalające; rozpoznawanie przejawów przemocy domowej i interwencja w przypadku podejrzenia jej wystąpienia; procedura Niebieskiej Karty i rola psychologa i przedstawicieli oświaty w jej prowadzeniu; zagadnienia mobbingu i dyskryminacji w miejscu pracy - rozpoznawanie, regulacje prawne i ochrona przed ich przejawami; społeczne przekonania na temat przemocy i ich znaczenie w przeciwdziałaniu jego przejawom; projektowanie i realizacja działań z zakresu profilaktyki agresji i przemocy rówieśniczej realizowanych na wszystkich trzech poziomach; działania interwencyjne w przypadku wystąpienia przemocy rówieśniczej; rozpoznawanie przejawów przemocy domowej w różnych kontekstach pracy psychologa; praca z osobami uwikłanymi w przemoc.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy działań profilaktycznych i interwencyjnych w zakresie przeciwdziałania agresji i przemocy rówieśniczej oraz przemocy domowej; metody rozpoznawania przemocy rówieśniczej, przemocy domowej oraz mobbingu; rolę psychologa w przeciwdziałaniu przemocy, wynikającej z aktualnie obowiązujących przepisów prawnych.

Umiejętności (potrafi): prowadzić debatę na tematy związane z przemocą domową i krytycznie odnosić się do powszechnych w społeczeństwie przekonań wspierających stosowanie przemocy; rozpoznawać przejawy przemocy i ocenić ryzyko związane z występowaniem przemocy; udzielić wskazówek klientowi/pacjentowi lub jego opiekunom na temat działań, które należy podjąć w sytuacji zagrożenia przemocą; udzielić pomocy psychologicznej osobie, która doświadczyła przemocy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zasięgania opinii ekspertów w razie wątpliwości dotyczących podejrzenia występowania przemocy rówieśniczej lub domowej oraz podejmowania niezbędnych w danej sytuacji działań; podejmowania wyzwań mających za zadanie zatrzymanie przemocy; udzielania pomocy psychologicznej adresowanej do osób doświadczających przemocy i stosujących przemoc; zastosowania wiedzy psychologicznej w celu rozwiązania problemów wynikających z doświadczania przez innych przemocy; podejmowania współpracy z różnymi podmiotami działającymi na rzecz przeciwdziałania przemocy i pomocy osobom jej doświadczającym.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

32. Diagnoza i terapia uzależnień

Cel kształcenia: zapoznanie z problematyką związaną z diagnozą i leczeniem uzależnień chemicznych i behawioralnych oraz ze sposobem funkcjonowania osób uzależnionych w środowisku społecznym i rodzinnym; przekazanie wiedzy na temat ryzyka szkód zdrowotnych i społecznych wynikających z nadużywania substancji psychoaktywnych, jak również tych związanych z obsesyjnymi, natrętnymi zachowaniami; zapoznanie z podstawowymi koncepcjami i formami oddziaływań terapeutycznych wobec osób uzależnionych oraz członków ich rodzin.

Treści merytoryczne: podstawowe pojęcia diagnozy i terapii uzależnień; uzależnienie chemiczne i behawioralne; klasyfikacja środków psychoaktywnych – charakterystyka, działanie, skutki; teorie wyjaśniające przyczyny uzależnienia; współuzależnienie; mechanizmy i fazy rozwoju uzależnień; skutki zdrowotne i rodzinne uzależnień (współuzależnienie); specyficzne grupy klientów i poznanie ich potrzeb - alkoholicy wysokofunkcjonujący, kobiety; uzależnienia behawioralne – charakterystyka procesu i typologia - fonoholizm, siecioholizm, patologiczny hazard, natrętna miłość, uzależnienie od seksu, pracoholizm; psychologiczne mechanizmy rozwoju uzależnień oraz ich fizjologiczne podstawy; kryteria diagnostyczne uzależnień wg obowiązujących klasyfikacji zdrowia; narzędzia diagnostyczne do diagnozowania uzależnień chemicznych i behawioralnych; metody leczenia uzależnień od środków psychoaktywnych i od czynności - podejście behawioralne, humanistyczne i społeczne; poznanie systemu leczenia odwykowego; przegląd koncepcji i poglądów z obszaru terapii uzależnień – metody i formy oddziaływań terapeutycznych wobec osób uzależnionych i członków ich rodzin; opracowywanie strategii terapeutycznych do pracy z osobą uzależnioną na podstawie analizy przypadków.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): problematykę uzależnień, w tym różne ujęcia teoretyczne związane z ich przyczynami i przebiegiem; skutki indywidualne i społeczne uzależnień; metody diagnozy stosowane w tym obszarze psychologii oraz dostępne formy i techniki pracy terapeutycznej z osobami uzależnionymi.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się terminologią związaną z diagnozą i terapią uzależnień; opracować podstawową diagnozę w uzależnieniach chemicznych i behawioralnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nieustannego rozwoju zawodowego w obszarze uzależnień.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

33. Diagnoza i terapia zaburzeń ze spektrum autyzmu

Cel kształcenia: zapoznanie z problematyką dotyczącą specyfiki rozwoju i funkcjonowania osób przejawiających zaburzenia ze spektrum autyzmu; uzyskanie wiedzy i umiejętności z zakresu współczesnych metod diagnozowania i wczesnego wspomagania terapeutycznego osób z ASD.

Treści merytoryczne: zaburzenia ze spektrum autyzmu – współczesne koncepcje i klasyfikacja; rodzaje zaburzeń ze spektrum autyzmu i odrębności w klasyfikacji - autyzm wczesnodziecięcy, autyzm atypowy, inne dziecięce zaburzenia dezintegracyjne, hiperkinetyczne z towarzyszącym upośledzeniem umysłowym i ruchami stereotypowymi oraz całościowe i nieokreślone całościowe zaburzenia rozwojowe; zaburzenia rozwoju – uwarunkowania; specyfika zaburzeń ze spektrum autyzmu i kluczowe objawy; diagnostyka ASD; badania przesiewowe i interaktywne, zadania zespołu diagnostycznego; terapia osób ze spektrum autyzmu - metody wykorzystywane w pracy z dzieckiem z ASD.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): charakterystyczne dla zaburzeń ze spektrum autyzmu deficyty i nieprawidłowości w obszarze komunikacji społecznej i interakcji oraz problemy w aktywności i schematyczne zachowania, przejawiające się we wczesnych etapach życia; znaczenie wczesnej diagnozy i wczesnej pomocy terapeutycznej dla jakości dalszego życia; zasady projektowania zajęć, działań i doboru metod oraz form pracy z osobami z ASD.

Umiejętności (potrafi): na podstawie obserwacji i wywiadu wskazać zachowania świadczące o ryzyku zaburzeń ze spektrum autyzmu; scharakteryzować metody wykorzystywane w terapii osób z ASD.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): poszerzania wiedzy z obszaru zaburzeń neurorozwojowych; samodzielnego i zgodnego z zasadami etyki stosowania metod wczesnej diagnozy autyzmu oraz wdrażania działań interwencyjnych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

34. Podstawy psychiatrii i neurologii

Cel kształcenia: zaznajomienie z problematyką zaburzeń psychicznych i neurologicznych, ich symptomatologią, diagnozą i leczeniem; nabycie umiejętności identyfikacji zaburzeń i wyboru właściwej metody postępowania z osobami psychicznie chorymi i osobami z chorobami układu nerwowego.

Treści merytoryczne: charakterystyka podstawowych zaburzeń psychicznych z perspektywy psychiatrycznej; wpływ leków na funkcjonowanie człowieka w perspektywie planowania diagnozy - skuteczność, objawy uboczne; opiniowanie sądowo-psychiatryczno-psychologiczne; badanie psychiatryczne pacjenta; współpraca psychologa i psychiatry w procesie leczenia pacjenta; stany nagłe w psychiatrii, prawne aspekty zaburzeń psychicznych; podstawy badania neurologicznego; podstawowe zespoły neurologiczne w praktyce klinicznej; neurodegeneracje w praktyce klinicznej; metody leczenia w neurologii; współpraca neurologa i psychologa w procesie leczenia pacjenta.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): problematykę patologii i dysfunkcji związanych ze sferą psychiczną i somatyczną, w tym zasady diagnozowania i leczenia zaburzeń psychicznych oraz zasady stosowalności diagnozy i leczenia psychiatrycznego oraz neurologicznego.

Umiejętności (potrafi): zaproponować adekwatne postępowanie pomocowe (farmakologię, psychoterapię, interwencję kryzysową itp.); stosować diagnozę różnicową zaburzeń psychicznych i neurologicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podjęcia współpracy z osobami z innych zawodów zajmujących się osobami z zaburzeniami psychicznymi i neurologicznymi oraz zasięgania ich opinii.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

35. Psychoseksuologia

Cel kształcenia: nabycie podstawowej wiedzy na temat historii seksuologii i terminologii seksuologicznej, czynników biologicznych i kulturowych wpływających na rozwój seksualności, rozwoju psychoseksualnego, anatomii seksualnej, psychofizjologii seksualnej, diagnozowania i terapii najczęstszych problemów seksualnych, problematyki antykoncepcji, infekcji przenoszonych drogą płciową i bezpieczniejszego seksu.

Treści merytoryczne: seksuologia jako nauka; podstawowe terminy seksuologiczne; płęć, kształtowanie się płci biologicznej; interseksualność; rozwój tożsamości płciowej; transpłciowość; płęć kulturowa; zdrowie seksualne i prawa seksualne człowieka; anatomia i psychofizjologia seksualności; cykl reakcji seksualnych; seksualność kobiet w okresie menopauzy; seksualność mężczyzn w okresie andropauzy; seksualność w chorobach przewlekłych; dysfunkcje seksualne; pozanormalne sposoby odczuwania seksualnego; badania seksualności Polaków; etyka zawodu seksuologa na przykładzie pracy ze sprawcami przemocy seksualnej; zastosowanie ICD-10, ICD-11 i DSM-5 w diagnostyce problemów zdrowotnych związanych z seksualnością; badanie seksuologiczne i wywiad seksuologiczny; metody leczenia zaburzeń seksualnych; terapia problemów seksualnych; konceptualizacja przypadku w psychoseksuologii; badania ilościowe w psychoseksuologii; psychoedukacja w poradnictwie - antykoncepcja, zakażenia przenoszone drogą płciową, rozmowa z młodzieżą o seksie, rozwiązywanie konfliktów małżeńskich/partnerskich; tematy tabu - seksualność dziecięca i seksualność osób z niepełnosprawnością.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe terminy stosowane w seksuologii; biologiczne i psychologiczne podstawy seksualności człowieka, psychofizjologię seksualności, pojęcia: normy w zachowaniach seksualnych, dysfunkcje i zaburzenia seksualne oraz metody diagnostyczne.

Umiejętności (potrafi): zdiagnozować zaburzenia seksualne, dysfunkcje, dewiacje i zaburzenia tożsamości płciowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): oceny, terapii, edukacji i promocji zdrowia seksualnego człowieka.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

36. Seminarium magisterskie i praca dyplomowa 1

Cel kształcenia: przygotowanie do opracowania koncepcji, przeprowadzenia badań oraz napisania na ich podstawie - pracy magisterskiej.

Treści merytoryczne: zapoznanie się z propozycjami tematyki badawczej w obrębie psychologii; dyskusja nad możliwościami realizacyjnymi prowadzenia badań; wybór i opracowanie tematu oraz problematyki badawczej zgodnie z prezentowanymi zainteresowaniami badawczymi; omówienie różnic między strategią ilościową a jakościową badań w naukach społecznych; omówienie etyki prowadzenia badań; przygotowanie koncepcji pracy magisterskiej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię, teorię i techniki pozyskiwania danych oraz zaawansowaną metodologię prowadzenia badań z zakresu psychologii; w sposób uporządkowany i podbudowany teoretycznie zagadnienia zaawansowanych technik informacyjnych, przetwarzania tekstów, wykorzystywania arkuszy kalkulacyjnych, korzystania z baz danych, posługiwania się grafiką prezentacyjną, korzystania z usług w sieciach informatycznych, pozyskiwania i przetwarzania informacji.

Umiejętności (potrafi): formułować i analizować problemy badawcze, dobierać metody i narzędzia ich rozwiązania, syntetyzować różne idee i punkty widzenia z wykorzystaniem wiedzy psychologicznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznawania znaczenia wiedzy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych; odnoszenia zdobytej wiedzy z zakresu dziedziny nauk społecznych i dyscypliny psychologia do tworzenia projektów empirycznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

37. Seminarium magisterskie i praca dyplomowa 2

Cel kształcenia: przygotowanie do opracowania koncepcji, przeprowadzenia badań oraz napisania na ich podstawie - pracy magisterskiej; budowanie umiejętności krytycznego spojrzenia na wyniki badań niereprezentatywnych i umiejętności dostrzegania własnych ograniczeń w zakresie obiektywizmu badawczego, rozwijanie umiejętności interpersonalnych w zakresie pozyskiwania zgody na prowadzenie badań w różnego rodzaju środowiskach społecznych - placówkach klinicznych lub/i szkolno-wychowawczych.

Treści merytoryczne: przeprowadzenie rozpoznania w zakresie możliwości prowadzenia badań i wybór narzędzi standaryzowanych lub opracowanie własnych narzędzi badawczych; dyskusja nad dostępnością terenu badań i zasadami doboru próbki badawczej zależnie od wybranej strategii badań; ustalenie słabych i mocnych stron wybranej metody, technik i narzędzi badawczych; uzyskanie zgody na prowadzenie badań; dyskusja nad problemami związanymi z podstawami metodologicznymi planowanych badań terenowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię, teorię i techniki pozyskiwania danych oraz zaawansowaną metodologię prowadzenia badań psychologicznych; w sposób uporządkowany i podbudowany teoretycznie zagadnienia zaawansowanych technik informacyjnych, przetwarzania tekstów, wykorzystywania arkuszy kalkulacyjnych, korzystania z baz danych, posługiwania się grafiką prezentacyjną, korzystania z usług w sieciach informatycznych, pozyskiwania i przetwarzania informacji.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać wiedzę o zasadach i normach (prawnych, moralnych i zawodowych) przy organizacji badań naukowych; dostrzegać dylematy etyczne w tym dylematy roli psychologa praktyka i badacza.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przestrzegania zasad etyki zawodowej i badawczej oraz działania na rzecz przestrzegania tych zasad w środowisku.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

38. Seminarium magisterskie i praca dyplomowa 3

Cel kształcenia: pogłębianie wiedzy i umiejętności badawczych związanych z funkcjonowaniem psychicznym jednostki; pogłębianie umiejętności analizy literatury obejmującej zakres prowadzonych badań, dokonanie analizy ilościowej i/lub jakościowej zgromadzonego materiału empirycznego w odniesieniu do przyjętej strategii badawczej; rozwijanie umiejętności przestrzegania zasad etyki prowadzenia badań.

Treści merytoryczne: kontynuacja (w razie konieczności) badań przy użyciu opracowanych i zatwierdzonych przez promotora narzędzi badawczych; prezentacja częściowych wyników badań i dyskusja nad częścią teoretyczną pracy, krytyczna analiza przeczytanej literatury; prezentacja opracowanych fragmentów pracy magisterskiej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): specyfikę metodologiczną badań psychologicznych - główne szkoły, orientacje badawcze, strategie i metody badań stosowanych w naukach społecznych.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać zaawansowane technologicznie metody i programy do analizy danych; wyciągać wnioski z wyników częściowych badań dla poszukiwania ogólnych prawidłowości.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny treści poznawanych w procesie kształcenia i samokształcenia; pogłębionej refleksji nad wiedzą i umiejętnościami.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

39. Seminarium magisterskie i praca dyplomowa 4

Cel kształcenia: rozwijanie krytycznego podejścia do studiowanej literatury i poznanych teorii wyjaśniających procesy psychologiczne i społeczne; przygotowanie całości pracy magisterskiej do druku pod względem edytorskim i przestrzegania praw autorskich.

Treści merytoryczne: kontrola postępów pracy; wykorzystanie metody porównawczej w pracy magisterskiej; metody i technika pisania pracy; kompozycja pracy; wymagania redakcyjne: styl i język pracy; bibliografia i redagowanie przypisów; poszanowanie prawa autorskiego; dyskusja nad zebrany materiałem empirycznym z badań terenowych; przygotowanie całości pracy magisterskiej do druku.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zaawansowane metody analizy i interpretacji danych; zasady skonstruowania pracy badawczej w sposób logiczny i klarowny.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać wiedzę psychologiczną i innowacyjnie wykonywać zadania przez dobór oraz stosowanie odpowiednich metod i narzędzi; stworzyć logiczną strukturę pracy przedstawiając założenia oraz wnioski z prowadzonych badań.

Kompetencje społeczne (jest gotów): do krytycznej oceny poznawanych treści w procesie kształcenia i samokształcenia, pogłębionej refleksji nad swoją wiedzą i profesjonalnymi umiejętnościami.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

ZAJĘCIA FAKULTATYWNE 1 i 2

1. Komunikacja międzykulturowa

Cel kształcenia: zapoznanie z zagadnieniami, którymi zajmuje się psychologia trans- i interkulturowa w odniesieniu do procesu komunikacji pomiędzy przedstawicielami różnorodnych obszarów kulturowych, w kontekście interakcji, jakie zachodzą pomiędzy nimi, w celu wzajemnego poznania, identyfikacji różnic i uniwersaliów kulturowych; uzyskanie wiedzy na temat roli i znaczenia komunikacji interkulturowej (bazującej na uniwersaliach i różnicach kulturowych) w odniesieniu do diagnostyki i terapii psychologicznej i psychopedagogicznej; przybliżenie charakterystyki funkcjonowania osób z różnych obszarów kulturowych oraz kulturowego kontekstu ich reakcji, zachowania, zaburzeń itp.

Treści merytoryczne: wprowadzenie do komunikacji międzykulturowej – podstawowe terminy (między-, trans- i wielokulturowość, komunikacja werbalna i niewerbalna a wzorce kulturowe, podstawowe wzory kulturowe); proces komunikacji trans- i interkulturowej – specyfika, rola uniwersaliów i różnic kulturowych; identyfikowanie różnic i barier kulturowych w procesie komunikacji i ich znaczenie; komunikacja w psychologii trans- i międzykulturowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): modele różnic kulturowych, rangę i rolę komunikacji (jako procesu interakcji przedstawicieli różnych kultur, w kontekście wzajemności, wymiany komunikatów, z uwzględnieniem barier i uniwersaliów kulturowych oraz ich dekodowania, jak również sprawczości i podmiotowości); funkcjonowanie komunikacji interkulturowej na poziomie globalnym, lokalnym, instytucjonalnym, międzygrupowym oraz interpersonalnym.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się terminologią wykorzystywaną w psychologii trans- i między kulturowej; komunikować się z uwzględnieniem rangi uniwersaliów i różnic kulturowych; identyfikować sygnały niewerbalne typowe dla danego obszaru i wzorca kulturowego; identyfikować bariery komunikacyjne w interakcjach między przedstawicielami różnych kultur (w aspekcie: dystansu przestrzennego, postrzegania czasu, uwarunkowanych kulturowo sposobów komunikowania się, uwarunkowanej kulturowo hierarchii oraz wzorców kobiecości i męskości).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nieustannego rozwoju zawodowego i osobistego z uwzględnieniem rangi uniwersaliów i różnic kulturowych w procesie komunikacji między jednostkami, grupami i instytucjami o charakterze pomocowym.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

2. Trening twórczości

Cel kształcenia: poznanie treningu twórczości jako metody pracy z grupą postrzeganą jako zespół o twórczym potencjale; poznanie metod zarządzania procesem grupowym, w taki sposób, aby grupa generowała nowe pomysły odznaczające się dobrą jakością.

Treści merytoryczne: zasady sprzyjające pracy twórczej; teorie twórczości omówione za pomocą metody projektu; zasady panujące w grupie twórczego myślenia oparte na tworzeniu bezpiecznej relacji; cechy społecznej przestrzeni twórczej: ludyczność, odroczone wartościowanie, racjonalna irracjonalność, kompetentna niekompetencja, aktualność, różnorodność; problemy dywergencyjnego i konwergencyjnego sposobu myślenia – różnice i podobieństwa; role społeczne w zespole; fazy procesu grupowego (ze szczególnym uwzględnieniem fazy indywiduacji w grupie); rola i miejsce kryzysu(ów) w procesie tworzenia; stworzenie nowego rozwiązania lub dzieła.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): różne sposoby zastosowań treningu twórczości jako metody pracy z grupą; zasady dotyczące projektowania, diagnozy sposobów tworzenia, komunikacji i pełnienia ról w twórczym zespole.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić, kształtować i formować trening twórczości w kontekście funkcjonowania psychospołeczno-pedagogicznego jednostki w grupie oraz całych grup (ze szczególnym uwzględnieniem tzw. procesu grupowego) biorąc pod uwagę facylitacyjną rolę, jaką pełni w nim psycholog.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przeprowadzania, kształtowania i formowania treningu twórczości w kontekście funkcjonowania psychospołeczno-pedagogicznego jednostki w grupie oraz całych grup.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

3. Psychologia starzenia się i starości

Cel kształcenia: zapoznanie z charakterystyką okresu starzenia się i starości, podstawowymi trudnościami, ale również potencjałem rozwojowym tego etapu życia człowieka, poznanie konsekwencji procesu starzenia się społeczeństwa oraz zwrócenie uwagi na problem uprzedzeń wobec osób w wieku starszym oraz możliwości zapobiegania im.

Treści merytoryczne: definicja procesu starzenia się; charakterystyka okresu rozwojowego jakim jest starość; granice starości (według WHO); zjawisko starzenia się społeczeństw; kulturowe i społeczne wyznaczniki starości; pojawianie się nowych ról społecznych i sposobów spędzania czasu; radzenie sobie z problemem straty; zjawisko depresji wśród osób starszych; seksualność osób starszych; pojęcie ageizmu i jego konsekwencje; wyznaczniki poziomu satysfakcji z życia u osób starszych; charakterystyka funkcjonowania poznawczego i emocjonalnego osób starszych – proces naturalny a objawy schorzeń neurozwyrodnieniowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): charakterystykę funkcjonowania poznawczego osób starszych; zakres projektowania, diagnozy sposobów tworzenia relacji i komunikacji z osobami starszymi.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się terminologią psychologii rozwoju człowieka dotyczącą okresu starzenia się i starości, zróżnicować naturalne procesy starzenia się w zakresie funkcjonowania poznawczego od ich formy chorobowej, jaką jest otępienie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pracy z osobami starszymi w zakresie terapii indywidualnej w środowisku lokalnym lub w ramach opieki instytucjonalnej (np. domy pomocy społecznej, placówki opieki długoterminowej, środowiskowe domy samopomocy).

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

4. Rozwijanie kompetencji społecznych uczniów

Cel kształcenia: przygotowanie do prowadzenia zajęć mających na celu rozwijanie kompetencji społecznych uczniów, doświadczanie siebie w roli osoby prowadzącej grupę, uzyskanie informacji zwrotnej od pozostałych uczestników na temat własnych kompetencji pracy z grupą.

Treści merytoryczne: składniki skutecznych programów rozwijających kompetencje - umiejętności emocjonalne, poznawcze i społeczne oraz cztery zakresy umiejętności interpersonalnych: wzajemne poznanie (otwartość, samoświadomość, samoakceptacja oraz zaufanie), skuteczna komunikacja (dokładne i jednoznaczne wzajemne zrozumienie komunikatów werbalnych i niewerbalnych – słuchanie i udzielanie informacji zwrotnych), wpływanie na siebie nawzajem i pomoc oraz konstruktywne rozwiązywanie wspólnych problemów i konfliktów (asertywność); wykorzystanie różnorodnych metod pracy z grupą jak karty metaforyczne, gry edukacyjne itp. umożliwiające prowadzenie zajęć warsztatowych rozwijających kompetencje społeczne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): kompetencje społeczne i zasady ich rozwoju; zasady budowania komunikacji i relacji z osobą i jej otoczeniem w tworzeniu i realizacji programów rozwojowych.

Umiejętności (potrafi): integrować wiedzę teoretyczną z praktyką edukacyjną samodzielnie zaplanować i przeprowadzić warsztat umiejętności psychospołecznych, właściwie dopierając środki i metody pracy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): poszukiwania optymalnych rozwiązań w doborze treści i środków w planowaniu oraz prowadzeniu zajęć mających na celu kształtowanie kompetencji społecznych; przejawiania wrażliwości na problemy psychospołeczne; komunikowania się i współpracę z innymi.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

5. Rozwijanie siły i odporności psychicznej

Cel kształcenia: zapoznanie ze złożonym znaczeniem pojęcia *odporność psychiczna (OP)*, a także uświadomienie, jak ważne jest rozwijanie OP w świecie pełnym wyzwań

i niepewności; uzyskanie wiedzy, jak diagnozować OP oraz jakie są podstawowe metody rozwoju OP.

Treści merytoryczne: wprowadzenie do zagadnienia odporności psychicznej - źródło pojęcia, rozumienie terminu; znaczenie odporności psychicznej dla zdrowia psychicznego oraz radzenia sobie z trudnościami i wyzwaniami; historia rozwoju koncepcji odporności psychicznej; zrozumienie modelu OP - koncepcja 4C; mierzenie OP i jej zastosowania; badania naukowe wykorzystujące model OP; rozwój odporności psychicznej - podstawowe techniki, metody pracy i programy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcie odporności psychicznej; podstawowe narzędzia diagnozy poziomu OP; zasady diagnozy, projektowania i sposobów tworzenia programów rozwojowych.

Umiejętności (potrafi): przedstawić podstawowe metody rozwoju odporności psychicznej, wykorzystywać narzędzia diagnostyczne, przekazywać informacje zwrotne osobom badanym, stosować podstawowe techniki rozwoju odporności psychicznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ciągłej aktualizacji wiedzy w zakresie OP i podnoszenia poziomu umiejętności trenerskich i coachingowych w obszarze OP; budowania sieci kontaktów i propagowania rozwoju OP.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

6. Warsztaty teatralne

Cel kształcenia: zapoznanie z różnorodnymi technikami teatralnymi i parateatralnymi oraz formami konstruowania własnych działań artystycznych.

Treści merytoryczne: teatr – wprowadzenie w problematykę przedmiotu; elementarne zadania aktorskie; wyobraźnia i koncentracja; animowanie przedmiotu; ekspresja ciała; improwizacje, gry i zabawy teatralne; ruch sceniczny; scenografia i kostium na scenie; techniki dramy; kompozycja spektaklu; etiuda teatralna; prezentacja projektu artystycznego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia dotyczące teatru; zasady komunikacji w procesie twórczym.

Umiejętności (potrafi): konstruować własne scenariusze i organizować ich prezentację w postaci zdarzenia teatralnego; w oparciu o samodzielną analizę tworzyć i realizować elementy warsztatu teatralnego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): budowania warsztatu pracy z uwzględnieniem obszaru działalności artystycznej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

7. Elementy psychotraumatologii

Cel kształcenia: dostarczenie wiedzy uwzględniającej współczesne osiągnięcia naukowe w zakresie traumy i jej skutków a także pracy z osobą z doświadczeniem traumy w obszarze budowania adekwatnej relacji i prowadzenia procesu terapeutycznego.

Treści merytoryczne: trauma jako zdarzenie i zjawisko kompleksowe - PTSD, złożone PTSD (CPTSD), trauma transgeneracyjna; kryteria diagnostyczne traumy i teorie wyjaśniających traumę; relacji ciało-mózg w traumie; sposoby interwencji pomocowych bezpośrednich i odroczonej w czasie.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): główne objawy traumy, mechanizmy powstawania traumy, czynniki sprzyjające powstawaniu traumy, czynniki chroniące (resilience) przed powstaniem traumy oraz główne teorie wyjaśniające powstawanie i utrzymywanie się traumy; sposoby projektowania działań prewencyjnych i terapeutycznych.

Umiejętności (potrafi): rozpoznać objawy traumy, zrozumieć sytuację psychologiczną osoby doświadczającej traumy, zbudować profesjonalną relację, podjąć adekwatne interwencje psychologiczne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przejawiania profesjonalnej postawy wobec osób doświadczających traumy, wykorzystania wiedzy z zakresu teorii traumy w kontakcie z klientem/pacjentem.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

8. Radzenie sobie ze stresem w oparciu o biofeedback

Cel kształcenia: zapoznanie z najnowszymi odkryciami dotyczącymi fizjologicznych mechanizmów stresu oraz jego konsekwencjami na poziomie somatycznym i psychologicznym oraz strategiami radzenia sobie z sytuacją stresową w oparciu o biofeedback.

Treści merytoryczne: wprowadzenie do problematyki - biologiczne i psychologiczne korelaty stresu; koncepcje stresu psychologicznego; rodzaje stresorów i fazy reakcji stresowej; stres a zaburzenia psychosomatyczne; współczesne koncepcje dotyczące relacji „umysł-ciało”; zapobieganie stresowi i radzenie sobie ze stresem; prezentacja urządzenia biofeedback; interwencje terapeutyczne oraz profilaktyka zdrowia w oparciu o metody pracy z ciałem w podejściu opartym na uważności z wykorzystaniem sprzętu biofeedback; zapobieganie stresowi i radzenie sobie ze stresem; projektowanie działań z zakresu profilaktyki zdrowia psychicznego w oparciu o wiedzę zdobytą na zajęciach.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): sposoby projektowania i udzielania pomocy psychologicznej obejmującej między innymi psychoterapię i psychoedukację zorientowaną na ciało a także zastosowania i ograniczenia metod pracy z ciałem.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać i integrować informacje z różnych źródeł na temat zjawisk psychologicznych związanych ze stresem; zaprojektować i przeprowadzić działania prewencyjne i prozdrowotne w kontekście radzenia sobie ze stresem; zastosować działania ukierunkowane na edukację zdrowotną, promocję zdrowia, pierwotną i wtórną profilaktykę chorób.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania posiadanej wiedzy do podejmowania lub wspierania działań z zakresu profilaktyki zdrowia psychicznego z wykorzystaniem metod psychofizjologicznych a także postawy obiektywizmu i bezstronności.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

9. Warsztat młodego badacza

Cel kształcenia: zbudowanie kompetencji niezbędnych do prowadzenia projektów badawczych o charakterze naukowym i praktycznym: przygotowanie, przeprowadzenie i napisanie w zespole pracy o charakterze empirycznym.

Treści merytoryczne: etapy procesu badawczego (określenie tematu oraz problemu badawczego; analiza literatury naukowej; sformułowanie pytań i hipotez badawczych; wybór narzędzi badawczych; projektowanie badania; wykonanie badania; analiza materiału badawczego; opisanie wyników badań); prezentacja wyników i ich obrona.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): jak planować i przeprowadzać badania w psychologii z użyciem pomiaru testowego, obserwacji i wywiadu; jak opisywać i prezentować ich rezultaty.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić kwerendę literatury, dobrać narzędzia i metody do problemów badawczych, dokonać krytycznej analizy wyników według wybranego podejścia metodologicznego, przygotować raport z badania.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): otrzymywania informacji zwrotnej i korzysta ze wskazówek dotyczących własnej działalności badawczej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

10. Współczesne problemy psychologii

Cel kształcenia: zapoznanie z aktualnymi problemami i zagadnieniami, mającymi wpływ na psychologię jako naukę oraz wykonywanie zawodu psychologa.

Treści merytoryczne: analiza wyłonionego współczesnego problemu w kontekście psychologii jako nauki i społecznej praktyki: jego wpływ na psychologię i wykonywanie zawodu psychologa, aspekty etyczne, sposoby wykorzystania oraz ograniczenia.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): współczesne społeczne i technologiczne trendy mające wpływ na psychologię, w tym ich możliwości i ograniczenia; sposoby ich identyfikowania w oparciu o fachową literaturę; jak je wykorzystać w diagnozie i interwencji psychologicznej.

Umiejętności (potrafi): korzystać z najnowszych zdobyczy nauki i techniki w pracy psychologa badacza i praktyka w obszarze diagnozy i interwencji psychologicznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): etycznego wykorzystania najnowszych zdobyczy nauki w pracy psychologa oraz jest otwarty na rozumienie zmiany społecznej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

ZAJĘCIA FAKULTATYWNE 3 i 4

1. Podstawy mediacji i negocjacji

Cel kształcenia: przekazanie podstawowej wiedzy na temat dynamiki konfliktów, procesu mediacji i negocjacji, w tym praw oraz obowiązków mediatora; wzmacnianie kompetencji komunikacyjnych; nabycie praktycznych umiejętności z zakresu mediacji i negocjacji.

Treści merytoryczne: konflikt i jego dynamika; sposoby i strategie rozwiązywania konfliktów oraz skuteczna komunikacja w sytuacji konfliktu; negocjacje: zasady, warunki, fazy, techniki, style negocjacyjne, rozpoznawanie interesów i potrzeb, przygotowanie negocjacji; mediacje - wprowadzenie w zagadnienia mediacji, zasady i standardy mediacji, prawne i organizacyjne aspekty funkcjonowania procedur mediacyjnych, etyka w pracy mediatora.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): dynamikę konfliktów, ich rodzaje i strategie podejścia do konfliktu w pracy psychologa diagnosty i terapeuty; definicję pojęcia negocjacji i mediacji oraz przebieg obu procesów; zasady projektowania działań mediacyjnych sposobów komunikacji w procesie mediacji.

Umiejętności (potrafi): przygotować się na elementarnym poziomie do poprowadzenia negocjacji i mediacji, posługując się wiedzą zdobytą na zajęciach.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): bardziej świadomego zarządzania sytuacjami konfliktowymi.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

2. Zaburzenia okresu dorastania

Cel kształcenia: zapoznanie z problematyką zaburzeń okresu dorastania oraz wsparcia terapeutycznego w kontekście zmian cywilizacyjnych i pojawiających się nowych wyzwań w obszarze poszukiwania tożsamości, budowania relacji, seksualności zdrowia psychicznego.

Treści merytoryczne: okres dorastania i jego specyfika w kontekście zmian cywilizacyjnych i nowych wyzwań; wyzwania w obszarze tworzenia tożsamości – tożsamość płciowa i orientacja seksualna; wyzwania związane z socjalizacją w grupie rówieśniczej w kontekście życia online – nowe wzorce budowania wspólnoty i wynikające

z nich zagrożenia związane z patologią zachowania, własnym bezpieczeństwem (nowe rodzaje uzależnień, samookaleczenia, próby samobójcze etc.); praca terapeutyczna z nastolatkiem przejawiającym zaburzenia zachowania: kontrakt terapeutyczny, przymierze terapeutyczne; indywidualne i grupowe programy pracy z nastolatkiem jako prewencja i terapia zaburzeń okresu dorastania.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zaburzenia zachowania i emocje występujące w okresie dorastania, ich wpływ na funkcjonowanie psychologiczne i społeczne jednostki oraz jej otoczenia; zasady projektowania działań interwencyjnych i komunikacji z nastolatkiem w kryzysie.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się terminologią wykorzystywaną w psychologii zaburzeń zachowania i emocji, adekwatnie stosuje ją względem obserwowanych zachowań; dokonać krytycznej analizy przyczyn wystąpienia danego zaburzenia i dostosować do niego zachowania interwencyjne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nieustannego rozwoju zawodowego i osobistego w zakresie diagnozy i pracy z zaburzeniami zachowania, emocji i myślenia młodzieży.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

3. Dziecko w rodzinie dysfunkcyjnej

Cel kształcenia: zapoznanie z problematyką życia i dorastania dziecka w rodzinie dysfunkcyjnej oraz organizacji życia społecznego w dysfunkcyjnym środowisku rodzinnym

Treści merytoryczne: systemowe podejście do rozumienia rodziny; problem dysfunkcji w rodzinie, ich rodzajów i wpływu na działanie systemu rodzinnego; cechy rodziny dysfunkcyjnej, czynniki ryzyka krzywdzenia dziecka, objawy zaburzeń dziecięcych wynikających z wychowywania się w rodzinie nieprawidłowo realizującej swoje funkcje; rodzina z problemem uzależnienia, przemocy, choroby psychicznej, euro-rodziny i eurosieroctwo, rodzina rozbita; role przyjmowane przez dzieci w rodzinach dysfunkcyjnych oraz ich wpływ na rozwój psychospołeczny dziecka; długofalowe skutki dorastania w rodzinie dysfunkcyjnej; problem i potrzeba terapii rodziny dysfunkcyjnej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wpływ uzależnienia i przemocy na funkcjonowanie systemu rodzinnego, ich skutków dla rozwoju społecznego i psychologicznego dzieci dorastających w takich rodzinach; prawidłowości dotyczące diagnozy dysfunkcji oraz komunikacji w procesie podejmowania interwencji.

Umiejętności (potrafi): adekwatnie posługiwać się terminologią związaną ze skutkami dorastania dziecka w rodzinie dysfunkcyjnej oraz dokonać opisu psychologicznego cech wykształcających się u jednostki mającej w swoim doświadczeniu życie w rodzinie dysfunkcyjnej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozpoznawania problematyki i skutków psychologicznych dorastania dziecka w rodzinie dysfunkcyjnej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

4. Psychologia niedostosowania społecznego

Cel kształcenia: zapoznanie ze zjawiskiem niedostosowania społecznego, jego etiologią, teoriami, zakresem i znaczeniem funkcjonalno-społecznym; pobudzenie do refleksji nad czynnikami ryzyka wykolejenia społecznego (jako konsekwencji niedostosowania) oraz poszukiwania sposobów ich redukcji poprzez profilaktykę oraz oddziaływania resocjalizacyjne i terapeutyczne.

Treści merytoryczne: wieloaspektowe i funkcjonalno-społeczne znaczenie pojęć: socjalizacja, desocjalizacja i resocjalizacja, wychowanie i trudności wychowawcze,

zaburzenia przystosowania, nieprzystosowanie społeczne, zaburzenia osobowości, psychopatia i socjopatia, niedostosowanie i wykolejenie społeczne, kultura (w aspekcie atrybutywnym i dystrybutywnym), akulturacja i enkulturacja a niedostosowanie społeczne, warunkowanie i modelowanie zachowania osób niedostosowanych społecznie; etiologia, teorie, zakres i znaczenie funkcjonalno-społeczne niedostosowania społecznego i jego objawy (omówienie na wybranych przykładach); wybrane sposoby diagnozy, zapobiegania i korekcji niedostosowania społecznego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): jak zdefiniować niedostosowanie społeczne; zależność między nieprzystosowaniem, niedostosowaniem a wykolejeniem społecznym; objawy niedostosowania, zasady komunikacji z osobą zagrożoną niedostosowaniem oraz jej otoczeniem.

Umiejętności (potrafi): określić różnice i podobieństwa między nieprzystosowaniem a niedostosowaniem społecznym; scharakteryzować istotę takich pojęć, jak: trudności wychowawcze, zaburzenia przystosowania, nieprzystosowanie społeczne, zaburzenia osobowości, psychopatia i socjopatia oraz ich znaczenie w niedostosowaniu społecznym; identyfikować czynniki mające wpływ na niedostosowanie społeczne; planować odpowiednie działania zaradcze.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wyjaśniania procesu wykolejenia społecznego oraz tworzenia programów naprawczych niedostosowawczych zachowań jednostki.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

5. Zachowania ryzykowne dzieci i młodzieży

Cel kształcenia: zapoznanie z pojęciami, istotą, znaczeniem psychospołecznym, teoriami i metodami badania oraz skalą zjawisk: ryzyka i zachowań ryzykownych dzieci i młodzieży.

Treści merytoryczne: ryzyko i zachowania ryzykowne, problemowe, antyspołeczne, dewiacyjne, zaburzenia internalizacyjne vs. eksternalizacyjne – zagadnienia etymologiczno-definityjne; wieloaspektowość ryzyka: zachowanie adaptacyjne, problem perspektywy, konieczność vs. przyjemność (ryzyko: instrumentalne vs. stymulujące) - ujęcie psychologiczne; teorie, koncepcje i modele ryzyka i zachowań ryzykownych dzieci i młodzieży; wybrane sfery przejawiania skłonności do ryzyka i zachowań ryzykownych dzieci i młodzieży i ich charakterystyka psychospołeczna; ryzyko i zachowania ryzykowne a środowisko domowe, szkolne/grupa rówieśnicza; wybrane programy (psycho)profilaktyczne i prewencyjno-interwencyjne stosowane wobec dzieci i młodzieży.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia z zakresu teorii ryzyka i zachowań ryzykownych dzieci i młodzieży; psychologiczne mechanizmy powstawania zachowań ryzykownych; zasady projektowania rozwiązań w celu zapobiegania wybranym rodzajom zachowań ryzykownych oraz budowania relacji z klientem zagrożonym zachowaniem ryzykownym i jego otoczeniem.

Umiejętności (potrafi): opisać różnice i podobieństwa pomiędzy pojęciami ryzyka i zachowań ryzykownych dzieci i młodzieży oraz zależności zachodzących między ww. zjawiskami; identyfikować wybrane zachowaniom ryzykownym dzieci i młodzieży oraz proponować rozwiązania służące ich zapobieganiu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przejawiania wrażliwości na wystąpienie zjawisk ryzyka i zachowań ryzykownych w różnych kontekstach psychospołeczno-pedagogicznych i społeczno-kulturowych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

6. Arteterapia

Cel kształcenia: zapoznanie z metodą arteterapii i jej praktycznymi zastosowaniami jako sposobu na wgląd w procesy psychiczne oraz autoekspresję i metodę terapeutyczną.

Treści merytoryczne: twórczość a zdrowie psychiczne; działanie artystyczne jako sposób organizowania wiedzy o sobie samym i świecie; arteterapia jako szansa na ekspresję problemów i trudnych tematów (bunt, złość, agresja, przemoc, izolacja); formy artystyczne i ich terapeutyczne znaczenie i możliwości: rysunek, poezja, muzyka, taniec, narracja.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): znaczenie działań artystycznych w kontekście autoekspresji oraz terapii; specyfikę komunikacji z osobami w procesie arteterapii.

Umiejętności (potrafi): dostosować metodę autoterapii do zaobserwowanych problemów internalizacyjnych i eksternalizacyjnych oraz korzystać z podstawowych metod arteterapii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): obserwowania i wspierania aktu tworzenia oraz kompetencji wyznaczania i realizowania celów arteterapii.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

7. Język migowy

Cel kształcenia: zapoznanie z daktylografią i ideografią polskiego języka migowego (odróżnienie polskiego języka migowego od systemu językowo – migowego) oraz ukazanie możliwości używania go w kontakcie z ludźmi niesłyszącymi.

Treści merytoryczne: daktylografia języka migowego (alfabet palcowy, znaki liczb); ideografia polskiego języka migowego z zakresu czynności życia codziennego; elementy gramatyki polskiego języka migowego; zachowania kulturowe Głuchych.

Wiedza (zna i rozumie): reguły porozumiewania się z osobami z uszkodzonym słuchem, posiada również wiedzę na temat specyfiki funkcjonowania osób należących do społeczności Głuchych, zna pewne zachowania typowe dla Kultury Głuchych.

Umiejętności (potrafi): dobrać odpowiedni sposób porozumiewania się do osoby z uszkodzonym słuchem; nawiązać kontakt z osobą niesłyszącą nie porozumiewającą się językiem mówionym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ciągłego dokształcania się w zakresie znajomości języka migowego; etycznego zachowania się wobec osób odmiennych językowo i kulturowo, w szczególności wobec osób należących do społeczności Głuchych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

8. Zachowania agresywne dzieci i młodzieży

Cel kształcenia: nabycie wiedzy psychologicznej dotyczącej uwarunkowań agresji oraz zapoznanie ze związkami zmian rozwojowych w ciągu życia z zachowaniami agresywnymi oraz zależnościami pomiędzy wybranymi zaburzeniami psychicznymi a zachowaniami agresywnymi; rozwijanie wiedzy i umiejętności pomiaru agresji oraz podejmowania działań o charakterze profilaktycznym i terapeutycznym.

Treści merytoryczne: teorie i koncepcje wyjaśniające etiologię agresji u dzieci i młodzieży; techniki badania agresywnego zachowania; agresja a wybrane zaburzenia psychiczne dzieci i młodzieży; czynniki ryzyka wystąpienia zachowań agresywnych oraz profilaktyka zjawiska; praca nad strategiami bezkonfliktowego wypracowywania rozwiązań w sytuacjach trudnych; prezentacja i ćwiczenie technik wykorzystywanych w negocjowaniu kompromisów; prezentacja skutecznych interwencji przy radzeniu sobie z agresją, impulsywnością i przemocą u dzieci i młodzieży; pomoc dzieciom w radzeniu sobie z gniewem – podejście kognitywno-behawioralne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy praktycznego zastosowania technik pracy psychologicznej nad zapobieganiem zachowaniom agresywnym u dzieci i młodzieży; rozumie podstawy zachowań agresywnych w kontekście zmian rozwojowych oraz zaburzeń psychicznych; ma uporządkowaną wiedzę dotyczącą technik diagnozy zachowań agresywnych.

Umiejętności (potrafi): w sposób praktyczny stosować techniki i metody pracy psychologicznej z dziećmi i młodzieżą z problemem zachowań agresywnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ciąglego doksztalcania się zawodowego i rozwoju osobistego; dokonywania krytycznej samooceny własnych kompetencji i doskonalenia umiejętności, wyznaczania kierunku własnego rozwoju i kształcenia.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

9. Prawo rodzinne i opiekuńcze

Cel kształcenia: wskazanie zakresu uregulowań prawnych związanych z funkcjonowaniem rodziny oraz sprawowaniem władzy rodzicielskiej; wskazanie zakresu i sposobów ingerowania państwa w sprawowanie władzy rodzicielskiej; pokazanie prawnych możliwości wsparcia rodziny i poszczególnych jej członków przez system prawa rodzinnego i innych ustaw.

Treści merytoryczne: źródła prawa rodzinnego i zasady prawa rodzinnego; sądy rodzinne i inne instytucje powołane do ochrony prawnej rodziny; podstawowe uwarunkowania prawne dotyczące małżeństwa; pokrewieństwo i powinowactwo; rodzicielstwo zastępcze w systemie prawa rodzinnego i opiekuńczego; władza rodzicielska i jej zakres; opieka i kuratela; cel i zakres obowiązywania ustawy w sprawach nieletnich; przebieg postępowania poprawczego; prawne wsparcie rodziny na podstawie ustaw o zwalczaniu alkoholizmu i narkomanii oraz pomocy społecznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię używaną w zapisach prawa rodzinnego i opiekuńczego.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać terminologię używaną w zapisach prawa rodzinnego i opiekuńczego w procesie doboru adekwatnych metod diagnozy psychologicznej oraz komunikacji z klientem i jego otoczeniem; posługiwać się zapisami prawa rodzinnego i opiekuńczego w celu rozwiązania zróżnicowanych problemów oraz prognozować przebieg ich rozwiązania, strategie działań pomocowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania edukacyjne i opiekuńcze oraz zasięgania opinii ekspertów w dziedzinie prawa rodzinnego i opiekuńczego w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

10. Profilaktyka zdrowia psychicznego w obliczu zaburzeń odżywiania

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawami teoretycznymi promocji oraz profilaktyki zdrowia psychicznego w obliczu zaburzeń odżywiania; kształtowanie umiejętności służących utrzymaniu zdrowia psychicznego i umiejętności przygotowywania projektów edukacji zdrowotnej i profilaktyki w zakresie zdrowia psychicznego.

Treści merytoryczne: wprowadzenie do problematyki: podstawowe zagadnienia z zakresu profilaktyki zdrowia psychicznego oraz zaburzeń odżywiania; psychologiczne uwarunkowania i mechanizmy zaburzeń odżywiania; metody psychoterapeutyczne w zaburzeniach odżywiania oraz ich skuteczność; czynniki warunkujące zdrowie i dbałość o zdrowie; zdrowie psychospołeczne; radzenie sobie ze stresem w procesie budowania zdrowia; przykładowe programy profilaktyki zdrowia psychicznego w obliczu

zaburzeń odżywiania; projektowanie działań z zakresu profilaktyki zdrowia psychicznego w oparciu o wiedzę zdobytą na zajęciach.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): mechanizmy powstawania zaburzeń odżywiania, ich kryteria diagnostyczne; zasady wykorzystania metod diagnozy psychologicznej oraz interwencji w pomocy osobom z zaburzeniami odżywiania; sposoby komunikacji z pacjentem i jego otoczeniem.

Umiejętności (potrafi): dbać o własne zdrowie psychiczne i wspierać skutecznie dbałość o zdrowie psychiczne u innych osób; zaprojektować i przeprowadzić działania prewencyjne i prozdrowotne w kontekście zaburzeń odżywiania.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podejmowania lub wspierania działań z zakresu profilaktyki zdrowia psychicznego; przewidywania konsekwencji podejmowanych działań; zachowania obiektywizmu i bezstronności w swojej działalności badawczej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

ZAJĘCIA FAKULTATYWNE 5 i 6

1. Psychologia w sporcie

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawami pracy psychologa sportu, realizowanymi przez niego zadaniami względem zawodnika oraz całej drużyny; zapoznanie z podstawowymi metodami i technikami pracy ze sportowcami w odniesieniu do zagadnienia treningu mentalnego.

Treści merytoryczne: rola aktywności fizycznej i sportu w życiu człowieka; psychologia sportu jako dziedzina psychologii stosowanej - jak można wykorzystywać w praktyce psychologicznej doniesienia z badań; psycholog sportu - rola i zadania; zawodnik - podstawy pracy z jednostką; zespół - podstawy pracy z grupą; wprowadzenie do zagadnienia treningu mentalnego; stres i pobudzenie w sporcie - jak sprawić, aby był sprzymierzeńcem a nie wrogiem; motywacja jako kluczowy element funkcjonowania sportowca; praca nad postawą sportową i pewnością siebie; wyznaczanie celów - praktycznie techniki pracy nad celami; zagadnienie koncentracji i ćwiczenia ją poprawiające; podstawy treningu wyobraźniowego; sen i relaksacja - higiena snu, jakość snu oraz techniki relaksacyjne; psychoedukacja jako ważny element pracy psychologa sportu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rolę sportu i aktywności fizycznej w życiu człowieka; podstawowe założenia treningu mentalnego; zadania psychologa sportu w pracy z zawodnikiem i drużyną oraz jakie narzędzia i wybrane metody diagnozy psychologicznej oraz interwencji są przydatne w pracy ze sportowcami.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzać ćwiczenia z zakresu treningu mentalnego i dokonać analizy uzyskanych rezultatów; dobrać odpowiednie metody diagnostyczne, aby dokonać oceny funkcjonowania swojego klienta i na jej podstawie opracować, wspólnie z klientem, plan zmiany.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dalszego poszerzania swojej wiedzy i umiejętności w zakresie pracy z klientem z obszaru psychologii sportu, podejmowania działań na rzecz promowania psychologii w środowisku sportowym.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

2. Praktyczne umiejętności z zakresu mediacji rodzinnej

Cel kształcenia: zapoznanie z założeniami i zasadami prowadzenia mediacji rodzinnej, poznanie psychologicznych mechanizmów sprzyjających efektywności mediacji oraz

wstępny trening umiejętności pokojowego rozwiązywania konfliktów na drodze negocjacji i mediacji.

Treści merytoryczne: konflikt interpersonalny w życiu rodziny – istota, przyczyny i rodzaje konfliktów oraz sposoby identyfikacji, dynamika konfliktu; osobiste style i podejmowane role w rozwiązywaniu konfliktów; przydatność wybranych sposobów i form komunikacji interpersonalnej w prowadzeniu negocjacji i mediacji; mediacje – fazy procesu mediacji; mediator – rola i kompetencje; forma i znaczenia pytań w procesie mediacji; techniki i strategie stosowane w mediacji; problem manipulacji w mediacji - możliwości obrony przed manipulacją; rozwiązywanie wybranych nietypowych sytuacji i problemów z zastosowaniem procedur negocjacyjnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): sposób dokonywania diagnozy potrzeb i ograniczeń uczestników mediacji rodzinnej, dynamiki małżeńskich/rodzinnych konfliktów (interpersonalnych) oraz etapów, metod i zasad procesu mediacji; strukturę i funkcje instytucji wspierających funkcjonowanie rodzin znajdujących się w sytuacji konfliktowej, a także podstawowe zasady etyczne obowiązujące w pracy mediatora z rodziną przeżywającą różnorodne sytuacje konfliktowe.

Umiejętności (potrafi): dokonać krytycznej diagnozy sytuacji klienta w rodzinie i wyłonić problem; poszukiwać nowych sposobów pomocy osobom dotkniętym konfliktami rodzinnymi o zróżnicowanym charakterze.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podjęcia prób prowadzenia mediacji rodzinnych oraz podejmowania roli mediatora rodzinnego w kontekście możliwości wystąpienia zróżnicowanych form konfliktów rodzinnych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

3. Metody projekcyjne w praktyce psychologa

Cel kształcenia: zapoznanie z projekcyjnymi metodami diagnozy psychologicznej, ze wskazaniem na ich przydatność i ograniczenia.

Treści merytoryczne: pojęcie „projekcji” w kontekście psychologicznych narzędzi diagnostycznych; testy projekcyjne w diagnostyce psychologicznej i narzędzia projekcyjne nazywane tak potocznie; kontrowersje związane ze stosowaniem tych narzędzi i stanowisko ich zwolenników.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcie „projekcji” w kontekście psychologicznych narzędzi diagnostycznych; krytyczne uwagi i zalety tych narzędzi wskazywane przez środowisko psychologów.

Umiejętności (potrafi): właściwie zdefiniować projekcyjne metody diagnostyczne, odróżnić je od pozostałych metod wykorzystywanych w diagnozie; dostrzec możliwości zastosowania metod projekcyjnych w praktyce, ale też dokonać ich krytycznej oceny w tym kontekście.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dokonywania oceny narzędzi pod względem ich wartości diagnostycznej; dostrzegania potrzeby krytycznego spojrzenia na wartość metodologiczną dostępnych narzędzi i potencjalne ryzyko ich stosowania; ciągłego uzupełniania wiedzy w tym zakresie.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

4. Podstawy resocjalizacji sprawców przestępstw

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi obszarami zastosowania psychologii w obszarach oddziaływań resocjalizacyjnych i wychowawczych wobec sprawców przestępstw.

Treści merytoryczne: psychologia w ujęciu resocjalizacyjnym i kryminologicznym. Patologie społeczne o charakterze kryminogennym; proces socjalizacji, zagrożenie niedostosowaniem i niedostosowanie społeczne – podejście psychologiczne, kryminologiczne, pedagogiczne, socjologiczne, biologiczne; rola i zakres diagnozy psychologicznej w postępowaniu sądowym; rola i zakres oddziaływań psychologicznych w procesie wychowawczym i resocjalizacyjnym; probacja i środki probacyjne; System Dozoru Elektronicznego – w kontekście społecznym i psychologicznym; kurator sądowy i asystent rodziny – rola i zadania, oddziaływania w zakresie współpracy z podopiecznymi i instytucjami; diagnoza psychologiczna w resocjalizacji – proces diagnostyczny, zakres i sposób sporządzania diagnozy w różnych placówkach opiekuńczych, wychowawczych i resocjalizacyjnych; diagnoza a prognoza kryminologiczna; podkultura przestępcza i więzienna oraz jej związek z demoralizacją sprawców przestępstw; programy psychoedukacyjne i terapeutyczne w placówkach opiekuńczych, wychowawczych, poprawczych i resocjalizacyjnych – oddziaływania redukujące deficyty wychowawcze i oddziaływania psychokorekcyjne, metody twórczej resocjalizacji; efektywność oddziaływań psychokorekcyjnych w placówkach resocjalizacyjnych – uwarunkowania psychologiczne; psychologiczne aspekty readaptacji społecznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zastosowania psychologii w obszarach oddziaływań resocjalizacyjnych i wychowawczych wobec sprawców przestępstw; podstawowe metody diagnozy psychologicznej wykorzystywane w planowaniu resocjalizacji; podstawy komunikacji z klientem poddanym resocjalizacji i jego otoczeniem.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się terminologią i poprawnie stosować zasady prowadzenia oddziaływań psychologicznych w procesie resocjalizacji sprawców przestępstw.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): sprawnego poruszania się w zagadnieniach dotyczących etiologii przestępczości, zagrożenia niedostosowaniem i niedostosowania społecznego oraz diagnozy i prognozy resocjalizacyjnej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

5. Terapia zaburzeń opozycyjno-buntowniczych dzieci i młodzieży

Cel kształcenia: przekazanie wiedzy na temat specyfiki zaburzeń opozycyjno-buntowniczych oraz metod terapii a także rozwój umiejętności terapeutycznych i gotowości do podejmowania terapii zaburzeń zachowania typu ODD.

Treści merytoryczne: charakterystyka zachowań negatywistycznych i buntowniczych, nieposłuszeństwa oraz zachowań nacechowanych wrogością, skierowanych przeciw autorytetom w domu i w środowisku; zachowania opozycyjno-buntownicze w szkole: panowanie nad sobą, prowokowanie kłótni z dorosłymi, łamanie zasad, oskarżanie innych o popełnienie błędów lub niewłaściwe zachowanie, mściwość; objawy pierwotne i wtórne zachowań opozycyjno-buntowniczych; oddziaływania wychowawcze w szkole: wydawanie poleceń, szkolny system bezpieczeństwa, pochwała terapeutyczna; terapia psychologiczna: praca z dzieckiem ukierunkowana na rozwiązywanie problemów, nauka kontroli zachowań impulsywnych, agresywnych, terapia nastawiona na poprawę samooceny, wzrost poczucia pewności siebie i własnej wartości; oddziaływania środowiskowe: psychoedukacja rodziców, nauczycieli i innych opiekunów dziecka, warsztaty umiejętności rodzicielskich, terapia rodzinna, która pozwala na poprawę komunikacji i relacji między dzieckiem a innymi członkami rodziny.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): charakterystykę i przyczyny zachowań opozycyjno-buntowniczych i ich przejawy w środowisku szkolnym i domowym; podstawowe metody diagnozy psychologicznej wykorzystywanej w ODD; metody terapii zaburzeń ODD.

Umiejętności (potrafi): zastosować metody terapii dzieci i młodzieży z zaburzeniami typu ODD w środowisku szkolnym oraz zaplanować i przeprowadzić pod superwizją zajęcia dla rodziców, dzieci i młodzieży.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozpoczęcia pracy z dziećmi i młodzieżą z zaburzeniami ODD i poszerzania swojej wiedzy i doskonalenia kompetencji z tego obszaru.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

6. Psychomanipulacja i sekty

Cel kształcenia: zapoznanie ze społeczno-kulturowymi i psychologicznymi uwarunkowaniami występowania rozwoju tzw. sekt w Polsce i na świecie, rodzajami tego typu grup oraz możliwościami oceny poziomu ich destrukcyjności; nabycie wiedzy na temat specyfiki funkcjonowania sekt, w tym technik manipulacji przez nie stosowanych w kontekście różnych form wpływu społecznego; odniesienie nabytej wiedzy do rzeczywistości wychowawczej - nabycie umiejętności rozpoznawania i reagowania na przynależność dzieci i młodzieży do sekt, a także wiedzy na temat profilaktyki przynależności do sekt.

Treści merytoryczne: wpływ społeczny, perswazja, socjotechnika, manipulacja (znaczenia pojęć, różnice, podobieństwa); koncepcje wpływu społecznego; wywieranie wpływu przez grupy (syndrom grupowego myślenia, konformizm, podejmowanie ról grupowych, propaganda); pojęcia sekty, nowego ruchu religijnego, kultu, grupy psychomanipulacyjnej – problemy definicyjne; teorie powstawania sekt i nowych ruchów religijnych; typy sekt, specyfika ich funkcjonowania, mechanizmy werbunku i psychomanipulacji oraz destrukcyjnej kontroli; modele wyjaśniające uczestnictwo w grupach psychomanipulacyjnych; kryteria oceny destrukcyjności grupy; skutki przynależności do sekt; profilaktyka powstawania, rozwoju sekt, a także zgubnych skutków ich działalności.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): uwarunkowania występowania i rozwoju sekt, znaczenie pojęcia psychomanipulacji i odróżnia je od innych przejawów wpływu społecznego; pojęcie sekty, techniki manipulacji wykorzystywane przez sekty; podstawowe zasady komunikacji z klientem zagrożonym wstąpieniem do sekty i jego otoczeniem.

Umiejętności (potrafi): projektować działania profilaktyczne w omawianym kontekście.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): adekwatnego reagowania na werbunek podopiecznych do sekt.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

7. Biofeedback – metoda pracy z ciałem w podejściu opartym na uważności

Cel kształcenia: nabycie wiedzy z zakresu psychofizjologii oraz umiejętności związanych z wykorzystywaniem parametrów psychofizjologicznych w procesie edukacyjnym i terapeutycznym.

Treści merytoryczne: wprowadzenie do problematyki: podstawowe zagadnienia z zakresu psychofizjologii oraz nauk pokrewnych; rodzaje oraz parametry psychofizjologiczne; współczesne koncepcje dotyczące relacji „umysł-ciało”; prezentacja urządzenia biofeedback; interwencje terapeutyczne oraz profilaktyka zdrowia w oparciu o metody pracy z ciałem w podejściu opartym na uważności z wykorzystaniem sprzętu

biofeedback; prezentacja przykładowej metody pracy; projektowanie działań z zakresu profilaktyki zdrowia psychicznego w oparciu o wiedzę zdobytą na zajęciach.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): relacje funkcjonalne zachodzące między aktywnością ośrodkowego układu nerwowego a czynnościami ruchowymi, poznawczymi i emocjonalnymi człowieka; rolę metody diagnozy psychofizjologicznej w lepszym rozumieniu dobrostanu pacjenta.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać wiedzę psychologiczną do projektowania działań w obszarze profilaktyki zdrowia psychicznego; wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów psychologicznych oraz projektowania działań psychoprofilaktycznych

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania posiadanej wiedzy do podejmowania lub wspierania działań z zakresu profilaktyki zdrowia psychicznego.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

8. Psychologia w filmie i serialu

Cel kształcenia: zapoznanie z prezentowaniem wiedzy psychologicznej w środkach popkultury ze szczególnym uwzględnieniem aspektów rozróżniania wiedzy opartej na dowodach od wiedzy potocznej oraz etycznych i moralnych aspektach wykorzystania psychologii w popkulturze

Treści merytoryczne: wprowadzenie do psychologii filmu i serialu: psychologia w filmie i serialu, istota analizy postaci i ich historii w kontekście psychologicznym, rola psychoterapii w interpretacji zachowań postaci; analiza postaci: techniki analizy postaci w filmie i serialu, zastosowanie narzędzi diagnostycznych w interpretacji postaci, identyfikacja cech osobowościowych i emocjonalnych postaci; diagnoza psychologiczna postaci: metody diagnozy psychologicznej postaci filmowych, zastosowanie kryteriów diagnostycznych w kontekście postaci, ocena zaburzeń psychicznych i problemów emocjonalnych postaci; psychoterapia w kinie i serialach: reprezentacja psychoterapii w produkcjach filmowych, analiza skuteczności terapii prezentowanych w filmach, etyczne i moralne aspekty terapii w kontekście filmowym; zastosowanie w praktyce osobistej: przekładanie naukowej wiedzy na własne doświadczenia życiowe, implementacja technik samopomocy inspirowanych filmami i serialami, rozwój zdrowia psychicznego poprzez świadome korzystanie z treści filmowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy psychologii filmowej i serialowej, techniki analizy postaci w kontekście psychoterapii, narzędzia diagnostyczne stosowanych w analizie postaci.

Umiejętności (potrafi): dokonywać analizy psychologicznej postaci filmowych i serialowych; wskazać metody diagnozy psychologicznej, które mogą być wykorzystywane w rozumieniu problemów emocjonalnych postaci; wyciągać wnioski z prezentowanych przypadków terapeutycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): prowadzenia dyskusji na temat psychologicznych aspektów filmów i seriali, samodzielnego refleksyjnego analizowania prezentowanych treści pod kątem własnych doświadczeń życiowych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

9. Podstawy logopedii

Cel kształcenia: nabycie podstawowej wiedzy na temat rozwoju mowy u dziecka, ewentualnych zaburzeń mowy i wymowy, ich rodzajów, przyczyn, objawów oraz możliwych działań terapeutycznych w polu terapii logopedycznej.

Treści merytoryczne: wprowadzenie do logopedii – definicja, przedmiot i zadania logopedii, działy logopedii, specjalizacje logopedyczne, kategorie specjalistów logopedii; zasady oddziaływań logopedycznych; zaburzenia mowy i ich klasyfikacja – klasyfikacja przyczynowa (etiologiczna), klasyfikacja objawowa, językoznawcza klasyfikacja zaburzeń mowy, neurofizjologiczna klasyfikacja zaburzeń mowy; jąkanie – definicja, objawy, konsekwencje, terapia, metody pracy z jąkającym się; jąkanie a nie płynność mówienia; głoski języka polskiego charakterystyka artykulacyjna i akustyczna; kształtowanie się mowy dziecka; dyslalia – definicja, klasyfikacja dyslalii ze względu na ilość zniekształconych głosek, ze względu na etiologię, objawy; seplenienie (sygmatyzm), reranie (rotacyzm) – definicje, przyczyny, rodzaje, terapia; mowa bezdźwięczna – definicje, przyczyny, rodzaje, terapia.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): standardy postępowania logopedycznego, podstawowe terminy logopedii; podstawowe etapy diagnozy i terapii logopedycznej w kontekście diagnozy psychologicznej; podstawowe zasady komunikacji z dziećmi z problemami logopedycznymi i ich rodzicami.

Umiejętności (potrafi): wykonać ćwiczenia logopedyczne indywidualnie i w grupie; modelować rozwiązania służące rozwojowi kompetencji językowych; zidentyfikować i wyjaśnić podstawowe zaburzenia mowy i zaproponować sposoby przeciwdziałania im.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przejawiania pozytywnego nastawienia do budowania własnego warsztatu pracy terapeuty w zakresie podstaw logopedii; poszerzania wiedzy w tym obszarze.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

10. Warsztaty plastyczne

Cel kształcenia: zapoznanie z różnego rodzaju technikami plastycznymi oraz podstawowymi informacjami na temat twórczości plastycznej osób z niepełnosprawnościami oraz zaburzeniami psychicznymi z naciskiem na umiejętność analizy wytworów plastycznych i wykorzystywania aktywności plastycznej w terapii i reedukacji.

Treści merytoryczne: praktyczne wykorzystanie technik plastycznych (malarskich, rysunkowych, rzeźbiarskich) w pracy z osobami z niepełnosprawnościami oraz zaburzeniami psychicznymi; model talentu twórczego; techniki rozwijające twórczość; twórczość plastyczna a stymulacja rozwoju i wspieranie psychoterapii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): psychologiczne znaczenie procesu twórczego w plastyce; relacje interpersonalne i komunikację z osobami w procesie twórczym.

Umiejętności (potrafi): projektować i prowadzić zajęcia plastyczne z osobami z niepełnosprawnością i zaburzeniami psychicznymi oraz dokonywać ich ewaluacji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): komunikowania się i współpracy z otoczeniem, oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

ZAJĘCIA FAKULTATYWNE 7 i 8

1. Podstawy TSR

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawami wiedzy z zakresu genezy i idei Podejścia Skoncentrowanego na Rozwiązaniach, stosowania wybranych metod i technik Terapii Skoncentrowanej na Rozwiązaniach, kształtowanie umiejętności budowania prawidłowej relacji z klientem w sytuacji pomocowej.

Treści merytoryczne: podstawowe założenia i idea Podejścia Skoncentrowanej na Rozwiązaniach i jego zastosowanie w praktyce terapeutycznej i edukacyjnej; wybrane umiejętności pomocne w kontakcie z klientem w ramach terapii TSR; etapy współpracy z klientem w terapii TSR; narzędzia i techniki w TSR i ich zastosowanie w różnych kontekstach pomocowych; możliwości dalszego kształcenia w obszarze TSR.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe założenia Podejścia Skoncentrowanego na Rozwiązaniach, oraz wybrane narzędzia i techniki TSR

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać podstawowe narzędzia i techniki TSR w praktyce pomocowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): projektowania kierunku własnego rozwoju zawodowego; samodzielnego rozwijania wiedzy oraz umiejętności z wykorzystaniem elementów Podejścia Skoncentrowanego na Rozwiązaniach na rzecz uczenia się przez całe życie.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

2. Współczesne standardy pracy pomocowej z osobami LGB i ich bliskimi

Cel kształcenia: nabycie wiedzy na temat specyfiki funkcjonowania osób LGB w polskim społeczeństwie, zdrowia psychicznego, życia prywatnego, rodzinnego, szkolnego i zawodowego lesbijek, gejów i biseksualistów; nabycie umiejętności związanych ze wspieraniem osób nieheteroseksualnych w rozwijaniu swojej tożsamości przed i po ujawnieniu swojej orientacji bliskim osobom.

Treści merytoryczne: fenomen orientacji seksualnej i jego korelaty; bio-psycho-społeczne uwarunkowania homo- i biseksualności; historia poglądów na temat patologicznej orientacji homoseksualnej i biseksualnej; zaburzenia psychiczne u osób biseksualnych i homoseksualnych w kontekście stresu mniejszościowego; psychoterapia lesbijek, gejów i osób biseksualnych; samobójstwa w populacjach LGB; od przemilczenia do coming outu w przestrzeni prywatnej i publicznej; zmiany zachodzące w relacjach między nimi a członkami ich rodzin podczas ujawniania się i po ujawnieniu; indywidualne i relacyjne funkcjonowanie osób LGB; tęcza rodziny - co mówią badania naukowe o rodzinach tworzonych przez osoby nieheteroseksualne; prawdziwe historie rodzin żyjących w Polsce i za granicą; zdrowie seksualne gejów, lesbijek i osób biseksualnych; promocja zdrowia psychicznego i edukacja seksualna w grupie osób nieheteroseksualnych; nierówne traktowanie osób LGB w opiece zdrowotnej; przeciwdziałanie mowie nienawiści, dyskryminacji w szkole - trening antydyskryminacyjny jako narzędzie przeciwdziałania homofobii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): funkcjonowanie osób nieheteroseksualnych w polskim społeczeństwie; ma wiedzę o środowisku LGB; sposoby adekwatnej komunikacji z osobami nieheteroseksualnymi.

Umiejętności (potrafi): podjąć postępowanie terapeutyczne i rozpoznać subiektywne potrzeby i oczekiwania pacjenta wynikające z nienormatywnej seksualności; dostrzec u pacjentów i ich bliskich oznaki zachowań antyzdrowotnych i autodestrukcyjnych, i właściwie na nie reagować; budować atmosferę zaufania oraz akceptacji podczas całego procesu leczenia.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): akceptacji autonomii, także w sferze orientacji i tożsamości seksualnej, każdej osoby; w procesie terapeutycznym okazuje szacunek wobec klientów w trosce o ich dobro.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

3. Wpływ żywienia na dobrostan psychofizyczny człowieka

Cel kształcenia: przekazanie wiedzy na temat czynników wpływających na zdrowie i dobrostan psychofizyczny człowieka, analiza roli profilaktyki żywieniowej w zachowaniu zdrowia oraz zwiększenie zainteresowania studentów własnym zdrowiem i uwrażliwienie ich na rolę żywienia w zachowaniu zdrowia fizycznego i psychicznego.

Treści merytoryczne: wpływ żywności i żywienia na zdrowie; personalizowane żywienie: realistyczna perspektywa; programowanie metaboliczne – kiedy zaczyna się zdrowie; możliwości ograniczenia obciążenia chorobami psychicznymi i neurologicznymi poprzez podejście oparte na żywności i składnikach odżywczych; profilaktyka żywieniowa przewlekłych chorób niezakaźnych; wyrobienie umiejętności krytycznej oceny wiedzy żywieniowej przekazywanej przez środki masowego przekazu; przekazanie wiedzy nt. wybranych determinantów zachowań żywieniowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia z zakresu zaburzeń odżywiania; mechanizmy związane z nieprawidłowym odżywianiem się człowieka; czynniki psychofizyczne i społeczne warunkujące prawidłowe bądź zaburzone odżywianie się; metody leczenia zaburzeń odżywiania; zasady komunikacji z osobami zagrożonymi zaburzeniami odżywiania i ich otoczeniem.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu nauk społecznych oraz nauk o zdrowiu w celu analizy problemów z odżywianiem pacjenta; samodzielnie zdobywać wiedzę z danego zakresu rozwijając w ten sposób swoje umiejętności psychofizyczne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zidentyfikowania i analizy czynników natury psychospołecznej wpływających na funkcjonowanie człowieka w kontekście zaburzeń odżywiania.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

4. Szkoła dla rodziców

Cel kształcenia: przygotowanie do wspierania rodziców w radzeniu sobie w codziennych kontaktach z dziećmi i młodzieżą z uwzględnieniem rodziców dzieci z niepełnosprawnościami oraz spektrum zaburzeń autystycznych; wyposażenie w kompetencje, które pozwolą w profesjonalny i rzetelny sposób wspierać rodziców i opiekunów w budowaniu silnej więzi z dzieckiem w rozwijaniu umiejętności komunikacyjnych, rozwijaniu perspektywy wychowawczej.

Treści merytoryczne: kształtowanie pozytywnych wzorców i postaw wychowawczych; nawiązywanie efektywnej współpracy z dzieckiem; modyfikowanie niepożądanych lub nieodpowiednich zachowań bez stosowania różnorodnych form przemocy; uwalnianie siebie i dziecka od ograniczającego lub wręcz zaburzającego rozwój osobowości funkcjonowania w rolach i mądre wspieranie procesu usamodzielniania się dziecka; pomoc w rozwoju pozytywnego i realistycznego obrazu siebie, swoich możliwości i zdolności, a także wzrostu zaufania i szacunku do siebie jako wartościowego człowieka; rozpoznawanie, wyrażanie i akceptowanie uczuć, a także radzenie sobie z "trudnymi" uczuciami w duchu poszanowania godności osobistej człowieka; udzielenie wsparcia rodzicowi dziecka z niepełnosprawnością; umiejętność aktywnego, wspierającego słuchania; wyrażanie rodzicielskich oczekiwań w taki sposób, by były one przez dziecko respektowane.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): trudności wychowawcze w szerokiej perspektywie; jak wykorzystać podstawowe metody diagnozy psychologicznej - obserwacja, ocena i interpretacja zebranych informacji dotyczących sytuacji wychowawczych - w realizacji

działań wychowawczych, działań wspierających rodzica adekwatne do postawionych celów.

Umiejętności (potrafi): zdiagnozować możliwości i trudności pojawiające się w relacji rodzic - dziecko; zastosować zdobytą wiedzę do skutecznego wspierania rodziców w budowaniu zadowalających relacji z dziećmi oraz korygować wpływ tych czynników, które generują trudności w procesie wychowawczym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwijania empatii; prezentowania postawy odpowiedzialności, profesjonalizmu; zachowania się w sposób etyczny w bezpośredniej relacji z rodzicem; dostrzegania znaczenia współpracy z drugim człowiekiem oraz działań mających na celu budowanie kompetencji wychowawczych wśród rodziców.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

5. Dziecko w kryzysie

Cel kształcenia: nabycie wiedzy na temat kryzysów, które dotyczą dzieci, natury sytuacji trudnych, zastosowania odpowiednich form interwencji terapeutycznej; nabycie praktycznych umiejętności reagowania w sytuacji kryzysowej, w której znajduje się dziecko oraz jego rodzina.

Treści merytoryczne: zdrowie psychiczne dzieci – czynniki wspierające; analiza i charakterystyka potrzeb dzieci w odniesieniu do stadiów rozwojowych; świat dziecięcych emocji i wyobrażenia okresy rozwojowe; szczególne uzdolnienia dzieci jako sytuacje wymagające specjalnego planu wychowawczo – edukacyjnego; lęk dziecięcy – charakterystyka zachowań dziecięcych wskazujących na wysoki poziom napięcia; stres u dzieci; agresja u dzieci jako klucz do rozpoznania zaburzeń w różnych obszarach; praca z dzieckiem agresywnym i jego rodziną oraz grupą rówieśniczą; bezpieczna baza – bezpieczna komunikacja – zaopiekowanie się dzieckiem i rodziną w sytuacji kryzysowej; koncepcja relacji i więzi społecznych: umiejscowienie dziecka w systemie rodzinnym, umiejscowienie dziecka w systemie edukacyjnym, analiza transakcyjna (role społeczne i komunikacja pomiędzy członkami systemów); problemy wychowawcze a zaburzenia rozwojowe współwystępowanie i różnicowanie; problemy rozwojowe (dysharmonia rozwoju, zaburzenia rozwoju); problemy rodzinne (rozwód, choroba, żałoba).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zakres wczesnej interwencji terapeutycznej, oddziaływań terapeutycznych skierowanych na system rodzinny oraz system edukacyjny pod kątem wiedzy o potrzebach rozwojowych, poznawczych i emocjonalnych dziecka i możliwościach zapewnienia mu bezpieczeństwa, pomocy i wsparcia w obliczu trudnych sytuacji; zna zasady komunikacji z dzieckiem w kryzysie i jego otoczeniem.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać naturę i mechanizmy złożonych sytuacji problemowych wieku dziecięcego; stawiać pytania diagnostyczne i prowadzić rozmowę w celu rozpoznania natury problemu dziecka, nawiązania kontaktu terapeutycznego oraz wspierającego w obliczu trudnych sytuacji; wraz z innymi specjalistami ustalić procedury postępowania w przypadku sytuacji szczególnie trudnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): empatycznego reagowania na zaobserwowane problemy z poziomu wiedzy psychologicznej i terapeutycznej oraz interwencji kryzysowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

6. Wspomaganie nauczycieli w pracy z uczniem o specjalnych potrzebach edukacyjnych

Cel kształcenia: zapoznanie z zagadnieniami, które dotyczą sposobów, możliwości, rozwiązań prawnych i właściwej realizacji wspomaganie nauczycieli w ich pracy z uczniami o specjalnych potrzebach edukacyjnych.

Treści merytoryczne: podstawowe terminy związane z pracą z uczniem o specjalnych potrzebach edukacyjnych; wybrane zagadnienia związane z zakresem udzielanej dziecku/rodzinie pomocy, rola przedszkola/szkoły/placówki we wspieraniu dziecka/rodziny o specjalnych potrzebach edukacyjnych; ustawa Prawo oświatowe i rozporządzenie wykonawcze w zakresie udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w systemie oświaty.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): prawa i obowiązki nauczycieli współorganizujących proces kształcenia, opieki i wychowania i zakres możliwości udzielania dzieciom i uczniom pomocy psychologiczno-pedagogicznej; zasady komunikacji zarówno z uczniem ze specjalnymi potrzebami jak i nauczycielem.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się terminologią wykorzystywaną przez prawo oświatowe w zakresie wspomaganie uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz pomocy psychologicznej i pedagogicznej; stosować terminologię adekwatnie do potrzeb zgodnie z wymaganiami prawa w tym zakresie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): poznawania zakresu działania i kompetencji funkcjonujących w zakresie organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej uczniom ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

7. Diagnoza i opiniowanie psychologiczne na potrzeby wymiaru sprawiedliwości

Cel kształcenia: zapoznanie z rolą psychologa pracującego na potrzeby wymiaru sprawiedliwości, szczególnie w kontekście pracy diagnostyczno-opiniodawczej na etapie postępowania procesowego oraz wykonywania kary pozbawienia wolności.

Treści merytoryczne: diagnoza psychologiczna na polu sądowym i penitencjarnym, jej uwarunkowania formalne, metodologiczne. przygotowanie opinii psychologicznych na potrzeby wymiaru sprawiedliwości: zasady, zawartość; specyfika pracy psychologa biegłego sądowego oraz psychologa więziennego; konsekwencje diagnozy psychologicznej dla dalszego postępowania procesowego i kierunku dalszej pracy z osobą pozbawioną wolności, etyka pracy psychologa w wymiarze sprawiedliwości.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): na czym polega praca biegłego psychologa sądowego i psychologa więziennego na płaszczyźnie działań opiniodawczo-orzecznicych; zadania, metody diagnozy psychologicznej, specyfikę i dylematy związane z aktywnością psychologiczną w wymiarze sprawiedliwości.

Umiejętności (potrafi): na podstawie analizy dostępnych informacji (dokumentacja, wyniki badań) wyodrębnić elementy potrzebne do sporządzenia opinii sądowo-psychiatrycznej, opinii psychologicznej dotyczącej konkretnego problemu osadzonego oraz orzeczenia psychologiczno-penitencjarnego; przewidzieć konsekwencje postawionej diagnozy dla dalszego postępowania procesowego i kierunku dalszej pracy z osobą pozbawioną wolności;

Kompetencje społeczne (jest gotów do): poszerzania wiedzy związanej z pracą psychologa w obszarze wymiaru sprawiedliwości; analizowania własnych kompetencji i ograniczeń opiniodawczych oraz etycznych aspektów pracy psychologa na rzecz wymiaru sprawiedliwości.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

8. Neuropsychologia medyczna

Cel kształcenia: prezentacja, analiza i dyskusja najważniejszych zagadnień z zakresu neuropsychologii medycznej oraz wskazanie na wagę badań neuropsychologicznych

w procesie diagnozy medycznej oraz istotną rolę możliwości diagnozy neuropsychologicznej w różnicowaniu chorób somatycznych.

Treści merytoryczne: pierwotne choroby układu nerwowego: padaczka, urazy mózgu, neuroonkologia, zanik wieloukładowy; choroby sercowo-naczyniowe: choroby sercowo-naczyniowe a funkcje neuropoznawcze, choroby i zaburzenia mózgowo-naczyniowe, migrena i klasterowe bóle głowy, zaburzenia układu oddechowego; demencja i choroby neurozwyrodnieniowe; choroby o podłożu immunologicznym: SM, zespół Guillaina-Barrego, choroby autoimmunologiczne i reumatyczne; neurologiczne i poznawcze konsekwencje zakażenia wirusem HIV-1, Zespół Sjogrena, fibromialgia i zespół przewlekłego zmęczenia; choroby endokrynologiczne: cukrzyca typu 1 i 2, zaburzenia hormonalne, pourazowe zaburzenia stresowe (PTSD); choroby metaboliczne: encefalopatia wątrobowa, zaburzenia wywołane przez czynniki toksyczne, choroby mitochondrialne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię z zakresu neuropsychologii medycznej, dysfunkcje poznawcze i emocjonalne w różnych typach chorób somatycznych, powodujących specyficzne encefalopatie; metody diagnozy psychologicznej stosowane w neuropsychologii medycznej.

Umiejętności (potrafi): stosować terminologię neuropsychologii medycznej w ocenie zachowań pacjentów z encefalopatiami wynikającymi z chorób somatycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współpracy ze specjalistami z dziedzin medycznych; otwartości na odmienność w przypadku kontaktu z osobami z encefalopatiami wynikającymi z chorób somatycznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

9. Podstawy coachingu

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi zasadami oraz podstawowymi modelami i technikami pracy coachingowej oraz ich praktyczne zastosowanie.

Treści merytoryczne: coaching: definiowanie pojęcia, różnice między coachingiem a innymi formami wsparcia; struktura sesji coachingowej w modelu GROW, procedura formułowania celów coachingowych, stan obecny i stan pożądaný - proces zmiany; rola i rodzaje pytań użytecznych w procesie coachingowym, identyfikacja zasobów w coachingu; wartości jako główny motywator do zmiany, niekorzystne przekonania jak główna bariera w procesie zmian; sztuka aktywnego słuchania - metafora, parafraza i backtraking; rola zawodowa i ścieżka rozwoju coacha; praca w grupach nad przygotowaniem scenariusza i warunków do realizacji projektu zaliczeniowego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zasady, modele i techniki pracy coachingowej; zasady komunikacji z klientem w coachingu.

Umiejętności (potrafi): zastosować zasady, modele i techniki pracy coachingowej w realizacji projektów na rzecz osób z zagrożeniem dobrostanu psychicznego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego uczestnictwa w działaniach projektowych realizowanych poza środowiskiem akademickim, zachowując wrażliwość na potrzeby grup i organizacji, z którymi współpracuje.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

10. Metody pracy z rodziną

Cel kształcenia: zapoznanie z metodami i technikami pracy z rodziną oraz okolicznościami ich zastosowania; wyposażenie w umiejętności interpretowania problemów zachodzących w rodzinie oraz wykorzystania odpowiednich metod i technik pracy

z rodziną; zapoznanie się różnymi modelami pracy z dzieckiem i rodziną oraz nad zasadnością ich podejmowania.

Treści merytoryczne: koncepcje pracy z rodziną: perspektywa ekologiczna w pracy z rodziną, koncepcja mocnych stron w pracy z rodziną, Terapia Skoncentrowana na Rozwiązaniach, Dialog Motywujący; przykłady interwencji terapeutycznych w rodzinie; wydobywanie i wzmacnianie motywacji rodziny do zmiany; zastosowanie terapii skoncentrowanej na rozwiązaniach w metodycznej pracy z rodziną; videotrening komunikacji w pracy z rodziną z dysfunkcjami w pełnieniu funkcji rodzicielskiej; podejście familiocentryczne w pracy z rodziną; genogram, ekogram i kulturogram w diagnozowaniu rodziny; podejścia antyopresyjne w pracy z rodziną; refleksyjność i refleksyjny praktyk w pracy z rodziną -analiza przypadków rodziny.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metody i techniki pracy z rodziną; okoliczności zastosowania wybranych metod i modeli pracy z rodziną w zależności od sytuacji rodziny; zasady komunikacji z członkami rodziny oraz rodziną jako grupą wymagającą wsparcia.

Umiejętności (potrafi): dokonać interpretacji problemów występujących w życiu współczesnej rodziny; wypowiedzieć się w mowie i na piśmie na temat wyboru metody i uzasadnienia jej zastosowania do pracy z rodziną; ocenić użyteczność zastosowania analizowanych metod i technik w pracy z rodziną; prezentować własne pomysły pomocy rodzinie w oparciu o wybrane teorie i koncepcje teoretyczne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podejmowania działań w obszarze pomocy rodzinie.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

IV. GRUPA TREŚCI ZWIĄZNYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA

a) ZAKRES – PSYCHOLOGIA KLINICZNA I ZDROWIA

1. Psychoterapia

Cel kształcenia: opanowanie bardziej szczegółowej wiedzy z zakresu psychoterapii, w tym konceptualizacji przypadku pacjenta, stawiania celów terapeutycznych, ich operacjonalizacji oraz zastosowania strategii terapeutycznych w leczeniu różnych zaburzeń psychicznych; podniesienie praktycznych kompetencji w zakresie umiejętności terapeutycznych niezbędnych do pracy z pacjentem.

Treści merytoryczne: zastosowanie specyficznych strategii terapeutycznych w leczeniu wybranych zaburzeń psychicznych; narzędzia diagnostyczne z zakresu psychoterapii; techniki pracy terapeutycznej w wybranych nurtach psychoterapeutycznych; ćwiczenia własne odgrywanie ról pacjent-terapeuta; zasad pracy terapeutycznej w kontakcie indywidualnym i w terapii grupowej; podstawowe techniki, strategie terapeutyczne stosowane w terapii grupowej i indywidualnej.

Efekty uczenia się

Wiedza (zna i rozumie): teoretyczne i praktyczne podstawy działań psychoterapeutycznych stosowanych w celu leczenia zaburzeń psychicznych pacjenta; zastosowanie psychoterapii w obszarze wybranych dysfunkcji związanych ze sferą emocjonalną, osobowościową i behawioralną.

Umiejętności (potrafi): zastosować adekwatne techniki i strategie terapeutyczne do pracy z jednostką i grupą w ramach psychoterapii; wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu psychoterapii w celu analizy problemów psychofizycznych pacjenta; wspierać pacjenta.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doceniania indywidualnego zróżnicowania ludzkich zachowań oraz poszanowania indywidualności swojego klienta.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

2. Zaburzenia lękowe i afektywne

Cel kształcenia: opanowanie pogłębionej wiedzy z zakresu psychologii i psychoterapii zaburzeń afektywnych i lękowych; podniesienie praktycznych kompetencji w zakresie umiejętności psychologicznych niezbędnych do pracy z pacjentem.

Treści merytoryczne: biopsychospołeczne przyczyny zaburzeń lękowych oraz afektywnych; interwencje stosowane w ich leczeniu; omówienie modeli psychologicznych zaburzeń lękowych i afektywnych w kontekście konceptualizacji przypadku pacjenta; rodzaje psychoterapii zaburzeń afektywnych i lękowych; poszerzenie wiedzy z zakresu wybranych form psychoterapii zaburzeń afektywnych i lękowych; diagnoza oraz konceptualizacją przypadku pacjenta; strategie terapeutyczne psychoterapii stosowane podczas leczenia pacjentów z zaburzeniami z grupy: afektywnych i lękowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teoretyczne podstawy działań interwencyjnych stosowanych wobec pacjentów z zaburzeniami lękowymi i afektywnym.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii i psychoterapii w celu analizy problemów afektywnych i lękowych pacjenta; samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł z obszaru pracy z pacjentem doświadczającym zaburzeń lękowych lub afektywnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązywania kontaktu z osobą doświadczającą zaburzeń i udzielania jej wsparcia i pomocy psychologicznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

3. Praca z osobami z niepełnosprawnością intelektualną

Cel kształcenia: zapoznanie ze specyfiką pracy z osobami z niepełnosprawnością intelektualną w różnych środowiskach oraz merytoryczne przygotowanie do pracy z takimi osobami (znajomość metod, form, zasad pracy).

Treści merytoryczne: niepełnosprawność intelektualna – nazewnictwo, definiowanie, klasyfikowanie; przebieg procesów poznawczych – uwaga, spostrzeganie, pamięć, myślenie, funkcje wykonawcze; środowisko (dom – szkoła – praca) a funkcjonowanie osób z niepełnosprawnością intelektualną; systemy wsparcia osób z niepełnosprawnością intelektualną – dzieciństwo, adolescencja, dorosłość; edukacja i rehabilitacja osób z niepełnosprawnością intelektualną; zalecenia, strategie, metody stymulująco-korekcyjne wykorzystywane w pracy z osobami z niepełnosprawnością intelektualną; przygotowanie scenariusza zajęć.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia związane z niepełnosprawnością intelektualną oraz metodyką pracy z osobami z niepełnosprawnością intelektualną; strategie, metody i formy pracy wykorzystywane w edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną; dysponuje wiedzą na temat projektowania zajęć dla osób z niepełnosprawnością intelektualną.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać podstawową wiedzę z zakresu pedagogiki specjalnej dotyczącą funkcjonowania osób z niepełnosprawnością intelektualną do analizy i interpretacji sytuacji tych osób; oceniać przydatność różnych metod i form pracy z osobami z niepełnosprawnością intelektualną.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nieustannego rozwoju zawodowego i osobistego; podejmowania profesjonalnych działań w pracy z osobami z niepełnosprawnością intelektualną.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

4. Podstawy psychoonkologii

Cel kształcenia: przekazanie wiedzy na temat psychologicznych uwarunkowań sytuacji pacjenta onkologicznego oraz wskazanie możliwości udzielania wsparcia psychologicznego w procesie leczenia onkologicznego.

Treści merytoryczne: choroba nowotworowa u dzieci i nastolatków, osób dorosłych, jej psychologiczne uwarunkowania i następstwa; adaptacja do choroby i sposób przeżywania choroby w zależności od wieku; konsekwencje psychospołeczne na poszczególnych etapach leczenia onkologicznego (chemioterapia, radioterapia, leczenie chirurgiczne, hormonalne); stałe elementy choroby nowotworowej; sposoby rozpoznawania bólu u dzieci i dorosłych; niefarmakologiczne sposoby leczenia bólu; wyleczenie z choroby nowotworowej; problemy psychologiczne związane z konsekwencjami chorowania i leczenia; komunikacja z pacjentem onkologicznym; informowanie o rozpoznaniu choroby nowotworowej; opieka paliatywna i hospicyjna nad dzieckiem, młodzieżą, pacjentem dorosłym i rodziną; czynniki psychospołeczne umożliwiające pokonanie choroby nowotworowej; psychobiologiczne mechanizmy zdrowienia; podstawy komunikacji z chorym i jego rodziną – prowadzenie trudnych rozmów; tworzenie scenariuszy indywidualnej pracy pacjenta nad sobą w oparciu o programy Simontona i Maultsby'ego; problemy medyczne i psychologiczne okresu umierania; problem świadomości umierania (kontekst zamknięty, podejrzeń, wzajemnego udawania, otwarty); potrzeby i marzenia chorego onkologicznie/umierającego; reakcje emocjonalne na utratę bliskiej osoby zadania w żałobie; mediatory żałoby; przeżywanie żałoby; możliwości pomocy osieroconym dorosłym, dzieciom.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): jakie konsekwencje w sferze psychicznej i psychospołecznej pociąga za sobą choroba nowotworowa i przed jakimi wyzwaniem stoi pacjent i jego rodzina; problemy psychologiczne pacjenta na poszczególnych etapach procesu chorobowego (diagnoza, leczenie, remisja, nawrót choroby, wyleczenie, śmierć); specyfikę pracy z osobami dorosłymi, dorastającymi i dziećmi; istotę opieki paliatywnej i hospicyjnej.

Umiejętności (potrafi): rozmawiać z pacjentem i jego rodziną na trudne tematy (dotyczące diagnozy, przebiegu leczenia, śmierci i umierania); stworzyć projekt długofalowej pracy z pacjentem; wspierać pacjenta i wzbudzić u niego motywację do walki z chorobą.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): budowania kontaktu z osobą doświadczającą choroby onkologicznej i jej bliskimi oraz wrażliwości na znaczenie relacji interpersonalnej w kontakcie z pacjentem; podejmowania współpracy i doceniania roli pracy zespołowej, zwłaszcza z innymi specjalistami zajmującymi się pacjentem onkologicznym.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

5. Psychologia zaburzeń osobowości

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi zagadnieniami z zakresu psychologii zaburzeń osobowości człowieka dorosłego; zapoznanie z koncepcjami zaburzeń osobowości, wskazanie czynników psychologicznych, biologicznych oraz społeczno-kulturowych wpływających na powstanie zaburzeń osobowości; uzyskanie wiedzy na temat mechanizmów dynamiki funkcjonowania osób z różnymi zaburzeniami

osobowości; zapoznanie z wybranymi metodami diagnozy zaburzeń osobowości i możliwymi formami pomocy psychologicznej względem osób z zaburzeniami osobowości.

Treści merytoryczne: psychologia zaburzeń osobowości jako nauka (definicja, obszar zainteresowań, przedmiot, zakres, cel); miejsce psychologii zaburzeń osobowości w medycynie oraz naukach społecznych; czynniki warunkujące zdrowie psychiczne i społeczne człowieka w kontekście rozwoju zdrowej osobowości; interwencje psychologiczne i rodzaje pomocy w leczeniu zaburzeń osobowości; metody stosowane w diagnozie psychologicznej zaburzeń osobowości; etiologia zaburzeń osobowości (przyczyny biologiczne, psychospołeczne, społeczno-kulturowe); omówienie wybranych zaburzeń osobowości: obraz kliniczny, etiologia, leczenie, rokowania; współczesne koncepcje zaburzeń osobowości; klasyfikacja zaburzeń osobowości w ICD/DSM.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): przedmiot zainteresowania psychologii zaburzeń osobowości mechanizmy związane z funkcjonowaniem psychicznym człowieka; czynniki biopsychospołeczne warunkujące prawidłowe bądź zaburzone funkcjonowanie osobowości człowieka.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii klinicznej w celu analizy problemów psychicznych pacjenta w kontekście zaburzeń osobowości; rozpoznać zaburzenie procesów psychicznych, w tym objawy zaburzeń osobowości i odnieść je do systemów klasyfikacyjnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązywania kontaktu z osobą doświadczającą zaburzeń osobowości i udzielenia jej odpowiedniego wsparcia i pomocy psychologicznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

6. Psychologia rehabilitacji

Cel kształcenia: zapoznanie i praktyczne wykorzystanie wybranych metod rehabilitacji psychologicznej w pracy z pacjentami/osobami o różnych typach schorzeń i zaburzeń.

Treści merytoryczne: psychologia rehabilitacji - specyfika metodologiczna i zastosowania; klasyfikacja ICF; główne modele rehabilitacji osób niepełnosprawnych; udział rodziny w procesie rehabilitacji; rehabilitacja osób z uszkodzeniami OUN; rehabilitacja osób z chorobami/zaburzeniami psychicznymi; rehabilitacja osób przewlekle chorych somatycznie; rehabilitacja osób z uszkodzeniami narządu ruchu i zaburzeniami sensorycznymi; wirtualna rzeczywistość w psychologii rehabilitacji programy rehabilitacji psychologicznej – projektowanie zadań, analiza wyników, ocena postępów rehabilitacji; psychologiczna rehabilitacja funkcji społecznych, emocjonalnych i poznawczo-motorycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metody rehabilitacji psychologicznej i ich zastosowań w pracy pacjentami/osobami o różnych typach schorzeń i zaburzeń; wyższe funkcje mowy, słuchu i wzroku oraz dysfunkcje w tym obszarze.

Umiejętności (potrafi): zaplanować typ rehabilitacji psychologicznej w pracy pacjentami/osobami o różnych typach schorzeń i zaburzeń; wspierać klienta i odpowiedzialnie organizować pracę z nim uwzględniając jego możliwości psychofizyczne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): umożliwiania osobom niepełnosprawnym uczestnictwo w bardziej samodzielnym i efektywnym funkcjonowaniu społecznym, przyczyniającym się do poprawy jakości ich życia.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

7. Praca z osobą zagrożoną samobójstwem

Cel kształcenia: zapoznanie z zagadnieniami, którymi zajmuje się suicydologia m.in. występowaniem samobójstw i samookaleczeń w populacji dzieci i młodzieży oraz dorosłych, zachowań samobójczych i związanych z nim konsekwencji dla funkcjonowania jednostki; uzyskanie wiedzy na temat diagnozy zaburzeń suicydalnych wśród dzieci i młodzieży oraz osób dorosłych; przybliżenie charakterystyki funkcjonowania osób z zaburzeniami suicydalnymi oraz stosowane względem nich profilaktyki i terapii.

Treści merytoryczne: samobójstwa w aspekcie etiologicznym i objawowym; syndrom presuicydalny, motywów samobójstw osób w różnych kategoriach wiekowych oraz możliwości prowadzenia działań profilaktycznych i interwencyjnych; interwencja kryzysowa w przypadku osób, którzy zamierzają popełnić samobójstwo.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcie syndromu presuicydalnego i jego skutków w życiu jednostki; ryzyko związane z obecnością zaburzeń psychicznych skutkujących autodestrukcją (samookaleczeniami i zachowaniami samobójczymi).

Umiejętności (potrafi): posługiwać się terminologią wykorzystywaną w suicydologii; dokonać analizy przyczyn występowania tendencji samobójczych; na podstawie wcześniej nabytej wiedzy rozpoznawać osoby w kryzysie psychicznym; w praktyce wykorzystać wiedzę dotyczącą zasad pracy z osobą z myślami i zachowaniami samobójczymi.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad oraz norm etycznych w pracy z osobami zagrożonymi samobójstwem.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

8. Edukacja zdrowotna i promocja zdrowia

Cel kształcenia: przekazanie wiedzy na temat zdrowia, czynników je warunkujących, profilaktyki najczęstszych chorób i zaburzeń oraz zagadnień dotyczących promocji zdrowia i edukacji zdrowotnej; zwiększenie zainteresowania własnym zdrowiem i uwrażliwienie ich na zdrowie osób dorosłych oraz dzieci i młodzieży szkolnej.

Treści merytoryczne: podstawowa terminologia związana z edukacją zdrowotną i promocją zdrowia; czynniki warunkujące zdrowie i zdrowy styl życia oraz koncepcje i podstawy teoretycznych edukacji zdrowotnej; edukacja zdrowotna w promocji zdrowia i zdrowego stylu życia; edukacja zdrowotna w profilaktyce chorób cywilizacyjnych 21 wieku; czynniki warunkujące zdrowie i zdrowy styl życia z perspektywy praktyki edukacji zdrowotnej i promocji zdrowia; projektowanie interwencji praktycznych z zakresu edukacji zdrowotnej i promocji zdrowia.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): przedmiot zainteresowania edukacji zdrowotnej i promocji zdrowia, podstawowe pojęcia z zakresu omawianego przedmiotu, psychofizyczne oraz społeczne warunkujące zachowania zdrowotne oraz prawidłowy bądź zaburzony stan zdrowia człowieka.

Umiejętności (potrafi): udzielić wskazówek w zakresie promocji zdrowia, w tym zdrowia psychicznego; adekwatnie do wieku odbiorcy posługiwać się stosowną terminologią z zakresu edukacji zdrowotnej i promocji zdrowia.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doceniania unikalnej wartości zdrowia psychicznego, promocji zdrowia jako jednego z głównych priorytetów w pracy psychologa; dbania o własne zdrowie psychiczne i zachęcania oraz motywowania do tego innych ludzi.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

9. Neuropsychologia kliniczna

Cel kształcenia: prezentacja, analiza i dyskusja najważniejszych zagadnień z zakresu neuropsychologii klinicznej; wskazanie na wagę badań neuropsychologicznych w ocenie, diagnostyce i terapii pacjentów z uszkodzeniem układu nerwowego.

Treści merytoryczne: metodologia w neuropsychologii klinicznej; podstawy neuroanatomii i neurofizjologii klinicznej; zaburzenia percepcji i uwagi, świadomości, pamięci, prakcji, emocji i funkcji wykonawczych; metody badania zaburzeń percepcji i uwagi, świadomości, pamięci, prakcji, funkcji wykonawczych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię neuropsychologiczną, a także najważniejsze wyniki badań neuropsychologicznych; charakterystykę poszczególnych zaburzeń wynikających z uszkodzenia układu nerwowego; podstawowe metody badań w obszarze neuropsychologii klinicznej.

Umiejętności (potrafi): stosować terminologię neuropsychologiczną oraz teorie neuropsychologiczne w praktyce; rozpoznać typowe zaburzenia neuropsychologiczne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współpracy ze specjalistami z dziedzin medycznych (głównie neurologicznych i neurochirurgicznych); nawiązywania kontaktu i prezentowania postawy otwartości na odmienność w przypadku kontaktu z osobami z zaburzeniami neurologicznymi.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

10. Zaburzenia odżywiania

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi zasadami samoregulacji procesu odżywiania się; omówienie rodzajów, przyczyn, objawów, konsekwencji oraz form pomocy osobom cierpiącym na różne rodzaje zaburzeń odżywiania; zapoznanie z istotą, problemami, pojęciami i metodami diagnozy i leczenia stosowanymi w obszarze zaburzeń odżywiania.

Treści merytoryczne: zaburzenia samoregulacji w zakresie odżywiania się; czynniki warunkujące zdrowie psychiczne i społeczne człowieka w kontekście rozwoju prawidłowych zachowań żywieniowych; rodzaje oraz klasyfikacja zaburzeń odżywiania; przyczyny, objawy oraz konsekwencje zaburzeń odżywiania różnego typu; formy pomocy osobom cierpiącym na zaburzenia odżywiania; rola dietoterapii oraz prawidłowego żywienia w leczeniu zaburzeń odżywiania; istota, problemy, pojęcia i metody diagnozy oraz terapii stosowane w obszarze psychologii zaburzeń odżywiania w świetle współczesnych badań.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia z zakresu zaburzeń odżywiania, mechanizmy związane z nieprawidłowym odżywianiem się człowieka; czynniki biopsychospołeczne warunkujące prawidłowe bądź zaburzone odżywianie się; metody leczenia zaburzeń odżywiania.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu nauk społecznych oraz nauk o zdrowiu w celu analizy problemów z odżywianiem pacjenta; samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł z obszaru zaburzeń osobowości.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nabywania wiedzy z zakresu zaburzeń odżywiania i budowania warsztatu pracy.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

11. Wybrane metody diagnozy klinicznej

Cel kształcenia: zapoznanie i praktyczne zastosowanie wybranych metod w procesie diagnozy klinicznej; poznanie metod diagnozowania klinicznego i dokonanie krytycznej analizy ich przydatności do weryfikacji hipotez badawczych; zdobycie praktycznych

umiejętności stosowania podstawowych, wykorzystywanych w praktyce psychologicznej narzędzi diagnostycznych.

Treści merytoryczne: modele psychologicznej diagnozy klinicznej; ocena przesiewowa, przyłóżkowa i przedchorobowa w praktyce klinicznej; narzędzia do oceny symulacji poznawczej lub podejrzanego wysiłku poznawczego; etapy postępowania diagnostycznego; przegląd metod i technik diagnostycznych wykorzystywanych w praktyce klinicznej psychologa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): budowę, charakterystykę psychometryczną i zastosowania wybranych metod w diagnozie klinicznej; możliwie szerokie spektrum pojęć i kryteriów dotyczących normy i odchyień w funkcjonowaniu psychospołecznym człowieka.

Umiejętności (potrafi): formułować problemy i hipotezy badawcze; opracować plan badawczy, dobrać metodę i narzędzia diagnostyczne dostosowane do zweryfikowania postawionej hipotezy; samodzielnie przeprowadzić badanie oraz interpretację psychologiczną z wykorzystaniem wybranych metod klinicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowania bezstronności w interpretacji wyników diagnozy; przedstawiania wyników diagnozy w sposób rzetelny; wykorzystywania w diagnozie adekwatnych do celu badania metod testowych lub kliniczno-eksperymentalnych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

12. Psychologia sądowo-penitencjarna

Cel kształcenia: przekazanie wiedzy dotyczącej wybranych problemów psychologii sądowej i penitencjarnej ukierunkowanej na wykorzystanie wiedzy psychologicznej w działalności instytucji sądowych i penitencjarnych oraz resocjalizacyjnych.

Treści merytoryczne: przyczyny przestępczości - główne teorie przestępczości (biologiczne, społeczne, psychologiczne); przedmiot badań i działy psychologii sądowej, biegli psychologowie - ich powoływanie, prawa i obowiązki; rola psychologa w sprawach cywilnych, psychologiczny zespół sądowych specjalistów, świadek-dziecko; rola psychologa w procesie karnym - opiniowanie w sprawach dorosłych, młodocianych i nieletnich sprawców przestępstw, czynniki motywacyjne i typologia sprawców najcięższych przestępstw; znaczenie osobowości i jej zaburzeń w przestępczości, problem poczytalności i silnego wzburzenia emocjonalnego; wiktymologia; etyczne aspekty diagnostyki psychologicznej na potrzeby wymiaru sprawiedliwości; problematyka resocjalizacji, teorie kary; rola psychologa w zakładzie karnym; wpływ izolacji więziennej na funkcjonowanie człowieka; postępowanie z osadzonymi ze specyficznymi zaburzeniami psychicznymi; psychologiczne uwarunkowania zastosowania indywidualnego programu oddziaływań (praktyczne wykorzystanie orzeczeń psychologiczno-penitencjarnych); readaptacja społeczna w świetle psychospołecznych korelatów powrotów do przestępstwa po odbyciu kary izolacyjnej; współpraca psychologa sądowo-penitencjarnego z innymi specjalistami (psychiatra, seksuolog, personel penitencjarny); psychospołeczne uwarunkowania pracy w warunkach izolacji więziennej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): istotę zachowań aspołecznych i mechanizmy funkcjonowania przestępczego oraz warunki mające istotny wpływ na pracę penitencjarną i efektywne postępy w procesie penitencjarnym.

Umiejętności (potrafi): opracować diagnozę i przygotować opinię psychologiczną; analizować motywy i wzory ludzkich zachowań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podejmowania odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

13. Warsztat pracy psychologa klinicznego

Cel kształcenia: poszerzenie wiedzy o współczesne osiągnięcia psychologii klinicznej, wybrane obszary jej praktycznych zastosowań, teoretyczne modele i koncepcje, relacje z psychopatologią oraz aktualne problemy praktyczne tej dziedziny psychologii.

Treści merytoryczne: proces diagnozy klinicznej (doskonalenie umiejętności budowania procesu diagnostycznego, w tym formułowania hipotez, wykorzystywania narzędzi do ich weryfikacji), kompleksowe użycie metod z uwzględnieniem ich celowości i komplementarnej analizy wyników a także umiejętne przekazywanie wyników postępowania diagnostycznego stronom.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): główne zaburzenia psychiczne w oparciu o przejawiane symptomy, które potrafi odnieść i pogrupować w jednostki chorobowe stosując kryteria diagnostyczne systemów klasyfikacji zaburzeń i chorób psychicznych; metody i techniki diagnostyczne wykorzystywane w praktyce klinicznej.

Umiejętności (potrafi): skonstruować od podstaw procedurę diagnostyczną, posługiwać się podstawowymi metodami diagnozy psychologicznej w zależności od wybranego nurtu teoretycznego; przeprowadzić badanie diagnostyczne, opracować jego wyniki, dokonać ich opisu oraz wyciągnąć wnioski a także umiejętnie przedstawić wyniki stronom.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przejawiania profesjonalnej postawy wobec osób chorych psychicznie i zaburzonych; wykorzystania wiedzy z zakresu psychologii klinicznej w kontakcie z klientem/pacjentem, zaproponowania kierunku oddziaływań (diagnostycznych i/lub pomocowych) zgodnych z wiedzą naukową.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

14. Stres, trauma, żałoba, kryzys - metody pracy

Cel kształcenia: zapoznanie z koncepcjami pojęcia stresu, traumy, żałoby i kryzysu w ujęciu psychologicznym; przybliżenie pojęć, które funkcjonują w literaturze poświęconej omawianej tematyce (odejście od fazowego modelu żałoby do dynamicznego); pogłębienie umiejętności rozpoznawania poszczególnych stanów psychologicznych u pacjentów oraz przygotowanie studentów do udzielania pomocy osobom doświadczającym stresu, traumy, osobom osieroconym oraz osobom w kryzysie.

Treści merytoryczne: psychologia stresu; fizjologiczne i psychologiczne efekty stresu; style i strategie radzenia sobie ze stresem; kryzys - natura, dynamika i rodzaje; interwencja kryzysowa; żałoba powikłana i nieuznana; żałoba- trauma- depresja; proces żałoby - mediatory żałoby; dynamiczny model żałoby wg Wordena - zadania w żałobie; poradnictwo i terapia z żałobie; szczególne przypadki straty (samobójstwo, poronienia, żałoba antycypacyjna); działania podejmowane przez Instytut Dobrej Śmierci.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teoretyczne podstawy działań interwencyjnych związanych ze stresem, traumą, żałobą i kryzysem doświadczanym przez jednostkę oraz obszary zastosowań poszczególnych form pracy; źródła kryzysu psychologicznego i zasady pracy z osobą w kryzysie.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się wybranymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania i planowania podjęcia działań praktycznych w obszarze wsparcia osób doświadczających stresu, traumy, osób osieroconych czy osób w kryzysie; w sposób kompetentny udzielić pomocy psychologicznej w nagłych wypadkach; zaprojektować

i w podstawowym zakresie przeprowadzić działania prewencyjne, prozdrowotne i usprawniające; wspierać klienta doświadczającego sytuacji trudnej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): budowania kontaktu z drugim człowiekiem w sytuacji pomagania i jest wrażliwy na znaczenie relacji interpersonalnej w kontakcie psychologicznym skierowanym wobec osób doświadczających stresu, traumy, żałoby, kryzysu.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

15. Praca z osobami starszymi

Cel kształcenia: zapoznanie z charakterystyką okresu starzenia się i starości, podstawowymi trudnościami, ale również potencjałem rozwojowym tego etapu życia człowieka, poznanie konsekwencji procesu starzenia się społeczeństwa oraz zwrócenie uwagi na problem uprzedzeń wobec osób w wieku starszym oraz możliwości zapobiegania im.

Treści merytoryczne: definicja procesu starzenia się; charakterystyka okresu rozwojowego starości (wieku senioralnego); granice starości (według WHO); zjawisko starzenia się społeczeństw; kulturowe i społeczne wyznaczniki starości; pojawianie się nowych ról społecznych i sposobów spędzania czasu; radzenie sobie z problemem straty; zjawisko depresji wśród osób starszych; seksualność osób starszych; pojęcie ageizmu i jego konsekwencje; wyznaczniki poziomu satysfakcji z życia u osób starszych; charakterystyka funkcjonowania poznawczego i emocjonalnego osób starszych – proces naturalny a objawy schorzeń neurodegeneracyjnych; metody diagnozy i testy przesiewowe; metody pracy wykorzystywane w pracy z seniorami; rola aktywizacji seniorów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): przebieg procesów psychicznych oraz zmian biologicznych, psychologicznych i społecznych występujących na etapie starości (wieku senioralnego), charakterystykę funkcjonowania poznawczego osób starszych, fizjologiczne mechanizmy starzenia się mózgu oraz jego formę patologiczną – objawy neurodegeneracyjne; charakterystykę najczęściej występujących schorzeń otępiennych i ich przebiegu oraz metod diagnozy w tym obszarze; metody pracy z seniorami dostosowane do ich możliwości psychofizycznych.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się terminologią psychologii rozwoju człowieka dotyczącą okresu starzenia się i starości; potrafi zróżnicować naturalne procesy starzenia się w zakresie funkcjonowania poznawczego od ich formy chorobowej, jaką jest otępienie; przeprowadzić i zinterpretować testy przesiewowe wykrywające objawy otępienne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przejawiania wrażliwości na występujące w społeczeństwie uprzedzenia względem osób starszych i przeciwdziałania im; podejmowania działań na rzecz seniorów; podejmowania działań na rzecz poprawy jakości życia seniorów; pracy z osobami starszymi w zakresie terapii indywidualnej w środowisku lokalnym lub w ramach opieki instytucjonalnej (np. domy pomocy społecznej, placówki opieki długoterminowej, środowiskowe domy samopomocy).

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

b) ZAKRES - PSYCHOLOGIA WYCHOWAWCZA I SZKOLNA

1. Pedagogika

Cel kształcenia: przekazanie wiedzy na temat systemu oświaty, roli szkoły jako instytucji edukacyjnej, specyfiki i wymagań pracy nauczyciela, procesu wychowania i uwarunkowań jego efektywnego przebiegu oraz funkcjonowania ucznia w środowisku szkolnym, jego potrzeb, doświadczanych trudności i zagrożeń.

Treści merytoryczne: organizacja i funkcjonowanie systemu oświaty oraz rola szkoły jako instytucji edukacyjnej; podstawy prawa oświatowego i prawa wewnątrzszkolnego; wybrane współczesne modele szkoły i ich praktyczne egzemplifikacje; alternatywne formy edukacji; ukryty program szkoły; szkolne działania wychowawczo-profilaktyczne; ocena jakości działania placówek systemu oświaty; pragmatyka zawodowa, prawa i obowiązki nauczyciela; odpowiedzialność w pracy nauczyciela – opiekuna i wychowawcy; rozwój zawodowy nauczyciela; wyzwania i trudności zawodu nauczycielskiego; wybrane aspekty etyki zawodowej nauczyciela; ontologiczne, aksjologiczne i antropologiczne podstawy wychowania; struktura procesu wychowania, jego podstawy, właściwości i dynamika; pomoc psychologiczno-pedagogiczna w szkole – współpraca środowisk wychowawczych, podstawy prawne, zasady i formy udzielania wsparcia; prawa człowieka, dziecka, ucznia i osób z niepełnosprawnościami; problemy adaptacji dziecka w szkole i przedszkolu; funkcjonowanie ucznia w środowisku szkolnym; diagnozowanie potrzeb uczniów i grup uczniowskich; uczniowie o specjalnych potrzebach edukacyjnych; trudności uczniów zaniedbanych i pozbawionych opieki, w sytuacji kryzysowej lub traumatycznej oraz z doświadczeniem migracyjnym; diagnozowanie trudności uczniów w uczeniu się – zasady i sposoby przezwyciężania ich; wspieranie nauczycieli i rodziców w rozwiązywaniu problemów wychowawczych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): organizację i funkcjonowanie systemu oświaty; rolę nauczyciela oraz koncepcję jego pracy; podstawy, specyfikę i strukturę oddziaływań wychowawczych; problemy adaptacji dziecka w środowisku szkolnym i przedszkolnym; uwarunkowania funkcjonowania ucznia w środowisku szkolnym oraz zasady pracy z uczniem z trudnościami w uczeniu się; rodzaje więzi społecznych oraz rządzące nimi prawidłowości (w tym podmiotów działalności edukacyjnej i partnerów szkolnej edukacji) oraz rządzące nimi prawidłowości istotne z punktu widzenia procesów edukacyjnych.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić czynności diagnostyczne i opracować diagnozę w zakresie dojrzałości szkolnej dziecka; diagnozować problemy uczniów i otaczać ich wsparciem; wspierać nauczycieli i rodziców uczniów w rozwiązywaniu problemów wychowawczych; zaplanować działania na rzecz rozwoju edukacyjnego ucznia.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nawiązania dialogu z uczniem oraz jego rodzicami (opiekunami) na temat rozwoju dziecka; budowania relacji opartej na wzajemnych zaufaniu oraz włączania się w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; podtrzymywania etosu zawodu nauczyciela psychologa.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

2. Psychoterapia dzieci i młodzieży

Cel kształcenia: ukazanie specyfiki prowadzenia psychoterapii z dziećmi i młodzieżą ze szczególnym zwróceniem uwagi na identyfikowanie dysfunkcji i ich ocenę, ukierunkowanie terapii i motywację do uczestnictwa w niej; prezentacja wykorzystania różnych programów w terapii dzieci i młodzieży.

Treści merytoryczne: podstawowe techniki terapeutyczne w pracy z dziećmi z ADHD w oparciu o podejście poznawczo-behawioralne - opisy przypadków, warsztaty dla rodziców-strategie postępowania z dzieckiem nadpobudliwym psychoruchowo w środowisku domowym; wybrane strategie pracy z dziećmi z zaburzeniem lękowym - przedstawienie technik terapeutycznych w ujęciu poznawczo-behawioralnym, psychoterapia indywidualna i grupowa, opisy przypadków; diagnoza i postępowanie terapeutyczne w różnych formach zaburzeń opozycyjno- buntowniczych u młodzieży - opisy i analiza przypadków, terapia grupowa, warsztaty dla rodziców, modyfikacja

zachowań dziecka w środowisku rodzinnym; podstawowe strategie postępowania z dzieckiem w autyzmie - przyjazna terapia behawioralna wspierania dziecka i rodziny, trening umiejętności społecznych dla dzieci ze spektrum autyzmu; moczenie nocne - przyjazne techniki behawioralne, wspieranie rodziców dziecka, które się moczy; reaktywne zaburzenie przywiązania - wybrane techniki terapeutyczne wykorzystywane w pracy z dzieckiem z RAD, wsparcie rodziców- omówienie pomocnych, metod i strategii postępowania z dziećmi, warsztaty dla rodziców dzieci z RAD, opisy przypadków; strategie pracy z dziećmi z zaburzeniem obsesyjno-kompulsywnym - wybrane techniki, opis przypadku.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): specyfikę pracy terapeutycznej z dziećmi i młodzieżą; specyfikę pracy w kontekście rodzinnym i edukacyjnym; jakie specyficzne techniki i programy można wykorzystywać w pracy terapeutycznej z młodymi osobami w różnych okresach rozwojowych.

Umiejętności (potrafi): uzasadnić wartość różnych podejść psychoterapeutycznych do radzenia sobie z trudnościami dzieci i młodzieży w różnym wieku; wykorzystywać posiadane umiejętności terapeutyczne dotyczące pracy z dziećmi w wieku przedszkolnym i młodszoszkolnym oraz z młodzieżą; stosować wybrane narzędzia terapeutyczne oraz monitorować przebieg terapii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): poszerzania swojej wiedzy w obszarze terapii dzieci i młodzieży; prezentowania krytycznej postawy w stosunku do działań terapeutycznych; rozważania w sposób otwarty i bez zahamowań ich mocnych stron i ograniczeń.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

3. Podstawy dydaktyki

Cel kształcenia: nabycie wiedzy i umiejętności dotyczących dydaktyki i jej zastosowania w pracy zawodowej nauczyciela psychologa.

Treści merytoryczne: dydaktyka i jej miejsce wśród innych nauk, przemiany dydaktyki jako nauki; współczesne koncepcje dydaktyki - nauczanie, uczenie się, różne rodzaje kształcenia, system kształcenia; klasa szkolna jako środowisko edukacyjne - style kierowania klasą, ład i dyscyplina w klasie, integracja klasy, tworzenie środowiska sprzyjającego uczeniu się; komunikowanie w klasie szkolnej w celach dydaktycznych; program szkolny i treści kształcenia; zasady kształcenia i metody nauczania i uczenia się - zastosowanie w procesie kształcenia; cele procesów kształcenia - sposoby formułowania celów, rodzaje celów i ich źródła; organizacyjne formy procesów dydaktycznych, budowa jednostki lekcyjnej; modele edukacji i założenia edukacji konstruktywistycznej; ocenianie uczniów w motywowaniu ich do uczenia się; strategie i style uczenia się; projektowanie zadań edukacyjnych dla uczniów o zróżnicowanych możliwościach; sposoby diagnozowania zdolności uczniów; ocena jakości pracy nauczyciela i szkoły.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): usytuowanie dydaktyki w zakresie pedagogiki, a także przedmiot i zadania współczesnej dydaktyki oraz relację dydaktyki ogólnej do dydaktyk szczegółowych; zagadnienie klasy szkolnej jako środowiska edukacyjnego: style kierowania klasą, problem ładu i dyscypliny, procesy społeczne w klasie, integrację klasy szkolnej, tworzenie środowiska sprzyjającego postępowi w nauce oraz sposób nauczania w klasie zróżnicowanej pod względem poznawczym, kulturowym, statusu społecznego lub materialnego; współczesne koncepcje nauczania i cele kształcenia - źródła, sposoby ich formułowania oraz ich rodzaje; zasady dydaktyki, metody nauczania, treści nauczania

i organizację procesu kształcenia oraz pracy uczniów; zagadnienie lekcji jako jednostki dydaktycznej oraz jej budowę, modele lekcji i sztukę prowadzenia lekcji, a także style i techniki pracy z uczniami; interakcje w klasie; środki dydaktyczne; konieczność projektowania działań edukacyjnych dostosowanych do zróżnicowanych potrzeb i możliwości uczniów; sposoby i znaczenie oceniania osiągnięć szkolnych uczniów: ocenianie kształtujące w kontekście efektywności nauczania, tematykę oceny efektywności dydaktycznej nauczyciela i jakości działalności szkoły; metody porozumiewania się w celach dydaktycznych – sztukę wykładania i zadawania pytań, sposoby zwiększania aktywności komunikacyjnej uczniów.

Umiejętności (potrafi): zidentyfikować potrzeby dostosowania metod pracy do klasy zróżnicowanej pod względem poznawczym, kulturowym, statusu społecznego lub materialnego; zaprojektować działania służące integracji klasy szkolnej; dobrać metody nauczania do nauczanych treści i zorganizować pracę uczniów; wybrać model lekcji i zaprojektować jej strukturę; zaplanować pracę z uczniem zdolnym, przygotowującą go do udziału w konkursie przedmiotowym lub współzawodnictwie sportowym; dokonać oceny pracy ucznia i zaprezentować ją w formie oceny kształtującej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): twórczego poszukiwania najlepszych rozwiązań dydaktycznych sprzyjających postępom uczniów.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

4. Praca z dzieckiem nadpobudliwym psychoruchowo

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi zagadnieniami z zakresu ADHD, ukazanie podstawowych i aktualnych problemów w pracy z dzieckiem nadpobudliwym, kształtowanie postawy refleksyjnej wobec wpływów specjalistycznych i niespecialistycznych na życie dziecka z ADHD, budowanie właściwych postaw wobec dziecka z ADHD oraz praktyczne przygotowanie do podjęcia działalności w zakresie wsparcia i pomocy dziecku nadpobudliwemu psychoruchowo; zapoznanie z podstawowymi strategiami i metodami pracy z dzieckiem nadpobudliwym psychoruchowo.

Treści merytoryczne: funkcjonowanie dziecka w domu (praca z dzieckiem, czas wolny, relacje z rodzeństwem, relacje z rodzicami); strategie postępowania z dzieckiem w domu - wprowadzenie zasad i konsekwencji, wzmocnienia pozytywne (system żetonowy), wydawanie poleceń; strategie pracy z objawami nadpobudliwości psychoruchowej - zmniejszenie natężenia objawów; strategie postępowania z objawami zaburzenia koncentracji uwagi, nadruchliwości, impulsywności; funkcjonowanie dziecka w szkole (relacje z rówieśnikami, postawa nauczycieli wobec dziecka z ADHD, metody pracy z dzieckiem na lekcji); strategie postępowania z uczniem z nadpobudliwością na lekcji - wprowadzenie zasad, konsekwencji za ich łamanie, wzmocnienia pozytywne; wspieranie ucznia w zmniejszeniu objawów nadpobudliwości psychoruchowej - zaburzenia koncentracji, nadruchliwości, nadpobudliwości - właściwa organizacja lekcji, monitorowanie poziomu wykonania zadań, pomoc w przypadku rozproszenia się ucznia na lekcji, sposoby zmniejszenia nadruchliwości (między innymi ustalenie zasad wychodzenia z ławki), zasady radzenia sobie z prowokacjami innych uczniów; funkcjonowanie dziecka poza szkołą i domem (relacje z rówieśnikami); zasady funkcjonowania poza szkołą; sposoby na utrzymanie relacji z dziećmi; akceptacja dziecka z ADHD, praca nad zwiększeniem jego poczucia własnej wartości.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): objawy oraz etiologię ADHD w obszarze poznawczym, emocjonalnym i behawioralnym; podstawy diagnozy oraz działań interwencyjnych

i terapeutycznych syndromu; specyfikę funkcjonowania dziecka w środowisku domowym, szkolnym i rówieśniczym.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się terminologią wykorzystywaną w obszarze funkcjonowania dziecka z ADHD i adekwatnie stosuje ją względem obserwowanych zachowań dziecka; na podstawie obecności różnych objawów zaburzeń (w sferze zachowania, emocji i myśli) umie rozpoznać ADHD i dobrać odpowiednie metody pracy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nieustannego rozwoju zawodowego i osobistego oraz etycznego podejścia w pracy z dzieckiem z trudnościami neurorozwojowymi; dokonania krytycznej refleksji w zakresie własnego podejścia do pracy z dzieckiem.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

5. Emisja i higiena głosu

Cel kształcenia: uświadomienie roli i znaczenia języka w pracy nauczyciela oraz przygotowanie do pracy wymagającej wzmożonego wysiłku głosowego; zaznajomienie z zagadnieniami związanymi z emisją i higieną głosu; nabycie umiejętności właściwego posługiwania się aparatem emisji głosu - wykształcenie prawidłowej czynności fonacyjnej, prawidłowego toru oddechowego, właściwego używania rezonatorów, poprawnej interpretacji głosowej tekstu oraz eliminacja złych nawyków emisyjnych.

Treści merytoryczne: znaczenie języka jako narzędzia pracy nauczyciela; podstawy komunikacji językowej i występujące w jej obrębie zaburzenia; wystąpienia publiczne i rządzące nimi zasady, ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień poprawności, etyki i etykiety językowej; ogólne wiadomości na temat budowy instrumentu głosu; podstawowe terminy, takie jak emisja głosu, fonacja, artykulacja, podparcie oddechowe, akcent; poszczególne etapy wytwarzania głosu (oddech, fonacja, artykulacja), metody analizowania, autoanalizowania oraz poprawiania poszczególnych elementów tego procesu; rodzaje torów oddechowych, zasady prawidłowego oddychania dynamicznego; ćwiczenia - relaksacyjne, oddechowe, motoryki narządów mowy, prowadzenia głosu z wykorzystaniem rezonatorów, artykulacyjne; zagadnienia teoretyczne dotyczące akcentu w języku polskim, zasady poprawnej interpretacji głosowej tekstu (frazowanie, intonacja), ćwiczenia z tego zakresu - praktyka mowy publicznej z umiejętnym wykorzystaniem intonacji, barwy i dynamiki głosu w przekazie tekstu; zasady higieny głosu, główne choroby narządu głosu oraz metody profilaktyki.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): znaczenie języka jako narzędzia pracy nauczyciela - problematykę pracy z uczniami z ograniczoną znajomością języka polskiego lub zaburzeniami komunikacji językowej, praktyczne aspekty wystąpień publicznych - poprawność językową, etykę języka, etykietę korespondencji tradycyjnej oraz zagadnienia związane z emisją głosu - budowę, działanie i ochronę narządu mowy i zasady emisji głosu oraz zasady poprawnego stosowania akcentu w języku polskim; higieny pracy głosem.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się zgodnie z zasadami aparatem emisji głosu; poprawnie posługiwać się językiem polskim; zinterpretować i prawidłowo dykcyjnie przeczytać tekst; posługiwać się głosem w sposób niezagrażający zdrowiu; poprawnie stosuje podparcie oddechowe, potrafi wykonać ćwiczenia rozwijające sprawność artykulacyjną aparatu mowy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): skutecznego korygowania swoich błędów językowych i doskonalenia aparatu emisji głosu.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

6. Rozwiązywanie konfliktów i mediacje

Cel kształcenia: zapoznanie z zagadnieniami związanymi z psychologią konfliktów a zwłaszcza z naturą i dynamiką konfliktów oraz przekazanie praktycznej wiedzy i

nabycie kompetencji w zakresie rozpoznawania sytuacji konfliktowej, diagnozowania jej oraz zastosowania adekwatnych sposobów rozwiązania sytuacji konfliktowej – zwłaszcza poprzez mediacje.

Treści merytoryczne: rodzaje konfliktów, źródła i przyczyny konfliktów, fazy konfliktów, zarządzanie konfliktem, osobowość a style rozwiązywania konfliktów, dynamika konfliktu; zaburzenia w porozumiewaniu się jako podłoże konfliktów - przyczyny zaburzeń w porozumiewaniu się: aspekt relacyjny, teoria analizy transakcyjnej (konflikt jako gra), podmiotowe utrudnienia rozwiązywania konfliktów (zakłócenia percepcyjne, zniekształcenie obrazu stron w konflikcie, sztywność poglądów, spłaszczenie obrazu problemu, podwójne normy); sytuacyjne utrudnienia w osiąganiu porozumienia wobec konfliktu (presja czasu, utrudnienia komunikacyjne, działanie pod presją grupy, obecność publiczności, zaangażowanie w konflikt trzeciej strony); pseudorozwiązania konfliktów, eskalacja konfliktów, pozytywne i negatywne konsekwencje konfliktów; techniki wspomagające efektywne zarządzanie konfliktami i ich rozwiązywanie: zarządzanie konfliktem i zarządzanie przez konflikt; negocjacje, mediacje, arbitraż - mediacje jako proaktywna metoda rozwiązywania sporów w życiu społecznym i praktyce sądowniczej, podstawy prawne mediacji, rodzaje i techniki mediacyjne, mediacje w sytuacjach kryzysowych; znaczenie podstawowych umiejętności komunikacyjnych: komunikacja werbalna (komunikaty Ja, informacja zwrotna), komunikacja niewerbalna (znaczenie mowy ciała), skuteczne słuchanie (aktywne, empatyczne, uważne), techniki efektywnego słuchania (parafraza, klaryfikacja).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): procesy psychologiczne ważne dla zapewnienia zdrowia i dobrostanu jednostki, związane z konfliktem - podejściami, fazami rozwoju konfliktu, przyczynami i stylami rozwiązywania konfliktów; elementy skutecznej komunikacji w sytuacjach konfliktowych.

Umiejętności (potrafi): odpowiednio wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii konfliktu do rozwiązywania problemów; efektywnie kierować konfliktami z elementami mediacji; dostrzegać pozytywne aspekty konfliktów interpersonalnych, a także określać indywidualny plan działania w sytuacji konfliktu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwoju zawodowego i osobistego; świadomego określenia znaczenia własnych kompetencji w zakresie komunikacji, rozwiązywania problemów/konfliktów i podejmowania decyzji w celu konstruktywnego rozwiązywania sytuacji konfliktowych oraz potrzeby ciągłego doskonalenia swoich umiejętności zawodowych; respektowania zasad kultury osobistej i przestrzegania zasad etyki zawodowej w sytuacji mediacji.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

7. Rozwojowe zaburzenia uczenia się

Cel kształcenia: zapoznanie z zagadnieniami, którymi zajmuje się diagnoza i terapia specyficznych zaburzeń rozwoju umiejętności szkolnych; uzyskanie wiedzy na temat specyficznych zaburzeń dzieci i młodzieży odnoszących się do procesu uczenia się, rozwoju umiejętności szkolnych oraz stosowanych względem nich formy pomocy.

Treści merytoryczne: potrzeby edukacyjne dzieci i młodzieży; diagnoza i terapia specyficznych zaburzeń rozwoju umiejętności szkolnych – istota i pojęcie; zaburzenia percepcji wzrokowej i słuchowej; funkcje motoryczne; integracja percepcyjno-motoryczna; specyficzne trudności w czytaniu i pisaniu (ryzyko dysleksji, dysleksja rozwojowa); specyficzne trudności w uczeniu się matematyki; leworęczność u dzieci; zaburzenia mowy i ich znaczenie dla procesów uczenia się; ogólna charakterystyka indywidualnych i grupowych form pracy z dzieckiem o specyficznych zaburzeniach

rozwoju umiejętności szkolnych; organizacja zajęć dla uczniów ze specyficznymi trudnościami w nauce czytania i pisania; poznanie narzędzi badawczych - diagnoza dysleksji; zaburzenia mowy – tworzenie alternatywnych systemów komunikacji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zakres diagnozy i terapii specyficznych zaburzeń rozwoju umiejętności szkolnych oraz wspomagania rozwoju dziecka; metody i sposoby wspomagania rozwoju dziecka oraz korygowania zaburzeń będących przyczyną specyficznych problemów rozwoju umiejętności szkolnych; objawy zaburzeń oraz ich etiologię.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się terminologią wykorzystywaną w diagnozie i terapii specyficznych zaburzeń rozwoju umiejętności szkolnych; adekwatnie stosować ją względem obserwowanych zachowań jednostki; dokonywać rozpoznania i interpretacji specyficznych zaburzeń rozwoju umiejętności szkolnych; rozpoznać z jakim zaburzeniem ma do czynienia w przypadku konkretnej jednostki.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwoju i poszerzania swoich kompetencji w zakresie pracy z osobami doświadczającymi trudności rozwojowych i edukacyjnych; prezentowania postawy otwartości i zrozumienia względem osób ze specyficznymi trudnościami oraz udzielania im wsparcia.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

8. Wspomaganie rozwoju

Cel kształcenia: zaznajomienie ze współcześnie stosowanymi wybranymi metodami edukacyjnymi, terapeutycznymi, wychowawczymi wspomagającymi i stymulującymi rozwój dzieci zagrożonych niepełnosprawnością i z niepełnosprawnością objętych wczesnym wspomaganie rozwoju; określanie profilu rozwoju dziecka przy pomocy narzędzi psychologicznych; projektowanie terapii i działań wspierających.

Treści merytoryczne: wczesne wspomaganie rozwoju - podstawowe pojęcia; zaburzenia tempa i rytmu rozwoju; plastyczność mózgu - wczesne uszkodzenia dojrzewającego mózgu; wspomaganie rozwoju dzieci przedwcześnie urodzonych; wielopłaszczyznowa diagnoza zaburzeń rozwoju; interpretacja diagnozy psychologicznej, medycznej pod kątem zaburzeń rozwojowych; metody stosowane we wczesnym wspomaganie rozwoju dzieci z różnymi niepełnosprawnościami; wspomaganie rodziny dziecka zagrożonego niepełnosprawnością; wspomaganie rozwoju dziecka – regulacje formalne; projektowanie indywidualnych programów terapeutycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię używaną we wczesnej interwencji oraz procedury metodyczne realizowane w instytucjach edukacyjnych; narzędzia diagnostyczne wyznaczające profil psychoedukacyjny będący podstawą planowania działań interwencyjnych we wspomaganie rozwoju.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić obserwację małego dziecka, diagnozę funkcjonalną celem określenia mocnych i słabych stron a także zaprojektować działania terapeutyczne; indywidualizować zadania i dostosowywać treści i metody do możliwości małych dzieci; całościowo lub fragmentarycznie zastosować wybrane metody w pracy z dziećmi z zaburzeniami rozwojowymi.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wspomaganie rozwoju dzieci zagrożonych zaburzeniami rozwojowymi, w tym kompensowania deficytów; rozpoznawania zagrożeń dla rozwoju i podejmowania działań na rzecz rozwoju, tak indywidualnie, jak i we współpracy z innymi specjalistami i instytucjami.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

9. Metodyka pracy nauczyciela psychologa w przedszkolach

Cel kształcenia: wyposażenie w podstawową wiedzę dotyczącą zakresu zadań nauczyciela psychologa w przedszkolu oraz rozwijanie ich umiejętności w obszarze diagnozowania indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych dzieci, realizacji działań terapeutycznych i profilaktycznych z dziećmi oraz wspierania rodziców i nauczycieli w rozwiązywaniu problemów wychowawczych i dydaktycznych oraz rozwijaniu ich umiejętności wychowawczych.

Treści merytoryczne: podstawy prawne i organizacja pracy nauczyciela psychologa w przedszkolu; metody diagnozowania indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych dzieci; pojęcie, formy i warunki udzielania pomocy psychologicznej dzieciom podczas bieżącej pracy w przedszkolu; formy wspierania rodziców i nauczycieli przedszkola w rozwiązywaniu problemów wychowawczych i dydaktycznych oraz rozwijaniu ich umiejętności wychowawczych; formy i metody zajęć rozwijających kompetencje emocjonalno-społeczne i innych zajęć o charakterze terapeutycznym; zadania nauczyciela psychologa w zakresie wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka w przedszkolu; formy pracy z dziećmi, rodzicami i nauczycielami z zakresu edukacji dotyczącej ochrony zdrowia psychicznego dzieci; zadania nauczyciela psychologa w przedszkolu w procesie dokonywania wielospecjalistycznej oceny poziomu funkcjonowania dzieci objętych kształceniem specjalnym; działania w zakresie doradztwa zawodowego na poziomie przedszkolnym; dokumentacja pracy nauczyciela psychologa w przedszkolu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zadania nauczyciela psychologa w przedszkolu wynikające z aktualnych przepisów prawa oświatowego; sposoby diagnozowania indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych dzieci, metody i formy pracy terapeutycznej oraz profilaktyki zaburzeń rozwojowych z dziećmi w wieku przedszkolnym.

Umiejętności (potrafi): dobrać właściwe sposoby diagnozowania rozwoju dziecka w wieku przedszkolnym; stosować formy i metody pracy terapeutycznej adekwatne do potrzeb i ograniczeń rozwojowych dzieci; różnicować formy i metody pracy z rodzicami wychowanków oraz nauczycielami przedszkola i specjalistami, w zależności od rozpoznanych problemów i zgłaszanych potrzeb; prowadzić obowiązującą dokumentację pracy psychologicznej w przedszkolu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współpracy z rodzicami wychowanków, nauczycielami, oraz członkami zespołu ds. udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej; przestrzegania etyki pracy psychologa i nauczyciela.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

10. Metodyka pracy nauczyciela psychologa w szkołach

Cel kształcenia: budowanie profesjonalnej tożsamości psychologa szkolnego; wyposażenie w niezbędne kompetencje i umiejętności do sprostania roli nauczyciela psychologa; poznanie zagadnień związanych z metodyką pracy nauczyciela psychologa w szkole; kształtowanie krytycznego osądu sytuacji szkolnych oraz sposobów i zakresu udzielania pomocy psychologicznej w szkole.

Treści merytoryczne: problematyka rozwoju dziecka w kontekście edukacji oraz metody zastosowania wiedzy psychologicznej w działaniach dydaktyczno-wychowawczych; rola, zadania i funkcje psychologa w szkole; monitorowanie procesu dydaktyczno-wychowawczego; diagnozowanie sytuacji wychowawczych; diagnoza zespołu klasowego oraz potrzeb rozwojowych i edukacyjnych uczniów, zaburzeń oraz trudności i ich źródeł; wspomaganie rozwoju kompetencji ucznia w różnych zakresach; sposoby współpracy psychologa z nauczycielami; praca psychologa z zespołem klasowym oraz indywidualna

praca z uczniem; profilaktyka i promocja zdrowia; profilaktyka uzależnień, zapobieganiem zjawiskom dyskryminacji, agresji i przemocy oraz sposoby interwencji w sytuacjach konfliktowych; metodyka prowadzenia działań edukacyjnych: zasady projektowania zajęć, doboru metod, form pracy i środków dydaktycznych; zagadnienia poradnictwa psychologiczno-pedagogicznego; rola psychoedukacji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rolę, zadania i funkcje psychologa w szkole oraz jego prawa i obowiązki; zasady dokonywania diagnozy sytuacji wychowawczych, zespołu klasowego oraz diagnozy potrzeb rozwojowych i edukacyjnych uczniów, zagadnienia diagnozy pozytywnej i negatywnej ucznia; sposób opracowywania opinii psychologicznych i formułowania zaleceń; rolę wspomagania rozwoju kompetencji ucznia w różnych zakresach; sposoby współpracy psychologa z nauczycielami, modele pracy psychologa z zespołem klasowym oraz pracy indywidualnej z uczniem, metody i techniki identyfikacji oraz wspomagania rozwoju uzdolnień i zainteresowań, bariery i trudności w procesie komunikowania się oraz techniki i metody usprawniania komunikacji z uczniem; potrzebę kształtowania u ucznia motywacji do uczenia się; sposoby konstruowania szkolnych programów profilaktycznych, zasady edukacji zdrowotnej oraz udzielania pierwszej pomocy, zagadnienia związane z promowaniem rozwoju fizycznego i zdrowia psychicznego (kształtowanie odporności emocjonalnej, prowadzenie treningów interpersonalnych, radzenia sobie ze stresem, zarządzania własnymi emocjami), profilaktyką uzależnień, zapobieganiem zjawiskom dyskryminacji, agresji i przemocy oraz sposoby interwencji w sytuacjach konfliktowych (prowadzenie mediacji) i kryzysowych (interwencja kryzysowa); zasady projektowania zajęć z uczniami (w różnym wieku i o różnych możliwościach psychofizycznych), doboru metod, form pracy i środków dydaktycznych, projektowania zajęć (warsztatów) dla nauczycieli; zasady projektowania, koordynacji, realizacji oraz ewaluacji działań pomocowych; zasady dokonywania diagnozy, opiniowania; zasady współpracy szkoły z poradnią psychologiczno-pedagogiczną; problematykę pracy z uczniami z ograniczoną znajomością języka polskiego lub zaburzeniami komunikacji językowej, metody porozumiewania się w celach dydaktycznych.

Umiejętności (potrafi): diagnozować sytuacje wychowawcze; diagnozować potrzeby rozwojowe i edukacyjne uczniów, zaburzenia i trudności w uczeniu się oraz ich źródła; wspomagać uczniów w adaptacji do szkoły; wspierać uczniów w radzeniu sobie z problemami wieku dorastania; promować zdrowy styl życia uczniów oraz rozwój i zdrowie psychiczne; działać na rzecz profilaktyki uzależnień, zapobiegania zjawiskom dyskryminacji, agresji i przemocy; interweniować w sytuacjach konfliktowych (prowadzić mediację) i kryzysowych (podjąć interwencję kryzysową); wspomagać rodziców lub opiekunów i nauczycieli w działaniach wychowawczych; wspierać proces nauczania-uczenia się uczniów w oparciu o wiedzę w zakresie prawidłowości i metod efektywnego uczenia się.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): działania w zakresie nawiązywania skutecznego dialogu z uczniem, jego rodzicami lub opiekunami na temat rozwoju ucznia; dostrzegania własnej roli w popularyzacji wiedzy psychologicznej w środowisku szkolnym oraz poza nim; podejmowania współpracy z różnymi podmiotami w środowisku ucznia na rzecz jego rozwoju.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

11. Metodyka pracy nauczyciela psychologa w placówkach systemu oświaty

Cel kształcenia: nabycie wiedzy dotyczącej zakresu zadań nauczyciela psychologa w poszczególnych placówkach systemu oświaty; rozwijanie umiejętności w obszarze

diagnozowania indywidualnych potrzeb osób korzystających z usług/uczęszczających do danych placówek systemu oświaty i realizacji odpowiednich działań terapeutycznych; kształtowanie umiejętności prowadzenia działań terapeutycznych w danych placówkach systemu oświaty.

Treści merytoryczne: podstawy prawne i organizacja pracy nauczyciela psychologa w poszczególnych placówkach systemu oświaty: placówki oświatowo-wychowawcze umożliwiające rozwijanie zainteresowań i uzdolnień oraz korzystanie z różnych form wypoczynku i organizacji czasu wolnego; placówki kształcenia ustawicznego oraz centra kształcenia zawodowego, umożliwiające uzyskanie i uzupełnienie wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych; poradnie psychologiczno-pedagogiczne, w tym poradnie specjalistyczne udzielające dzieciom, młodzieży, rodzicom i nauczycielom pomocy psychologiczno-pedagogicznej, a także pomocy uczniom w wyborze kierunku kształcenia i zawodu; młodzieżowe ośrodki wychowawcze, młodzieżowe ośrodki socjoterapii, specjalne ośrodki szkolno-wychowawcze oraz specjalne ośrodki wychowawcze dla dzieci i młodzieży wymagających stosowania specjalnej organizacji nauki, metod pracy i wychowania, a także ośrodki rewalidacyjno-wychowawcze umożliwiające dzieciom i młodzieży (również z niepełnosprawnościami) realizację obowiązku szkolnego i obowiązku nauki; placówki zapewniające opiekę i wychowanie uczniom w okresie pobierania nauki poza miejscem stałego zamieszkania; metody i formy diagnozowania, profilaktyki i działań terapeutycznych w poszczególnych placówkach systemu oświaty; kwalifikacje do zajmowania stanowiska nauczyciela psychologa w poszczególnych placówkach systemu oświaty; zadania nauczyciela psychologa w poszczególnych placówkach systemu oświaty, m.in.: organizowanie w placówce pomocy psychologicznej, stawianie diagnozy, opinii, orzeczeń, prowadzenie psychoterapii, udzielanie pomocy psychologicznej poprzez pomoc wychowawcom, współdziałanie z nauczycielami danych placówek, rodzicami (opiekunami prawnymi), instytucjami pozaszkolnymi, prowadzenie poradnictwa i doradztwa w zakresie badanych zjawisk, prowadzenie innych zajęć specjalistycznych o charakterze terapeutycznym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zadania nauczyciela psychologa w poszczególnych placówkach systemu oświatowego; sposoby diagnozowania indywidualnych oraz grupowych potrzeb osób uczęszczających do danych placówek systemu oświaty, wymagających pracy terapeutycznej; metody i formy działań profilaktycznych, które może stosować wobec osób uczęszczających do danych placówek systemu oświaty.

Umiejętności (potrafi): dobrać, ocenić przydatność oraz wykorzystać odpowiednie metody i formy do swoich działań diagnostycznych, profilaktycznych oraz terapeutycznych w poszczególnych typach placówek systemu oświaty; obserwować, zaznajamiać osoby, z którymi pracuje z metodami poznawania siebie oraz budowania pozytywnego wizerunku własnej osoby; podjąć działania zmierzające do rozwiązania konfliktu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): odpowiedzialnego podjęcia pracy z osobami w danych placówkach systemu oświaty; czynienia refleksji na temat przydatności, a także efektów swoich działań diagnostycznych, profilaktycznych oraz terapeutycznych i stosować je zgodnie z zasadami etyki pracy psychologa i nauczyciela; podejmowania pracy nad podwyższaniem swoich kwalifikacji oraz rozwojem osobistym.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

12. Praca z dzieckiem z niepełnosprawnością intelektualną

Cel kształcenia: zapoznanie ze specyfiką pracy z uczniami z niepełnosprawnością intelektualną w różnych typach szkół oraz merytoryczne przygotowanie do pracy z takimi osobami w obszarze diagnostycznym i interwencyjnym metod, form i zasad pracy.

Treści merytoryczne: etiologia niepełnosprawności intelektualnej; przebieg procesów poznawczych: uwaga, spostrzeganie, pamięć, myślenie, funkcje wykonawcze; środowisko szkoły a funkcjonowanie uczniów z niepełnosprawnością intelektualną; diagnoza, edukacja i rehabilitacja uczniów z niepełnosprawnością intelektualną; zalecenia, strategie i metody wykorzystywane w procesie diagnozy i pracy z dziećmi z niepełnosprawnością intelektualną.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia związane z metodyką pracy z dziećmi z niepełnosprawnością intelektualną, strategie, metody i formy pracy wykorzystywane w diagnozie, edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną; zasady projektowania procesów diagnostycznych oraz interwencyjnych zajęć dla dzieci i młodzieży z niepełnosprawnością intelektualną.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać wiedzę dotyczącą funkcjonowania dzieci z niepełnosprawnością intelektualną do analizy i interpretacji sytuacji tych osób; oceniać przydatność różnych metod i form pracy z dziećmi z niepełnosprawnością intelektualną.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nieustannego rozwoju zawodowego i osobistego; podejmowania profesjonalnych działań w pracy z dziećmi z niepełnosprawnością intelektualną.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

13. Doradztwo zawodowe

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawową wiedzą i wyposażenie w niezbędne umiejętności z zakresu doradztwa zawodowego; przedstawienie istoty poradnictwa zawodowego z naciskiem na potrzebę zrozumienia charakterystycznych dla zawodu problemów, zagadnień i dylematów; poznanie warsztatu pracy doradcy zawodowego; zrozumienie zasad i psychologii wyboru życiowej drogi zawodowej (kariery); dostarczenie niezbędnych informacji do podjęcia w przyszłości trafnych wyborów zawodowych i określenia dalszej drogi kształcenia lub kariery; pogłębianie lub osiągnięcie osobistego i zawodowego rozwoju; zapoznanie z zasadami doboru i zastosowania metod doradztwa zawodowego, rozwinięcie: umiejętności projektowania, realizowania i ewaluowania zajęć indywidualnych jak i grupowych, umiejętności pracy doradczej z klientami o zróżnicowanych potrzebach doradczych, umiejętności wykorzystywania ich w doradztwie indywidualnym oraz grupowym, umiejętności komunikacji i pracy w zespole, umiejętności ewaluowania własnej pracy doradczej, umiejętności w zakresie wykorzystywania różnorodnych źródeł do projektowania procesu doradczego; rozwinięcie umiejętności w zakresie: przygotowania dokumentów aplikacyjnych (CV i LM), przygotowania się do poszukiwania pracy, przygotowania do rozmowy rekrutacyjnej.

Treści merytoryczne: podstawowe pojęcia dotyczące orientacji, poradnictwa i doradztwa zawodowego; doradztwo zawodowe w systemie edukacyjnym; obszary diagnostyczne w doradztwie zawodowym; teorie rozwoju zawodowego; rodzaje doradztwa zawodowego; orientacja zawodowa jako podstawowy element ścieżki edukacyjnej; warsztat pracy doradcy zawodowego; wewnątrzszkolny system doradztwa zawodowego; plan pracy doradcy zawodowego; rozmowa doradcza jako podstawowe narzędzie w pracy doradcy; wykorzystanie narzędzi socjometrycznych w doradztwie zawodowym; podstawy prawne funkcjonowania systemu poradnictwa zawodowego; teorie wyboru

zawodu (m.in. koncepcja F. Parsonsa, J. L. Hollanda); teorie rozwoju zawodowego człowieka (m.in. koncepcja D. Supera); system poradnictwa zawodowego w Polsce; zadania doradcy zawodowego w szkole, w poradni psychologiczno-pedagogicznej i w urzędzie pracy, akademickich biurach karier; metodyka pracy doradcy: podstawowe cechy i umiejętności doradcy zawodowego; style doradcze: metody i techniki stosowane w poradnictwie liberalnym, dyrektywnym, dialogowym; modele doradcy zawodowego w ujęciu B. Wojtasik; koncepcje etapów procesu poradniczego; elementy zawodoznawstwa; zakres podstawowych pojęć: zawodu, stanowiska, kwalifikacji zawodowych i kompetencji zawodowych; klasyfikacja Zawodów i Specjalności jako podstawowy dokument w pracy doradcy zawodowego w tworzeniu zbiorów informacji zawodowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia związane z doradztwem zawodowym; źródła doradztwa zawodowego, koncepcje wyboru zawodu, podstawy diagnozy psychopedagogicznej; warsztat pracy doradcy zawodowego; charakterystyczne dla różnych zawodów problemy i dylematy; podstawowe grupy metod stosowanych w doradztwie zawodowym; charakterystykę etapów procesu doradczego; techniki rozmowy doradczej; specyfikę pracy doradczej z osobami w różnych fazach rozwoju zawodowego.

Umiejętności (potrafi): analizować sytuację na rynku pracy; utworzyć profesjonalne dokumenty aplikacyjne; korzystać z narzędzi diagnostycznych; poprawnie stosować procedury wykorzystywane w doradztwie zawodowym; stosować techniki rozmowy doradczej; wykorzystać w procesie doradczym programy doradcze, bazy danych, zasoby internetowe; wykorzystać procedurę e-counselingu; na forum grupy zaprezentować własne propozycje rozwiązań doradczych; opracować portfolio ilustrujące rozwój własnych kompetencji; przygotować dokumenty aplikacyjne, przeanalizować rynek pracy pod kątem dostępnych ofert.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny własnej pracy z uwzględnieniem swoich mocnych i słabych stron; podejmowania wyzwań zawodowych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

14. Praca z uczniem zdolnym

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi wiadomościami z zakresu metod i form pracy z uczniem zdolnym, możliwościami zaspokojenia jego potrzeb w świetle obowiązujących przepisów prawa oświatowego; zapoznanie z dostępnymi narzędziami diagnostycznymi; kształcenie umiejętności wdrażania wiedzy do praktyki edukacyjnej.

Treści merytoryczne: uczeń zdolny w szkole – specjalne potrzeby edukacyjne i funkcjonowanie społeczne; metody diagnozowania uzdolnień uczniów stosowane w szkołach i poradniach psychologiczno-pedagogicznych; diagnozowanie dziecka z wykorzystaniem wybranych metod w oparciu o przykłady z własnej praktyki (studium przypadku); formy i metody pracy z uczniem zdolnym (uniwersalne założenia oraz dostosowanie do wieku dziecka i specyfiki uzdolnienia).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zagadnienia psychologii zdolności oraz ma elementarną, uporządkowaną wiedzę na temat diagnozy i metodyki pracy z dzieckiem zdolnym i twórczym.

Umiejętności (potrafi): ocenić przydatność metod, strategii i środków do realizacji zadań w pracy z dzieckiem zdolnym i twórczym; aktywnie pracować z dziećmi zdolnymi i twórczymi; wykorzystuje wiedzę z zakresu metodyki pracy z dzieckiem zdolnym

i twórczym w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych; przeprowadzić wybrane testy diagnostyczne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): realizacji indywidualnych i zespołowych profesjonalnych działań w pracy z dzieckiem zdolnym i twórczym; pracy z dziećmi zdolnymi i twórczymi w środowisku społecznym; doceniania indywidualnego zróżnicowania ludzkich zachowań, w tym konieczność zarówno kompensowania deficytów, jak i rozwój wybitnych uzdolnień.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

15. Neuropsychologia dzieci i młodzieży

Cel kształcenia: zapoznanie z zasadami diagnozy, terapii i rehabilitacji neuropsychologicznej dzieci i młodzieży z zaburzeniami OUN.

Treści merytoryczne: neuropsychologiczne mechanizmy powstawania zaburzeń rozwojowych; neuropsychologiczna analiza wybranych zaburzeń neurologicznych w okresie dzieciństwa i adolescencji; zaburzenia neurorozwojowe umiejętności szkolnych; metody neuropsychologicznego badania dzieci i młodzieży z zaburzeniami OUN; diagnoza, terapia i rehabilitacja dzieci i młodzieży z zaburzeniami OUN; współpraca psychologa z innymi profesjami medycznymi i społecznymi w procesie pomocy dzieciom i młodzieży z zaburzeniami OUN.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia z zakresu zaburzeń neurologicznych wieku rozwojowego oraz zasady psychologicznych metod diagnozy, terapii i rehabilitacji takich zaburzeń.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu nauk społecznych oraz nauk o zdrowiu w celu analizy problemów dzieci i młodzieży z zaburzeniami układu nerwowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): tworzenia oraz stosowania programów terapii i rehabilitacji neuropsychologicznej w przypadku dzieci i młodzieży z chorobami, zaburzeniami układu nerwowego, także w warunkach szkolnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

V. PRAKTYKA

1. Praktyka śródroczna - praca z jednostką 1

Cel kształcenia: zapoznanie z zakresem i specyfiką pracy psychologicznej z jednostką; uzyskanie wiedzy dotyczącej poszczególnych etapów i elementów pracy z klientem; nabycie umiejętności wykorzystania technik efektywnego komunikowania się z osobami w różnych okresach rozwojowych, pełniących różne role społeczne i zawodowe oraz pochodzących z różnych środowisk i zastosowania podstawowych technik diagnozy psychologicznej.

Treści merytoryczne: podstawowe informacje na temat zawodu psychologa; zakres usług psychologicznych świadczonych na rzecz osób fizycznych i instytucji w odniesieniu do jednostki; nawiązywanie kontaktu i relacji psychologicznej jako podstawa pracy z osobami; techniki efektywnej komunikacji: komunikat "Ja", techniki aktywnego słuchania (parafraza, klaryfikacja, prowadzenie, odzwierciedlenie); znaczenie komunikacji niewerbalnej i zarządzania przestrzenią w komunikacji; bariery w komunikacji; etapy i elementy pracy psychologa z jednostką; określanie celu współpracy; możliwe trudności w obszarze kontaktu z pacjentem/klientem; zastosowanie podstawowych technik diagnozy psychologicznej w pracy z klientem/pacjentem (znaczenie obserwacji, rozmowy/wywiadu psychologicznego, narzędzi psychometrycznych).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe metody diagnozy psychologicznej; czym są usługi psychologiczne w kontekście pracy z jednostką; poszczególne etapy pracy z jednostką i ich znaczenie dla przebiegu relacji pomocowej.

Umiejętności (potrafi): nawiązać właściwy kontakt z klientem z wykorzystaniem technik efektywnego komunikowania się, określić cel współpracy z psychologiem, zrealizować podstawową diagnozę psychologiczną.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania znaczenia właściwego kontaktu, relacji z klientem i właściwej diagnozy dla efektów dalszych oddziaływań na jego rzecz; dostrzegania własnego wpływu na kształt relacji, uwzględniając w tym zakresie swoje zasoby i ograniczenia; analizowania przydatności i ograniczeń omawianych metod pracy z klientem; respektowania prawa klienta do samostanowienia i decydowania o sobie; dostrzegania konieczności zachowania tajemnicy zawodowej i niekorzystnego wpływu na przyszłość klienta; komunikowania się z osobami w różnych okresach rozwojowych, pełniących różne role społeczne i zawodowe oraz pochodzących z różnych środowisk.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

2. Praktyka śródroczna - praca z grupą 1

Cel kształcenia: nabycie wiedzy oraz umiejętności ważnych z punktu widzenia projektowania i realizacji zajęć z grupą; wypracowanie koncepcji zajęć grupowych; doświadczenie siebie w roli osoby prowadzącej grupę.

Treści merytoryczne: podstawowe informacje na temat tego czym jest grupa, jak się tworzy; specyfika pracy z grupą w zależności od celu, formy działań oraz odbiorców; fazy rozwoju grupy, praca na procesie; zasady, metody i techniki pracy z grupą; rola prowadzącego - analiza zadań i niezbędnych kompetencji; wyznaczanie celu z grupą, ustalanie zasad pracy grupowej oraz aspekty związane ze sposobem organizacji zajęć/spotkań; tworzenie koncepcji zajęć grupowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): znaczenie wiedzy na temat faz rozwoju grupy, pracy na procesie dla optymalizacji pracy z grupą; podstawy projektowania zajęć grupowych, adekwatnego doboru metod i form pracy.

Umiejętności (potrafi): zaplanować pracę grupy, w tym przygotować koncepcję zajęć grupowych; w podstawowym stopniu komunikować się z grupą i sposób aktywny nadzorować przebieg komunikacji w grupie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): odpowiedzialnego planowania pracy z grupą.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

3. Praktyka śródroczna - podstawy pracy z instytucją

Cel kształcenia: zapoznanie z obszarami pracy psychologa w zależności od instytucji zatrudniającej.

Treści merytoryczne: podstawowe zasady organizacji i funkcjonowania instytucji zatrudniających psychologów; zadania psychologa i różne formy pracy w zależności od specyfiki instytucji, m.in. w placówkach oświatowych, instytucjach socjalnych, ośrodkach zdrowia, służbach mundurowych, sądownictwie; aspekty prawne, etyczne i praktyczne pracy psychologa w wybranych instytucjach; współpraca z innymi specjalistami funkcjonującymi w ramach instytucji i poza nią – podział zadań i kompetencje; sytuacje trudne w pracy psychologa zatrudnionego w instytucji; ścieżki rozwoju zawodowego w ramach funkcjonowania psychologa w danej instytucji oraz w ramach prowadzonej działalności prywatnej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady organizacji i funkcjonowania różnych instytucji zatrudniających psychologów; podstawy prawne i etyczne pracy psychologa w wybranych instytucjach.

Umiejętności (potrafi): odpowiedzialnie organizować pracę w zależności od instytucji zatrudnienia; określić ramy współpracy z innymi osobami zatrudnionymi w danej instytucji i poza nią.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznawania granic swoich kompetencji zawodowych w kontaktach ze specjalistami z innych dziedzin; podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych oraz ciągłego rozwoju; zachowania prawidłowej etycznej postawy dotyczącej własnej roli zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

4. Praktyka śródroczna - praca z jednostką 2

Cel kształcenia: nabycie wiedzy dotyczącej elementów pracy dalszych etapów relacji z klientem/pacjentem i umiejętności zastosowania ich; pozyskanie wiedzy i umiejętności ważnych z punktu widzenia pracy w różnych kontekstach praktycznych.

Treści merytoryczne: elementy pracy psychologa wykorzystywane na kolejnych etapach relacji z klientem/pacjentem: udzielenie klientowi informacji zwrotnej, zaplanowanie, zaproponowanie i realizację szeroko rozumianej pomocy psychologicznej, wskazanie kierunku ewentualnej pracy terapeutycznej, zamknięcie relacji; sytuacje nietypowe i trudne w pracy z jednostką (np. zgoda na współpracę z psychologiem i jej brak, symulacja i dysymulacja); dokumentowanie pracy psychologicznej, podstawy opiniowania i orzekania psychologicznego oraz znaczenie superwizji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): specyfikę pracy na dalszych etapach współpracy psychologa z klientem/pacjentem po nawiązaniu relacji psychologicznej i ustaleniu celu współpracy

Umiejętności (potrafi): udzielić klientowi informacji zwrotnej, zaproponować dalsze indywidualne oddziaływania, kontynuować pracę w relacji z klientem i dokonać jej zamknięcia; udokumentować swoją pracę.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): respektowania indywidualnego charakteru pomocy psychologicznej; poddania refleksji aspektów związanych z przydatnością i ograniczeniami omawianych metod pracy z klientem; respektowania prawa klienta do samostanowienia i decydowania o sobie; dostrzegania konieczności zachowania tajemnicy zawodowej i niekorzystnego wpływu na przyszłość klienta; dbania o nieustanny rozwój zawodowy i poddawania się superwizji.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

5. Praktyka śródroczna - praca z grupą 2

Cel kształcenia: doskonalenie umiejętności formułowania informacji zwrotnej; ćwiczenie umiejętności zastosowania metod pracy grupowej oraz wzbudzenie refleksji nad adekwatnym reagowaniem na sytuacje trudne, które mogą się pojawić w trakcie pracy z grupą; doświadczenie siebie w roli osoby prowadzącej grupę.

Treści merytoryczne: sposoby doskonalenia umiejętności formułowania informacji zwrotnej i świadomość znaczenia jej werbalizowania w ramach pracy grupowej; role grupowe i ich znaczenie dla przebiegu procesu; sytuacje trudne w pracy z grupą i ich analiza; refleksja nad własnymi zasobami w kontekście pracy grupowej i umiejętnościami, które warto wzmacniać.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): dobre praktyki, które można zastosować w sytuacjach trudnych w pracy grupowej.

Umiejętności (potrafi): w adekwatny sposób reagować na sytuacje pojawiające się w trakcie pracy z grupą; adekwatnie i precyzyjnie formułować informację zwrotną.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podnoszenia swoich kwalifikacji w zakresie pracy z grupą; nieustannego rozwoju zawodowego i osobistego; krytycznej analizy swojego działania.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

6. Praktyka śródroczna - podstawy pracy z otoczeniem społecznym

Cel kształcenia: zapoznanie z zadaniami jakie psycholog może podejmować na rzecz otoczenia społecznego i w jaki sposób może wykorzystywać swoją wiedzę i umiejętności, aby działać nie tylko na rzecz rozwoju jednostki, ale i całych społeczności.

Treści merytoryczne: komunikowanie się z różnymi grupami odbiorców usług psychologicznych z obszaru otoczenia społecznego jako ważny obszar kompetencji zawodowych psychologa; podstawowe terminy związane z otoczeniem pracy psychologa; psycholog jako inicjator i współorganizator działań związanych z podnoszeniem jakości życia jednostek i całych społeczności; współpraca psychologa z organizacjami pozarządowymi, stowarzyszeniami i innymi podmiotami, w których psycholog może pełnić rolę specjalisty, mentora bądź konsultanta do spraw społecznych; przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu i pomoc osobom pokrzywdzonym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podmioty z otoczenia społecznego z którymi może współpracować psycholog; w jaki sposób komunikować się z otoczeniem klienta.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się terminologią wykorzystywaną przez instytucje; na podstawie posiadanej wiedzy, dokonać analizy sytuacji społecznej i wskazać rozwiązania możliwe do wdrożenia przez psychologa samodzielnie bądź przy współudziale innych specjalistów; komunikować się na tematy specjalistyczne z różnymi odbiorcami.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): komunikowania się z osobami w różnych okresach rozwojowych oraz pełniących różne role społeczne i zawodowe oraz pochodzących z różnych środowisk; wrażliwości na występujące w społeczeństwie problemy, uprzedzenia, dyskryminację i niesprawiedliwość społeczną; cechuje się poszanowaniem praw mniejszości; jest gotowy do pracy na rzecz dobra społecznego; inicjowania i podejmowania współpracy z różnymi podmiotami, na bazie rozpoznania specyfiki środowiska lokalnego, na rzecz dobra indywidualnego i społecznego.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

7. Praktyka śródroczna - specyfika pracy z pacjentem w psychologii klinicznej

Cel kształcenia: zaznajomienie z kliniczną pracą psychologa z pacjentami z różnymi kategoriami zaburzeń, diagnostyka tych zaburzeń i praca z pacjentem w oparciu o wybrane nurty teoretyczne; przekazanie wiedzy i wytworzenie podstawowych umiejętności w kontakcie z pacjentem dorosłym z osadzeniem ich w kontekście obowiązujących przepisów.

Treści merytoryczne: specyfika pracy psychologa klinicznego człowieka dorosłego, kategorie zaburzeń najczęściej spotykanych w pracy z pacjentem dorosłym, nurty teoretyczne pracy klinicznej, całościowy proces postępowania diagnostycznego w pracy z pacjentem/klientem dorosłym, oddziaływania pomocowe; rola psychologa w zespole (diagnostycznym i/lub terapeutycznym) w tym umiejętność przekazywania wyników postępowania diagnostycznego stronom; omówienie podstawowych aktów prawnych mających odniesienie do psychologa klinicznego osoby dorosłej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wybrane kategorie zaburzeń, specyfikę poszczególnych zaburzeń; ma wiedzę na temat teorii wyjaśniających patomechanizm tych zaburzeń w różnych

nurtach, zna możliwości różnych oddziaływań pomocowych, z wykorzystaniem praktyki opartej na dowodach (evidence based practice).

Umiejętności (potrafi): nawiązać kontakt z pacjentem sprzyjający współpracy, samodzielnie skonstruować proces diagnostyczny, przekazywać wnioski diagnostyczne – komunikacja diagnozy; komunikować się w zespole terapeutycznym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwijania postawy obiektywnego badacza w relacji z pacjentem/klientem, poszerzania swojej wiedzy i umiejętności diagnostycznych w pracy psychologa; współpracy w budowaniu zespołu diagnostyczno-terapeutycznego; poddawania superwizji swojej pracy klinicznej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

8. Praktyka śródroczna - specyfika pracy z klientem w psychologii szkolnej

Cel kształcenia: zapoznanie z nowoczesnym spojrzeniem na metody diagnozy i formy terapii w szkole; ukazanie roli psychologa w szkole jako specjalisty, który posiada praktyczną wiedzę na temat profilaktyki i trudności wychowawczych; przybliżenie praktycznej strony funkcjonowania psychologa jako fachowca zajmującego się m.in. oceną procesów poznawczych swoich podopiecznych, interwencją i wsparciem świadczonym różnym odbiorcom w przestrzeni szkolnej.

Treści merytoryczne: wprowadzenie do specyfiki pracy psychologa w rzeczywistości szkolnej (różnice pomiędzy odbiorcami usług psychologicznych: uczniowie, opiekunowie prawni uczniów oraz kadra pedagogiczna); pomoc psychologiczna i psychopedagogiczna wobec uczniów placówki szkolno-oświatowej (diagnostyka oraz formy terapii oferowane w szkole); działalność na rzecz szeroko rozumianej profilaktyki świadczona przez psychologa w szkole; ocena funkcjonowania poznawczego uczniów jako jedno z zadań psychologa; psycholog jako interwent - metody interwencji oraz wsparcia stosowane wobec dzieci, młodzieży, rady pedagogicznej, dyrekcji oraz opiekunów prawnych uczniów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): różne formy wsparcia dla dzieci, młodzieży, opiekunów prawnych, rady pedagogicznej i dyrekcji szkoły; rodzaje diagnozy niezbędne do zastosowania odpowiednich działań interwencyjnych; jakie są trudności i możliwości w sytuacjach niestandardowych i typowych; procedury postępowania w konkretnych interakcjach społecznych i kryzysach.

Umiejętności (potrafi): na podstawie zgromadzonych informacji na temat odbiorcy usługi psychologicznej zaplanować działanie niezbędne do udzielenia właściwej pomocy; różnicować najczęściej występujące wśród uczniów trudności rozwojowe, społeczne i kliniczne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dalszego kształcenia się w ramach funkcjonowania zawodowego; odpowiedzialnego pełnienia funkcji zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

9. Praktyka śródroczna - specyfika pracy z pacjentem chorym somatycznie

Cel kształcenia: zapoznanie z charakterystyką zaburzeń psychicznych u pacjenta chorego somatycznie oraz rozwój umiejętności ich diagnozowania; szczególna uwaga poświęcona będzie działaniu psychologa w relacji z pacjentem, instytucją oraz współpracy z rodziną.

Treści merytoryczne: istota współwystępowania zaburzeń psychicznych w przebiegu chorób somatycznych; potrzeba i znaczenie opieki psychologicznej nad chorym somatycznie; rodzaje zaburzeń psychicznych współwystępujących z chorobą somatyczną; narzędzia do diagnostyki i oceny zaburzeń psychicznych chorego somatycznie; rola rodziny pacjenta - współwystępowanie dysfunkcji systemu rodzinnego w obliczu choroby.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): specyfikę funkcjonowania psychicznego pacjenta i jego rodziny w przebiegu choroby somatycznej; rodzaje zaburzeń psychicznych występujących w przebiegu choroby somatycznej; jakie jest ryzyko wystąpienia zaburzeń funkcjonowania psychicznego niesie choroba somatyczna.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się w stopniu podstawowym narzędziami do diagnostyki zaburzeń; profesjonalnie funkcjonować w relacji pacjent- instytucja (szpital i personel medyczny) - rodzina chorego; rozumie znaczenie czynników psychologicznych w etiologii i przebiegu chorób somatycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pomagania i niesienia wsparcie choremu psychosomatycznie i jego rodzinie.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

10. Praktyka 1

Cel kształcenia: zapoznanie z praktyczną pracą psychologa w różnych placówkach zatrudniających psychologów; poznanie metod pracy psychologa w danej placówce; nauka, przy asyście psychologa opiekuna, przeprowadzania podstawowych zadań w ramach pracy psychologa w placówce.

Treści merytoryczne: funkcjonowanie placówek, w których zatrudniani są psychologowie; rola i zadania psychologa pełnione w danej placówce; zapoznanie z metodami diagnozy psychologicznej wykorzystywanymi w danej placówce i sposobem planowania pracy z pacjentem/klientem; obserwacja działań psychologa podejmowanych względem pacjentów/klientów; asystowanie psychologowi w trakcie podejmowanych przez niego działań diagnostycznych oraz samodzielnie przeprowadzenie badania diagnostycznego; ocena uzyskiwanych rezultatów badania diagnostycznego; konsultowanie z psychologiem opiekunem sytuacji, w których uczestniczy oraz przypadków, z którymi zapoznaje się w trakcie praktyki; przeprowadzanie wywiadów, ze wsparciem psychologa opiekuna, z klientami/pacjentami w danej placówce.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): cele organizacji i funkcjonowania instytucji zdrowia publicznego, pomocowych, terapeutycznych, edukacyjnych, kulturalnych, wychowawczych, opiekuńczych i placówek systemu oświaty; zna podstawowe metody diagnozy psychologicznej stosowane w placówce; zasady etyczne dotyczące działań psychologa podejmowanych w placówce; zasady projektowania zajęć/pracy, w tym dobór metod i form pracy z klientem/pacjentem stosowane w placówce; normy procedury i dobre praktyki stosowane w działalności psychologicznej placówki.

Umiejętności (potrafi): opracować diagnozę psychologiczną: w zakresie zachowania, rozwoju; osobowości, różnic indywidualnych, emocji, motywacji i funkcji poznawczych oraz zaburzeń zdrowia psychicznego; sporządzić raport z diagnozy; potrafi podjąć adekwatną decyzję na podstawie wyników diagnozy; dostosować swoje postępowanie do obowiązującego prawa o ochronie zdrowia psychicznego; rozpoznać potencjalne zagrożenia i udzielić wskazówek w zakresie promocji zdrowia psychicznego; skutecznie wykorzystywać technologię informacyjno-komunikacyjną w realizacji zadań zawodowych; komunikować się w sposób spełniający wymagania norm językowych; w podstawowym stopniu zaplanować działania na rzecz własnego rozwoju zawodowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przejawiania wrażliwości względem znaczenia relacji interpersonalnej w kontakcie psychologicznym; zachowania bezstronności w interpretacji wyników diagnozy; przedstawiania wyników diagnozy w sposób rzetelny i bezstronny, szanowania poufności wyników diagnozy; podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; ciągłego rozwoju oraz uczenia się przez całe życie; zachowania

się w sposób profesjonalny, z zachowaniem zasad kultury osobistej i przestrzegania zasad etyki zawodowej; komunikowania się z osobami w różnych okresach rozwojowych (dzieci, osoby starsze) oraz pełniących różne role społeczne i zawodowe (rodzica, opiekuna, wychowawcy, nauczyciela); odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych z uwzględnieniem zmieniających się potrzeb społecznych; bazowania na wiedzy, narzędziach diagnostycznych i interwencji zgodnych z wiedzą naukową a także realizowania zasad dobrych praktyk.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

11. Praktyka 2

Cel kształcenia: zapoznanie ze specyfiką pracy psychologa w wybranych obszarach.

Treści merytoryczne: praktyka obejmuje swoim zakresem pracę z różnymi grupami pacjentów/klientów w różnych placówkach pomocowych; zapoznanie ze specyfiką funkcjonowania placówki oraz psychologa w tej placówce; obserwowanie w jaki sposób przebiega współpraca z klientem dla zdefiniowania celu interwencji lub usługi, która będzie świadczona; dowiedzenie się, jak wygląda proces identyfikowania, przygotowania i przeprowadzania interwencji odpowiednich dla osiągnięcia ustalonych celów, korzystanie z wyników oceny oraz czynności rozwojowych; dowiedzenie się o sposobach dostarczania informacji klientom w sposób spełniający potrzeby i oczekiwania klienta.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): cele organizacji i funkcjonowania instytucji zdrowia publicznego, pomocowych, terapeutycznych, edukacyjnych, kulturalnych, wychowawczych, opiekuńczych i placówek systemu oświaty; zasady projektowania zajęć/pracy, w tym dobór metod i form pracy z klientem/pacjentem stosowane w placówce; normy procedury i dobre praktyki stosowane w działalności psychologicznej placówki.

Umiejętności (potrafi): opracować diagnozę psychologiczną: w zakresie zachowania, rozwoju; osobowości, różnic indywidualnych, emocji, motywacji i funkcji poznawczych oraz zaburzeń zdrowia psychicznego; przeprowadzić rozmowę psychologiczną z jednostką i grupą, a także rozmowę z lekarzem/ pielęgniarką/ fizjoterapeutą/ terapeutą/ pedagogiem/ zespołem wspierającym rozwój uczestnika, na temat klienta lub grupy; sporządzić raport z diagnozy (w tym dokonać prawidłowego zapisu wywiadu, obserwacji, diagnozy i zaleceń); podjąć adekwatną decyzję na podstawie wyników diagnozy; adekwatnie do zgłaszanego problemu klienta/pacjenta dobierać, tworzyć i dostosowywać do zróżnicowanych potrzeb klientów materiały i środki oraz metody pracy, wspierające ich integralny rozwój; pracować w zespole, pełniąc w nim różne role; podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z innymi osobami.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podejmowania współpracy z innymi psychologami; uznaje granice swoich kompetencji zawodowych w kontaktach ze specjalistami z innych dziedzin (takimi jak psychiatra, psychoterapeuta, arteterapeuta, neurolog); zastosowania wiedzy psychologicznej i pedagogicznej w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych w kontekście działań zawodowych psychologa.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

12. Praktyka 3

Cel kształcenia: przygotowanie do prowadzenia pracy psychologa w placówkach ochrony zdrowia lub szkolno-wychowawczych.

Treści merytoryczne: praktyki w placówkach ochrony zdrowia lub szkolno-wychowawczych polegające na obserwacji i uczestniczeniu w zajęciach dla podopiecznych oraz interwencjach psychologicznych tam stosowanych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): cele organizacji i funkcjonowania instytucji zdrowia publicznego, pomocowych, terapeutycznych, edukacyjnych, kulturalnych, wychowawczych, opiekuńczych i placówek systemu oświaty; procesy psychologiczne ważne dla zdrowia i jego ochrony oraz zna teoretyczne podstawy działań profilaktycznych i interwencyjnych podejmowanych w placówce.

Umiejętności (potrafi): opracować diagnozę psychologiczną: w zakresie zachowania, rozwoju; osobowości, różnic indywidualnych, emocji, motywacji i funkcji poznawczych oraz zaburzeń zdrowia psychicznego; przeprowadzić rozmowę psychologiczną z jednostką i grupą, a także rozmowę z lekarzem/ pielęgniarzką/ fizjoterapeutą/ terapeutą/ pedagogiem/ zespołem wspierającym rozwój uczestnika, na temat klienta lub grupy; sporządzić raport z diagnozy (w tym dokonać prawidłowego zapisu wywiadu, obserwacji, diagnozy i zaleceń); podjąć adekwatną decyzję na podstawie wyników diagnozy (w tym zastosować odpowiednią interwencję psychologiczną stosowaną w ramach placówki); dostosować swoje postępowanie do obowiązującego prawa o ochronie zdrowia psychicznego; rozpoznać potencjalne zagrożenia i udzielić wskazówek w zakresie promocji zdrowia psychicznego; analizować motywy i wzory ludzkich zachowań; monitorować postępy klienta/pacjenta w pracy nad własnym rozwojem.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podejmowania wyzwań zawodowych wynikających z roli psychologa; ciągłego rozwoju oraz uczenia się przez całe życie; doceniania unikalnej wartości zdrowia psychicznego, promocji zdrowia jako jednego z głównych priorytetów w pracy psychologa.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

a) PRAKTYKA DLA ZAKRESU KSZTAŁCENIA: PSYCHOLOGIA KLINICZNA I ZDROWIA

1. Praktyka śródroczna - interwencja psychologiczna: tworzenie planu pracy z pacjentem

Cel kształcenia: nabycie wiedzy i umiejętności niezbędnych do tworzenia planu pracy z pacjentem.

Treści merytoryczne: dostępne strategie działań i sposób ich realizacji w pracy z jednostką, grupą, społecznością; elementy konieczne do uwzględnienia w tworzeniu planu pracy z pacjentem; charakterystyka planu pracy w zależności od charakteru doświadczanych przez pacjenta trudności i jego zasobów – indywidualnych, społecznych; uzyskiwanie świadomej zgody pacjenta na podejmowane przez psychologa działania; analiza i ocena konsekwencji podejmowanych działań psychologicznych oraz ewentualna modyfikacja planu pomocy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): czynniki wewnętrzne i zewnętrzne, które należy wziąć pod uwagę, konstruując plan pracy z pacjentem; strategie działań, które można przyjąć, w zależności od charakterystyki pacjenta oraz doświadczanych przez niego problemów; podstawy świadomej zgody na interwencję psychologiczną.

Umiejętności (potrafi): na podstawie charakterystyki pacjenta i doświadczanych przez niego trudności, wskazać elementy kluczowe w tworzeniu planu pracy z pacjentem oraz trafnie wybrać możliwą do zastosowania interwencję psychologiczną; dokonać oceny udzielanej przez pacjenta zgody na stosowane interwencje psychologiczne; przewidywać konsekwencje podejmowanych działań i na ich podstawie modyfikować swoją aktywność.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): planowania własnej działalności profesjonalnej oraz kierowania jej przebiegiem; przewidywania wielorakich, społecznych konsekwencji własnych działań.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

2. Praktyka śródroczna - interwencja psychologiczna: doradztwo, poradnictwo, modyfikacja zachowania pacjenta

Cel kształcenia: nabycie wiedzy i umiejętności niezbędnych do przeprowadzenia interwencji psychologicznej z osobami, które chwilowo nie radzą sobie z problemami oraz z osobami doświadczającymi zaburzeń i problemów od charakterze psychologicznym i potrzebującym pomocy lub wsparcia w ich rozwiązaniu; ugruntowanie standardów etycznych w pracy z klientem/pacjentem.

Treści merytoryczne: doradztwo i poradnictwo jako forma pomocy świadczona osobom zdrowym psychicznie, które chwilowo nie radzą sobie z zadaniami rozwojowymi; analiza przypadków sytuacji trudnych i kryzysowych; sposoby działania psychologa w doradztwie i poradnictwie psychologicznym; standardy poradnictwa dla różnych grup odbiorców (dorosłych, młodzieży, par, rodziny); praca z klientem/pacjentem w oparciu o różne modele interwencji (interwencje oparte na społecznych modelach uczenia się, interwencje oparte o podejście poznawczo-behawioralne, wieloczynnikowe interwencje wykorzystujące teorię społeczno-poznawczą); przygotowanie planu pracy z klientem/pacjentem w kryzysie.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): modele interwencji psychologicznej i sposoby ich stosowania; standardy poradnictwa psychologicznego osób dorosłych, młodzieży, par, rodzin.

Umiejętności (potrafi): zastosować wybrane metody interwencji psychologicznej; przygotować plan pracy z pacjentem w kryzysie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podejmowania działań pomocowych w oparciu o standardy pracy oparte na dowodach; stosowania standardów etycznych w pracy z pacjentem; przewyższania swoich ograniczeń oraz poszerzania wiedzy psychologicznej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

3. Praktyka śródroczna - interwencja psychologiczna: pomoc i trening partnera/rodzica

Cel kształcenia: zapoznanie z teorią i praktyką interwencji psychologicznych wykorzystywanych w pracy z partnerami/rodzicami.

Treści merytoryczne: nurty interwencji psychologicznej dotyczącej problemów zdrowia psychicznego na trzech poziomach profilaktyki, interwencji kryzysowych, psychoterapii i rehabilitacji społecznej oraz problemów zdrowia fizycznego (chorób somatycznych, niepełnosprawności fizycznej i neuropsychologicznej); wprowadzenie do tematyki poradnictwa i pomocy psychologicznej; problematyka podziału kompetencji - psychologa, psychiatry, psychoterapeuty, psychologa klinicznego, pedagoga; kontakt pomocowy z klientem indywidualnym, małżeństwem, osobą niepełnoletnią, rodziną; kontekstualizacja procesu pomocowego; metody wspierające proces terapeutyczny; modele pracy z partnerem/rodzicem; analiza przypadków w poradnictwie i pomocy psychologicznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia z zakresu poradnictwa i pomocy psychologicznej; specyfikę pracy psychologa, psychiatry, psychoterapeuty, pedagoga; podobieństwa i różnice między pomocą psychologiczną a psychoterapią; zasadnicze formy prowadzenia poradnictwa i ich zastosowanie; podstawowe modele diagnozy psychologicznej; metody

diagnostyczne adekwatnie do potrzeb wspomaganego; główne kierunki współczesnej psychoterapii; wybrane metody i techniki z zakresu pomocy psychologicznej.

Umiejętności (potrafi): wskazać zasadnicze czynniki decydujące o skuteczności pomocy psychologicznej; wykorzystać wiedzę teoretyczną do projektowania, organizowania i realizowania działań pomocowych wobec różnych osób potrzebujących; wstępnie diagnozować różne problemy; budować sieć wsparcia i współpracować z innymi podmiotami w zakresie pomocowym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nieustannego rozwoju zawodowego i osobistego w celu świadczenia profesjonalnej pomocy; brania odpowiedzialności za podejmowane interwencje, przewiduje konsekwencje podejmowanych działań; realizowania zadań zawodowych w sposób rozważny i ostrożny, zapewniając bezpieczeństwo sobie, klientom i współpracownikom.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

4. Praktyka 4 (dla zakresu: Psychologia kliniczna i zdrowia)

Cel kształcenia: przygotowanie do prowadzenia pracy klinicznej psychologa, ze szczególnym uwzględnieniem placówek ochrony zdrowia.

Treści merytoryczne: praktyki w placówkach m.in. ochrony zdrowia polegające na uczestniczeniu w interwencjach psychologicznych tam stosowanych oraz uczestniczeniu i współprowadzeniu zajęć dla pacjentów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): cele organizacji i funkcjonowania instytucji zdrowia publicznego, pomocowych, terapeutycznych, edukacyjnych, kulturalnych, wychowawczych, opiekuńczych i placówek systemu oświaty; procesy psychologiczne ważne dla zdrowia i jego ochrony oraz zna teoretyczne podstawy działań profilaktycznych i interwencyjnych podejmowanych w placówce.

Umiejętności (potrafi): sporządzić raport z diagnozy (w tym dokonać prawidłowego zapisu wywiadu, obserwacji, diagnozy i zaleceń); podjąć adekwatną decyzję na podstawie wyników diagnozy (w tym zastosować odpowiednią interwencję psychologiczną stosowaną w ramach placówki); wspierać klienta, racjonalnie gospodarować czasem pracy; odpowiedzialnie organizować pracę własną, jak i innych, w zależności od instytucji, w której przebiega; zaplanować działania wspomagające na rzecz rozwoju klienta w różnym wieku; podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z innymi osobami i instytucjami (w tym m.in. z lekarzami, pielęgniarkami, terapeutami i innymi osobami wspierającymi).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): budowania warsztatu pracy oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu (w tym skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i specjalistami w celu poszerzenia swojej wiedzy); projektowania działań zmierzających do rozwoju i poprawy jakości pracy placówek systemu ochrony zdrowia

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

b) PRAKTYKA DLA ZAKRESU KSZTAŁCENIA PSYCHOLOGIA WYCHOWAWCZA I SZKOLNA

1. Praktyka śródroczna - interwencja psychologiczna: tworzenie planu pracy z dzieckiem

Cel kształcenia: zapoznanie z różnymi rodzajami interwencji psychologicznej; nauka tworzenia planu pracy w relacji indywidualnej konsultacji psychologicznej z dzieckiem; wyposażenie w niezbędne umiejętności do przeprowadzenia skutecznej interwencji psychologicznej opierającej się na zasadach kodeksu etycznego psychologa oraz na przepisach instytucjonalnych.

Treści merytoryczne: profilaktyka, wychowanie i diagnostyka jako wybrane działania realizowane przez psychologa; specyfika sytuacji, w których podejmowana jest interwencja; uniwersalne zasady, ale indywidualne działanie, jako podstawy pracy psychologa z dzieckiem; rodzaje interwencji psychologicznej - m.in. profilaktyczna, wychowawcza, diagnostyczna, opiekuńcza, kryzysowa; proces budowania relacji z klientem oraz jej podtrzymywanie; składowe interwencji psychologicznej - rozpoznanie powodu zgłoszenia się klienta, ustalenie czy problem może być rozwiązany w ramach konsultacji, badanie motywacji do pracy z psychologiem, ustalenie kontraktu – zasady relacji, ustalenie z dzieckiem jakie są oczekiwania i po czym będą rozpoznane efekty; specyfika tworzenia indywidualnego planu pracy z dzieckiem - zdiagnozowanym psychiatrycznie, wykluczonym społecznie, w sytuacji kryzysu psychologicznego, z trudnościami w relacjach społecznych (rówieśnicze, rodzinne, szkolne).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teoretyczne podstawy działań profilaktycznych i interwencyjnych w zakresie właściwym dla psychologii, w tym rodzaje interwencji psychologicznej; jak tworzyć indywidualny plan pracy z dzieckiem z uwzględnieniem jego indywidualnej sytuacji; celowość planowania interwencji oraz zasady jej tworzenia.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić efektywną interwencję psychologiczną z zakresu tworzenia planu pracy z dzieckiem; podejmować działania zgodnie z procedurami i trybem postępowania w konkretnych obszarach w relacji psychologicznej z dzieckiem.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dalszego kształcenia się w ramach funkcjonowania zawodowego; do odpowiedzialnego pełnienia funkcji zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

2. Praktyka śródroczna - interwencja psychologiczna: doradztwo, poradnictwo, modyfikacja zachowania dziecka

Cel kształcenia: rozwinięcie praktycznych umiejętności koniecznych do pomagania psychologicznego drugiemu człowiekowi, podejmowania działań interwencyjnych; przygotowanie do pracy psychologa poprzez wyrobienie wrażliwości klinicznej na osobowość i rodzaj problemów klienta/pacjenta, rozpoznanie własnej motywacji do pomagania oraz naturalnych zasobów wnoszonych w relację terapeutyczną; nabycie uniwersalnej wiedzy o procesie pomagania; zapoznanie z zagadnieniami m.in. interwencji, pomocy psychologicznej, poradnictwa, doradztwa oraz modyfikacji zachowań; form pomocy psychologicznej w zakresie interwencji oraz mechanizmów psychologicznych występujących w procesie terapeutycznym; przybliżenie wybranych techniki behawioralnych wykorzystywanych w celu modyfikacji zachowań.

Treści merytoryczne: wprowadzenie do interwencji psychologicznej; formy profesjonalnej pomocy psychologicznej z perspektywy podstawowych założeń w ujęciu: psychoterapii poznawczo-behawioralnej, podejścia psychodynamicznego, psychoterapii racjonalno-poznawczej, psychoterapii systemowej; ustalenie celu i zakresu interwencji na tle sytuacji pacjenta; określanie problemów osobistych; dynamika relacji w procesie pomagania; proces pomagania w kontakcie indywidualnym; pomocne zachowania osoby pomagającej; opór jako reakcja i postawa klienta i sposoby pracy z oporem: formy, rozumienie i traktowanie oporu z różnych perspektyw teoretycznych, strategie radzenia sobie z przejęciem przez pacjenta odpowiedzialności, sprawdzanie prawdziwości zgłaszanego problemu, adekwatność psychoterapeuty względem oczekiwań pacjenta; pomoc psychologiczna nieprofesjonalna – zalety i wady; motywy skłaniające osoby pomagające do pomocy; rola wybranych interwencji stosowanych w ramach pomagania: wejście w świat znaczeń pacjenta, konfrontacja, interpretacja; zakres i forma udzielania porad oraz zakres doradzania w kontekście definiowanego przez klienta problemu;

podstawowe zasady funkcjonowania w sytuacji interwencji; opracowanie procedury postępowania, wdrożenie, monitorowanie, wygaszanie zachowania na wybranych przykładach.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): procesy psychologiczne ważne dla zdrowia i jego ochrony oraz zna teoretyczne podstawy działań profilaktycznych i interwencyjnych w zakresie właściwym dla psychologii; istotę pomocy psychologicznej, identyfikuje i potrafi opisać podstawowe techniki rozmowy psychologicznej; formy profesjonalnej pomocy psychologicznej z perspektywy podstawowych założeń w różnych nurtach psychologicznych, techniki wykorzystywane w ramach interwencji, doradztwa i poradnictwa.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się terminologią z zakresu problemów rozwojowych oraz wykorzystać ją do wywiadu psychologicznego i obserwacji oraz rozumienia i nawiązania kontaktu z człowiekiem zgłaszającym trudności psychologiczne; zaplanować możliwe kierunki działań interwencyjnych dla modyfikacji zachowania;

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nieustannego rozwoju zawodowego i osobistego w celu świadczenia profesjonalnej pomocy; odpowiedzialnego podejmowania interwencji, przewidywania konsekwencji podejmowanych działań; realizowania zadań zawodowych w sposób rozważny i ostrożny, zapewniając bezpieczeństwo sobie, klientom i współpracownikom.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

3. Praktyka śródrocza - interwencja psychologiczna: pomoc i trening rodzica/kadry

Cel kształcenia: zapoznanie z teorią i praktyką interwencji psychologicznych wykorzystywanych w pracy z osobami doświadczającymi zaburzeń i problemów od charakterze psychologicznym i potrzebującym pomocy lub wsparcia w ich rozwiązaniu. Nacisk położony zostanie na pracę z rodzicami i kadrami instytucji w których przebywają osoby potrzebujące wsparcia.

Treści merytoryczne: zagadnienia związane z nurtami interwencji psychologicznych dotyczącymi problemów związanych ze zdrowiem psychicznym i edukacją na trzech poziomach: profilaktyki, interwencji kryzysowych, psychoterapii i rehabilitacji społecznej oraz problemów zdrowia fizycznego: chorób somatycznych, niepełnosprawności fizycznej i neuropsychologicznej a także dysfunkcji poznawczych generujących trudności edukacyjno-wychowawcze; wprowadzenie do tematyki poradnictwa i pomocy psychologicznej; problematyka kompetencji psychologa, psychoterapeuty pedagoga w pracy z rodzicem i kadrami instytucji pedagogicznych; poradnictwo psychologiczne a psychoterapia; wybrane metody i techniki z zakresu pomocy psychologicznej i terapeutycznej; kontakt pomocowy z osobą niepełnoletnią, rodziną i kadrami instytucji; metody wspierające proces terapeutyczny.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia z zakresu poradnictwa i pomocy psychologicznej w tym związane z komunikacją z klientem i jego otoczeniem; specyfikę pracy psychologa, psychoterapeuty, pedagoga; podobieństwa i różnice między pomocą psychologiczną a psychoterapią; zasadnicze formy projektowania i prowadzenia działań diagnostycznych w praktyce prowadzenia poradnictwa i rozumie ich zastosowanie; główne kierunki współczesnej psychoterapii; wybrane metody i techniki z zakresu pomocy psychologicznej.

Umiejętności (potrafi): wskazać czynniki decydujące o skuteczności pomocy psychologicznej oraz kierunki możliwych oddziaływań usprawniających rozwój;

wykorzystać wiedzę teoretyczną do projektowania, organizowania i realizowania działań pomocowych wobec różnych osób potrzebujących; wstępnie diagnozować różne problemy; budować sieć wsparcia i współpracować z innymi podmiotami w zakresie pomocowym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nieustannego rozwoju zawodowego i osobistego w celu świadczenia profesjonalnej pomocy; współpracy z osobami i instytucjami edukacyjnymi i opiekuńczymi.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

4. Praktyka 4 (dla zakresu: Psychologia wychowawcza i szkolna)

Cel kształcenia: przygotowanie do prowadzenia zajęć w roli nauczyciela psychologa w placówce systemu oświaty.

Treści merytoryczne: zajęcia w placówce systemu oświaty polegające na obserwacji, asystowaniu w zajęciach i prowadzeniu zajęć z uczniami w roli nauczyciela psychologa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady organizacji i funkcjonowania szkoły lub placówki systemu oświaty, w tym zadania charakterystyczne dla szkoły lub placówki systemu oświaty; sposób funkcjonowania placówki, organizację jej pracy, uczestników procesów pedagogicznych, sposób prowadzenia dokumentacji, w szczególności dokumentację prowadzoną przez nauczyciela psychologa, oraz ochronę poufności danych, a także zadania opiekuńczo-wychowawcze, dydaktyczne, diagnostyczne i terapeutyczne realizowane przez psychologa), zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w tych instytucjach (w tym zasady zapewniania bezpieczeństwa uczniów w szkole i poza nią);

Umiejętności (potrafi): obserwować, diagnozować i racjonalnie oceniać sytuacje edukacyjne z wykorzystaniem wiedzy pedagogiczno-psychologicznej, w tym m.in. wyciągać wnioski z obserwacji pracy klasy, zachowań i postaw dzieci i młodzieży, funkcjonowania i aktywności w czasie lekcji); adekwatnie dobierać, tworzyć i dostosowywać do zróżnicowanych potrzeb i uzdolnień uczniów materiały i środki oraz metody pracy, wspierające ich integralny rozwój; projektować i realizować programy wychowawczo-profilaktyczne skierowane do odbiorców objętych oddziaływaniem (w tym zaplanować i przeprowadzić pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych zajęcia warsztatowe dla uczniów o charakterze odpowiadającym roli nauczyciela psychologa);

analizować motywy i wzory ludzkich zachowań (w tym analizować sytuacje i zdarzenia psychologiczno-pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): budowania warsztatu pracy oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu (w tym skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych, nauczycielami i specjalistami w celu poszerzenia swojej wiedzy); projektowania działań zmierzających do rozwoju i poprawy jakości pracy placówek systemu oświaty.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

VI. INNE

1. Ergonomia

Cel kształcenia: zapoznanie z zasadami ergonomii.

Treści merytoryczne: ergonomia – podstawowe pojęcia i definicje; ergonomia jako nauka interdyscyplinarna; główne nurty w ergonomii: ergonomia stanowiska pracy (wysiłek fizyczny na stanowisku pracy, wysiłek psychiczny na stanowisku pracy, dostosowanie antropometryczne stanowiska pracy, materialne środowisko pracy), ergonomia

produktu – inżynieria ergonomicznej jakości, ergonomia dla osób starszych i niepełnosprawnych; ergonomia pracy stojącej i siedzącej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): jakie są zasady ergonomii.

Umiejętności (potrafi): praktycznie zastosować zasady ergonomii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego korzystania ze zdobytej wiedzy i nabytych umiejętności.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

2. Ochrona własności intelektualnej

Cel kształcenia: zapoznanie z przepisami dotyczącymi ochrony własności intelektualnej.

Treści merytoryczne: ustawy aparat pojęciowy związany z ochroną prawną własności intelektualnej; pola eksploatacji utworów; literatura i przepisy prawa autorskiego, podmioty własności intelektualnej, przedmioty własności intelektualnej, treść prawa w tym zakresie.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): jak brzmią przepisy dotyczące ochrony własności intelektualnej.

Umiejętności (potrafi): praktycznie zastosować te przepisy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego korzystania ze zdobytej wiedzy i nabytych umiejętności.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

3. Etykieta

Cel kształcenia: zapoznanie z wybranymi zagadnieniami dotyczącymi zasad savoir-vivre'u; poznanie elementów etykiety codziennej, akademickiej oraz biznesowej.

Treści merytoryczne: podstawowe zagadnienia dotyczące zasad savoir-vivre'u w życiu codziennym - zwroty grzecznościowe, powitania, podstawowe zasady etykiety oraz precedencji w miejscach publicznych; etykieta akademicka - precedencja, tytułowanie, zasady korespondencji służbowej; elementy etykiety biznesowej – dostosowanie ubioru do okoliczności, zasady przedstawiania, przygotowanie do rozmowy kwalifikacyjnej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zasady rządzące interpersonalnymi relacjami w życiu prywatnym oraz relacjach zawodowych.

Umiejętności (potrafi): stosować zasady etykiety i kurtuazji w życiu społecznym i zawodowym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomy znaczenia zasad etykiety w relacjach interpersonalnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

4. Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy

Cel kształcenia: przekazanie podstawowych wiadomości na temat ogólnych zasad postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń, okoliczności i przyczyn wypadków, zasad udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku, jak również wskazanie potencjalnych zagrożeń.

Treści merytoryczne: regulacje prawne z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy; obowiązujące ustawy, rozporządzenia; identyfikacja, analiza i ocena zagrożeń dla życia i zdrowia na poszczególnych kierunkach studiów (czynniki niebezpieczne, szkodliwe i uciążliwe); analiza okoliczności i przyczyn wypadków: omówienie przyczyn wypadków; ogólne zasady postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń (np. pożaru); zasady udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku – apteczka pierwszej pomocy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń, okoliczności i przyczyn wypadków, zasady udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku.

Umiejętności (potrafi): postępować z materiałami niebezpiecznymi i szkodliwymi dla zdrowia, zna zasady bezpieczeństwa związane z pracą; posługiwać się środkami ochrony indywidualnej i środkami ratunkowymi; udzielić pierwszej pomocy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowania ostrożności w postępowaniu z materiałami niebezpiecznymi i szkodliwymi dla zdrowia; dbania o przestrzeganie zasad BHP przez siebie i swoich kolegów; wykazywania odpowiedzialności za bezpieczeństwo i higienę pracy w swoim otoczeniu, angażowania się w podejmowanie czynności ratunkowych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

PLAN STUDIÓW
KIERUNKU PSYCHOLOGIA
W ZAKRESIE PSYCHOLOGIA KLINICZNA I ZDROWIA

Obowiązuje od cyklu: 2024 Z

Poziom studiów: jednolite magisterskie

Profil kształcenia: praktyczny

Forma studiów: stacjonarne

Liczba semestrów: 10

Dziedzina/y nauki/dyscyplina/y naukowa/e lub artystyczna/e: dziedzina nauk społecznych, dyscypliny naukowe: psychologia, pedagogika; dziedzina nauk medycznych i nauk o zdrowiu, dyscypliny naukowe: nauki medyczne, nauki o zdrowiu

Rok studiów: 1, semestr: 1

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Język obcy 1	1	2,00	2,00	zal. z oc.	f	30	0	30	1	0	0
2	Technologie informacyjne	1	2,00	2,00	zal. z oc.	o	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4,00	4,00	x	x	60	0	60	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4,00	x	x	60	0	60	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2,00	2,00	x	x	30	0	30	1	0	0

II - PODSTAWOWYCH												
1	Filozofia z elementami logiki	1	4,00	2,00	egz.	o	30	15	15	4	0	0
2	Umiejętności akademickie	1	3,00	1,00	egz.	o	45	30	15	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			7,00	3,00	x	x	75	45	30	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	3,00	x	x	30	0	30	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH												
1	Wprowadzenie do psychologii	1	8,00	4,00	egz.	o	60	30	30	4	0	0
2	Trening umiejętności psychologicznych	1	2,00	2,00	zal. z oc.	o	45	0	45	2	0	0
3	Biologiczne podstawy zachowania	1	8,00	4,00	egz.	o	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			18,00	10,00	x	x	165	60	105	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	10,00	x	x	105	0	105	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
V - PRAKTYKA												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VI - INNE												
1	Etykieta	1	0,50	0,00	zal.	o	4	4	0	0	0	0
2	Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy	1	0,50	0,00	zal.	o	4	4	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			1,00	0,00	x	x	8	8	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 1			30,00	17,00	x	x	308	113	195	20	0	0

Rok studiów: 1, semestr: 2

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Język obcy 2	2	2,00	2,00	zal. z oc.	f	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2,00	2,00	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2,00	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2,00	2,00	x	x	30	0	30	1	0	0
II - PODSTAWOWYCH												
1	Podstawy socjologii	2	3,00	0,00	egz.	o	30	30	0	4	0	0
2	Społeczne problemy współczesności	2	3,50	1,75	zal. z oc.	o	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6,50	1,75	x	x	60	45	15	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	1,75	x	x	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH												
1	Psychologia rozwoju człowieka	2	7,00	3,50	egz.	o	60	30	30	4	0	0
2	Podstawy statystyki	2	7,00	3,50	egz.	o	60	30	30	4	0	0
3	Emocje i motywacja	2	7,00	3,50	egz.	o	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			21,00	10,50	x	x	180	90	90	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	10,50	x	x	90	0	90	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0

IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0
V - PRAKTYKA												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0
VI - INNE												
1	Ergonomia	2	0,25	0,00	zal.	o	2	2	0	0	0	0
2	Ochrona własności intelektualnej	2	0,25	0,00	zal.	o	2	2	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				0,50	0,00	x	x	4	4	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				x	0,00	x	x	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 2				30,00	14,25	x	x	274	139	135	19	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na 1 roku studiów				60,00	31,25	x	x	582	252	330	39	0

Rok studiów: 2, semestr: 3

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Język obcy 3	3	2,00	2,00	zal. z oc.	f	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2,00	2,00	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2,00	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2,00	2,00	x	x	30	0	30	1	0	0
II - PODSTAWOWYCH												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH												
1	Procesy poznawcze	3	6,00	3,00	egz.	o	60	30	30	4	0	0
2	Metodologia badań psychologicznych	3	6,00	3,00	egz.	o	60	30	30	4	0	0
3	Psychometria	3	4,00	1,33	zal. z oc.	o	45	30	15	2	0	0
4	Statystyka w badaniach psychologicznych 1	3	2,00	2,00	zal. z oc.	o	30	0	30	2	0	0
5	Psychologia różnic indywidualnych	3	4,00	1,33	egz.	o	45	30	15	4	0	0
6	Przedmiot do wyboru	3	2,00	1,00	zal. z oc.	f	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			24,00	11,66	x	x	270	135	135	18	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	11,66	x	x	135	0	135	18	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2,00	1,00	x	x	30	15	15	2	0	0

IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
V - PRAKTYKA													
1	Praktyka śródroczna - praca z jednostką 1		3	1,50	1,50	zal. z oc.	o	30	0	30	2	0	0
2	Praktyka śródroczna - praca z grupą 1		3	1,50	1,50	zal. z oc.	o	25	0	25	2	0	0
3	Praktyka śródroczna - podstawy pracy z instytucją		3	1,00	1,00	zal. z oc.	o	20	0	20	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4,00	4,00	x	x	75	0	75	6	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4,00	x	x	75	0	75	6	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
VI - INNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 3			30,00	17,66	x	x	375	135	240	25	0	0	

Rok studiów: 2, semestr: 4

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Język obcy 4	4	2,00	2,00	egz.	f	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2,00	2,00	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2,00	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2,00	2,00	x	x	30	0	30	1	0	0
II - PODSTAWOWYCH												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH												
1	Psychologia społeczna	4	6,00	3,00	egz.	o	60	30	30	4	0	0
2	Psychologia rodziny	4	3,00	1,50	zal. z oc.	o	30	15	15	2	0	0
3	Psychologia osobowości	4	6,00	3,00	egz.	o	60	30	30	4	0	0
4	Psychologia edukacji i wychowania	4	3,00	2,00	zal. z oc.	o	45	15	30	2	0	0
5	Statystyka w badaniach psychologicznych 2	4	3,00	3,00	zal. z oc.	o	30	0	30	2	0	0
6	Psychopatologia	4	3,00	0,00	egz.	o	30	30	0	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			24,00	12,50	x	x	255	120	135	18	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	12,50	x	x	135	0	135	14	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0

IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
V - PRAKTYKA													
1	Praktyka śródroczna - praca z jednostką 2		4	1,50	1,50	zal. z oc.	o	30	0	30	2	0	0
2	Praktyka śródroczna - praca z grupą 2		4	1,50	1,50	zal. z oc.	o	25	0	25	2	0	0
3	Praktyka śródroczna - podstawy pracy z otoczeniem społecznym		4	1,00	1,00	zal. z oc.	o	20	0	20	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4,00	4,00	x	x	75	0	75	6	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4,00	x	x	75	0	75	6	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
VI - INNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 4			30,00	18,50	x	x	360	120	240	25	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na 2 roku studiów			60,00	36,16	x	x	735	255	480	50	0	0	

Rok studiów: 3, semestr: 5

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Przedmiot ogólnouczelniany I	5	2,00	0,00	zal. z oc.	f	30	30	0	1	0	0
2	Wychowanie fizyczne 1	5	0,00	0,00	zal. z oc.	o	30	0	30	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2,00	0,00	x	x	60	30	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2,00	0,00	x	x	30	30	0	1	0	0
II - PODSTAWOWYCH												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH												
1	Podstawy diagnozy psychologicznej	5	3,00	0,00	egz.	o	30	30	0	4	0	0
2	Psychologia kliniczna człowieka dorosłego	5	5,00	1,67	egz.	o	45	30	15	4	0	0
3	Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży	5	5,00	1,67	egz.	o	45	30	15	4	0	0
4	Psychologia organizacji i pracy	5	3,00	1,50	zal. z oc.	o	30	15	15	2	0	0
5	Metody diagnozy rozwoju	5	3,00	3,00	zal. z oc.	o	30	0	30	2	0	0
6	Metody diagnozy osobowości i temperamentu	5	3,00	3,00	zal. z oc.	o	45	0	45	2	0	0
7	Metody diagnozy funkcji poznawczych	5	3,00	3,00	zal. z oc.	o	30	0	30	2	0	0

8	Metody diagnozy inteligencji	5	3,00	3,00	zal. z oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			28,00	16,84	x	x	285	105	180	22	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	16,84	x	x	180	0	180	18	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
V - PRAKTYKA												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VI - INNE												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 5			30,00	16,84	x	x	345	135	210	23	0	0

Rok studiów: 3, semestr: 6

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Przedmiot ogólnouczeniowy II	6	2,00	0,00	zal. z oc.	f	30	30	0	1	0	0
2	Wychowanie fizyczne 2	6	0,00	0,00	zal. z oc.	o	30	0	30	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2,00	0,00	x	x	60	30	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2,00	0,00	x	x	30	30	0	1	0	0
II - PODSTAWOWYCH												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH												
1	Psychologia zdrowia	6	5,00	1,67	egz.	o	45	30	15	4	0	0
2	Pomoc i interwencja psychologiczna	6	2,00	1,33	zal. z oc.	o	45	15	30	2	0	0
3	Etyka i podstawy prawne zawodu psychologa	6	3,00	1,50	egz.	o	30	15	15	4	0	0
4	Podstawy psychoterapii	6	2,00	1,00	zal. z oc.	o	30	15	15	2	0	0
5	Przeciwdziałanie agresji i przemocy	6	3,00	1,50	zal. z oc.	o	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			15,00	7,00	x	x	180	90	90	14	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	7,00	x	x	90	0	90	14	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0

IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
V - PRAKTYKA													
1	Praktyka śródroczna - specyfika pracy z pacjentem w psychologii klinicznej		6	1,50	1,50	zal. z oc.	o	30	0	30	2	0	0
2	Praktyka śródroczna - specyfika pracy z klientem w psychologii szkolnej		6	1,50	1,50	zal. z oc.	o	30	0	30	2	0	0
3	Praktyka śródroczna - specyfika pracy z pacjentem chorym somatycznie		6	1,50	1,50	zal. z oc.	o	30	0	30	2	0	0
4	Praktyka 1		6	8,50	8,50	zal. z oc.	f	0	0	0	2	200	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			13,00	13,00	x	x	90	0	90	8	200	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	13,00	x	x	90	0	90	8	200	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			8,50	8,50	x	x	0	0	0	2	200	0	
VI - INNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 6			30,00	20,00	x	x	330	120	210	23	200	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na 3 roku studiów			60,00	36,84	x	x	675	255	420	46	200	0	

Rok studiów: 4, semestr: 7

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
II - PODSTAWOWYCH												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH												
1	Diagnoza i terapia uzależnień	7	4,00	2,67	egz.	o	45	15	30	4	0	0
2	Diagnoza i terapia zaburzeń ze spektrum autyzmu	7	3,00	3,00	zal. z oc.	o	30	0	30	2	0	0
3	Zajęcia fakultatywne 1	7	2,00	2,00	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
4	Zajęcia fakultatywne 2	7	2,00	2,00	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
5	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa 1	7	5,00	5,00	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			16,00	14,67	x	x	165	15	150	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	14,67	x	x	150	0	150	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			9,00	9,00	x	x	90	0	90	6	0	0

IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
1	Psychoterapia	7	2,00	2,00	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
2	Zaburzenia lękowe i afektywne	7	5,00	3,33	egz.	f	45	15	30	4	0	0
3	Praca z osobami z niepełnosprawnością intelektualną	7	3,00	3,00	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			10,00	8,33	x	x	105	15	90	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	8,33	x	x	90	0	90	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			10,00	8,33	x	x	105	15	90	8	0	0
V - PRAKTYKA												
1	Praktyka śródroczna - interwencja psychologiczna: tworzenie planu pracy z pacjentem	7	1,00	1,00	zal. z oc.	f	20	0	20	2	0	0
2	Praktyka śródroczna - interwencja psychologiczna: doradztwo, poradnictwo, modyfikacja zachowania pacjenta	7	1,50	1,50	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
3	Praktyka śródroczna - interwencja psychologiczna: pomoc i trening partnera/rodzica	7	1,50	1,50	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4,00	4,00	x	x	80	0	80	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4,00	x	x	80	0	80	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			4,00	4,00	x	x	80	0	80	6	0	0
VI - INNE												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 7			30,00	27,00	x	x	350	30	320	26	0	0

Rok studiów: 4, semestr: 8

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
II - PODSTAWOWYCH												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH												
1	Podstawy psychiatrii i neurologii	8	1,00	0,00	zal. z oc.	o	15	15	0	2	0	0
2	Psychoseksuologia	8	4,00	2,00	egz.	o	60	30	30	4	0	0
3	Zajęcia fakultatywne 3	8	2,00	2,00	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
4	Zajęcia fakultatywne 4	8	2,00	2,00	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
5	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa 2	8	5,00	5,00	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			14,00	11,00	x	x	165	45	120	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	11,00	x	x	120	0	120	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			9,00	9,00	x	x	90	0	90	6	0	0

IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
1	Podstawy psychoonkologii	8	3,00	2,00	egz.	f	45	15	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			3,00	2,00	x	x	45	15	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2,00	x	x	30	0	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			3,00	2,00	x	x	45	15	30	4	0	0
V - PRAKTYKA												
1	Praktyka 2	8	6,50	6,50	zal. z oc.	f	0	0	0	2	160	0
2	Praktyka 3	8	6,50	6,50	zal. z oc.	f	0	0	0	2	160	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			13,00	13,00	x	x	0	0	0	4	320	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	13,00	x	x	0	0	0	4	320	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			13,00	13,00	x	x	0	0	0	4	320	0
VI - INNE												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 8			30,00	26,00	x	x	210	60	150	20	320	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na 4 roku studiów			60,00	53,00	x	x	560	90	470	46	320	0

Rok studiów: 5, semestr: 9

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
II - PODSTAWOWYCH												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH												
1	Zajęcia fakultatywne 5	9	2,00	2,00	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
2	Zajęcia fakultatywne 6	9	2,00	2,00	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
3	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa 3	9	5,00	5,00	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			9,00	9,00	x	x	90	0	90	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	9,00	x	x	90	0	90	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			9,00	9,00	x	x	90	0	90	6	0	0
IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
1	Psychologia zaburzeń osobowości	9	4,00	2,00	egz.	f	30	15	15	4	0	0

2	Psychologia rehabilitacji	9	2,00	1,00	zal. z oc.	f	30	15	15	2	0	0
3	Praca z osobą zagrożoną samobójstwem	9	2,00	2,00	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
4	Edukacja zdrowotna i promocja zdrowia	9	4,00	2,67	egz.	f	45	15	30	4	0	0
5	Neuropsychologia kliniczna	9	4,00	0,00	egz.	f	30	30	0	4	0	0
6	Zaburzenia odżywiania	9	3,00	1,50	zal. z oc.	f	30	15	15	2	0	0
7	Praca z osobami starszymi	9	2,00	2,00	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			21,00	11,17	x	x	225	90	135	20	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	11,17	x	x	135	0	135	16	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			21,00	11,17	x	x	225	90	135	20	0	0
V - PRAKTYKA												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VI - INNE												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 9			30,00	20,17	x	x	315	90	225	26	0	0

Rok studiów: 5, semestr: 10

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
II - PODSTAWOWYCH												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH												
1	Zajęcia fakultatywne 7	10	2,00	2,00	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
2	Zajęcia fakultatywne 8	10	2,00	2,00	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
3	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa 4	10	5,00	5,00	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			9,00	9,00	x	x	90	0	90	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	9,00	x	x	90	0	90	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			9,00	9,00	x	x	90	0	90	6	0	0
IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
1	Wybrane metody diagnozy klinicznej	10	4,00	4,00	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
2	Psychologia sądowo-penitencjarna	10	3,50	3,50	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0

3	Warsztat pracy psychologa klinicznego	10	4,00	4,00	zal. z oc.	f	45	0	45	2	0	0
4	Stres, trauma, żałoba, kryzys - metody pracy	10	3,50	3,50	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			15,00	15,00	x	x	135	0	135	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	15,00	x	x	135	0	135	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			15,00	15,00	x	x	135	0	135	8	0	0
V - PRAKTYKA												
1	Praktyka 4	10	6,00	6,00	zal. z oc.	f	0	0	0	2	120	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6,00	6,00	x	x	0	0	0	2	120	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	6,00	x	x	0	0	0	2	120	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			6,00	6,00	x	x	0	0	0	2	120	0
VI - INNE												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 10			30,00	30,00	x	x	225	0	225	16	120	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na 5 roku studiów			60,00	50,17	x	x	540	90	450	42	120	0

Tabela podsumowująca plan

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
				ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w planie studiów		300	207,42	3092	942	2150	223	640	0
Grupa treści									
I - WYMAGANIA OGÓLNE									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		14,00	10,00	270	60	210	7	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	10,00	150	0	150	5	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		12,00	8,00	180	60	120	6	0	0
II - PODSTAWOWYCH									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		13,50	4,75	135	90	45	14	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	4,75	45	0	45	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0,00	0,00	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		178,00	112,17	1845	660	1185	130	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	112,17	1185	0	1185	120	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		38,00	37,00	390	15	375	26	0	0
IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		49,00	36,50	510	120	390	40	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	36,50	390	0	390	36	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		49,00	36,50	510	120	390	40	0	0

V - PRAKTYKA								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	44,00	44,00	320	0	320	32	640	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	44,00	320	0	320	32	640	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	31,50	31,50	80	0	80	14	640	0
VI - INNE								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	1,50	0,00	12	12	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	0,00	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	0,00	0,00	0	0	0	0	0	0

I	Punkty ECTS sumaryczne wskaźniki ilościowe, w tym zajęcia:	Punkty ECTS	
		Liczba	%
Ogółem - plan studiów		300	100%
1	wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego lub innych osób prowadzących zajęcia	154,33	51,44%
2	z zakresu nauk podstawowych	13,50	4,50%
3	o charakterze praktycznym (laboratoryjne, projektowe, warsztatowe)	207,42	69,14%
4	ogólnouczelniane lub realizowane na innym kierunku	15,50	5,17%
5	zajęcia do wyboru - co najmniej 30% punktów ECTS	130,50	43,50%
6	wymiar praktyk	44,00	14,67%
7	zajęcia z wychowania fizycznego	-	-
8	zajęcia z języka obcego	8,00	2,67%
9	przedmioty z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych	279,00	93,00%
10	zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne (dotyczy profilu praktycznego)	284,50	94,83%
11	zajęcia związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie/ach, do których przyporządkowano kierunek studiów (dotyczy profilu ogólnoakademickiego)	--	--

II	Procentowy udział pkt ECTS dla każdej z dyscyplin naukowych w łącznej liczbie punktów ECTS	%
1	psychologia	75
2	pedagogika	18
3	nauki o zdrowiu	3
4	nauki medyczne	4
Ogółem:		100%

Przedmiot ogólnuczelniany I i II:

Lp.	Nazwa przedmiotu
1	Dietetyka i żywienie człowieka
2	Ekonomia
3	Herstory. Kobiety w historii
4	Poprawna polszczyzna w praktyce
5	Prawo
6	Różnice kulturowe w środowisku międzynarodowym
7	Tajemnice ludzkiej wolności
8	Zagadnienia literatury współczesnej

Przedmiot do wyboru:

Lp.	Nazwa przedmiotu
1	Metody badań jakościowych
2	Qualitative research methods

Zajęcia fakultatywne:

Zajęcia fakultatywne 1 oraz Zajęcia fakultatywne 2

Semestr	Nazwa przedmiotu
7	Współczesne problemy psychologii
7	Komunikacja międzykulturowa

7	Rozwijanie siły i odporności psychicznej
7	Trening twórczości
7	Psychologia starzenia się i starości
7	Warsztaty teatralne
7	Rozwijanie kompetencji społecznych uczniów
7	Elementy psychotraumatologii
7	Radzenie sobie ze stresem w oparciu o biofeedback
7	Warsztat młodego badacza

Zajęcia fakultatywne 3 oraz Zajęcia fakultatywne 4

Semestr	Nazwa przedmiotu
8	Język migowy
8	Podstawy mediacji i negocjacji
8	Zaburzenia okresu dorastania
8	Dziecko w rodzinie dysfunkcyjnej
8	Psychologia niedostosowania społecznego
8	Arteterapia
8	Zachowania ryzykowne dzieci i młodzieży
8	Profilaktyka zdrowia psychicznego w obliczu zaburzeń odżywiania
8	Zachowania agresywne dzieci i młodzieży
8	Prawo rodzinne i opiekuńcze

Zajęcia fakultatywne 5 oraz Zajęcia fakultatywne 6

Semestr	Nazwa przedmiotu
9	Praktyczne umiejętności z zakresu mediacji rodzinnej
9	Psychomanipulacja i sekty
9	Psychologia w sporcie
9	Metody projekcyjne w praktyce psychologa
9	Podstawy resocjalizacji sprawców przestępstw
9	Terapia zaburzeń opozycyjno-buntowniczych dzieci i młodzieży

9	Psychologia w filmie i serialu
9	Biofeedback – metoda pracy z ciałem w podejściu opartym na uważności
9	Podstawy logopedii
9	Warsztaty plastyczne

Zajęcia fakultatywne 7 oraz Zajęcia fakultatywne 8

Semestr	Nazwa przedmiotu
10	Podstawy TSR
10	Podstawy coachingu
10	Współczesne standardy pracy pomocowej z osobami LGB i ich bliskimi
10	Szkoła dla rodziców
10	Dziecko w kryzysie
10	Wspomaganie nauczycieli w pracy z uczniem o specjalnych potrzebach edukacyjnych
10	Diagnoza i opiniowanie psychologiczne na potrzeby wymiaru sprawiedliwości
10	Neuropsychologia medyczna
10	Wpływ żywienia na dobrostan psychofizyczny człowieka
10	Metody pracy z rodziną

**PLAN STUDIÓW
 KIERUNKU PSYCHOLOGIA
 W ZAKRESIE PSYCHOLOGIA WYCHOWAWCZA I SZKOLNA**

Obowiązuje od cyklu: 2024 Z

Poziom studiów: jednolite magisterskie

Profil kształcenia: praktyczny

Forma studiów: stacjonarne

Liczba semestrów: 10

Dziedzina/y nauki/dyscyplina/y naukowa/e lub artystyczna/e: dziedzina nauk społecznych, dyscypliny naukowe: psychologia, pedagogika; dziedzina nauk medycznych i nauk o zdrowiu, dyscypliny naukowe: nauki medyczne, nauki o zdrowiu

Rok studiów: 1, semestr: 1

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Język obcy 1	1	2,00	2,00	zal. z oc.	f	30	0	30	1	0	0
2	Technologie informacyjne	1	2,00	2,00	zal. z oc.	o	30	0	30	1	0	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4,00	4,00	x	x	60	0	60	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4,00	x	x	60	0	60	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2,00	2,00	x	x	30	0	30	1	0	0
II - PODSTAWOWYCH												
1	Filozofia z elementami logiki	1	4,00	2,00	egz.	o	30	15	15	4	0	0
2	Umiejętności akademickie	1	3,00	1,00	egz.	o	45	30	15	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			7,00	3,00	x	x	75	45	30	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	3,00	x	x	30	0	30	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH												
1	Wprowadzenie do psychologii	1	8,00	4,00	egz.	o	60	30	30	4	0	0
2	Trening umiejętności psychologicznych	1	2,00	2,00	zal. z oc.	o	45	0	45	2	0	0
3	Biologiczne podstawy zachowania	1	8,00	4,00	egz.	o	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			18,00	10,00	x	x	165	60	105	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	10,00	x	x	105	0	105	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
V - PRAKTYKA												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VI - INNE												
1	Etykieta	1	0,50	0,00	zal.	o	4	4	0	0	0	0
2	Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy	1	0,50	0,00	zal.	o	4	4	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			1,00	0,00	x	x	8	8	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 1			30,00	17,00	x	x	308	113	195	20	0	0

Rok studiów: 1, semestr: 2

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Język obcy 2	2	2,00	2,00	zal. z oc.	f	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2,00	2,00	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2,00	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2,00	2,00	x	x	30	0	30	1	0	0
II - PODSTAWOWYCH												
1	Podstawy socjologii	2	3,00	0,00	egz.	o	30	30	0	4	0	0
2	Społeczne problemy współczesności	2	3,50	1,75	zal. z oc.	o	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6,50	1,75	x	x	60	45	15	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	1,75	x	x	15	0	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH												
1	Psychologia rozwoju człowieka	2	7,00	3,50	egz.	o	60	30	30	4	0	0
2	Podstawy statystyki	2	7,00	3,50	egz.	o	60	30	30	4	0	0
3	Emocje i motywacja	2	7,00	3,50	egz.	o	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			21,00	10,50	x	x	180	90	90	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	10,50	x	x	90	0	90	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0

IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
V - PRAKTYKA												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VI - INNE												
1	Ergonomia	2	0,25	0,00	zal.	o	2	2	0	0	0	0
2	Ochrona własności intelektualnej	2	0,25	0,00	zal.	o	2	2	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,50	0,00	x	x	4	4	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 2			30,00	14,25	x	x	274	139	135	19	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na 1 roku studiów			60,00	31,25	x	x	582	252	330	39	0	0

Rok studiów: 2, semestr: 3

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Język obcy 3	3	2,00	2,00	zal. z oc.	f	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2,00	2,00	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2,00	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2,00	2,00	x	x	30	0	30	1	0	0
II - PODSTAWOWYCH												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH												
1	Procesy poznawcze	3	6,00	3,00	egz.	o	60	30	30	4	0	0
2	Metodologia badań psychologicznych	3	6,00	3,00	egz.	o	60	30	30	4	0	0
3	Psychometria	3	4,00	1,33	zal. z oc.	o	45	30	15	2	0	0
4	Statystyka w badaniach psychologicznych 1	3	2,00	2,00	zal. z oc.	o	30	0	30	2	0	0
5	Psychologia różnic indywidualnych	3	4,00	1,33	egz.	o	45	30	15	4	0	0
6	Przedmiot do wyboru	3	2,00	1,00	zal. z oc.	f	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			24,00	11,66	x	x	270	135	135	18	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	11,66	x	x	135	0	135	18	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2,00	1,00	x	x	30	15	15	2	0	0

IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
V - PRAKTYKA													
1	Praktyka śródroczna - praca z jednostką 1		3	1,50	1,50	zal. z oc.	o	30	0	30	2	0	0
2	Praktyka śródroczna - praca z grupą 1		3	1,50	1,50	zal. z oc.	o	25	0	25	2	0	0
3	Praktyka śródroczna - podstawy pracy z instytucją		3	1,00	1,00	zal. z oc.	o	20	0	20	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4,00	4,00	x	x	75	0	75	6	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4,00	x	x	75	0	75	6	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
VI - INNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 3			30,00	17,66	x	x	375	135	240	25	0	0	

Rok studiów: 2, semestr: 4

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Język obcy 4	4	2,00	2,00	egz.	f	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2,00	2,00	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	2,00	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2,00	2,00	x	x	30	0	30	1	0	0
II - PODSTAWOWYCH												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH												
1	Psychologia społeczna	4	6,00	3,00	egz.	o	60	30	30	4	0	0
2	Psychologia rodziny	4	3,00	1,50	zal. z oc.	o	30	15	15	2	0	0
3	Psychologia osobowości	4	6,00	3,00	egz.	o	60	30	30	4	0	0
4	Psychologia edukacji i wychowania	4	3,00	2,00	zal. z oc.	o	45	15	30	2	0	0
5	Statystyka w badaniach psychologicznych 2	4	3,00	3,00	zal. z oc.	o	30	0	30	2	0	0
6	Psychopatologia	4	3,00	0,00	egz.	o	30	30	0	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			24,00	12,50	x	x	255	120	135	18	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	12,50	x	x	135	0	135	14	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0

IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
V - PRAKTYKA													
1	Praktyka śródroczna - praca z jednostką 2		4	1,50	1,50	zal. z oc.	o	30	0	30	2	0	0
2	Praktyka śródroczna - praca z grupą 2		4	1,50	1,50	zal. z oc.	o	25	0	25	2	0	0
3	Praktyka śródroczna - podstawy pracy z otoczeniem społecznym		4	1,00	1,00	zal. z oc.	o	20	0	20	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4,00	4,00	x	x	75	0	75	6	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4,00	x	x	75	0	75	6	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
VI - INNE													
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 4			30,00	18,50	x	x	360	120	240	25	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na 2 roku studiów			60,00	36,16	x	x	735	255	480	50	0	0	

Rok studiów: 3, semestr: 5

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Przedmiot ogólnouczelniany I	5	2,00	0,00	zal. z oc.	f	30	30	0	1	0	0
2	Wychowanie fizyczne 1	5	0,00	0,00	zal. z oc.	o	30	0	30	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2,00	0,00	x	x	60	30	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2,00	0,00	x	x	30	30	0	1	0	0
II - PODSTAWOWYCH												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH												
1	Podstawy diagnozy psychologicznej	5	3,00	0,00	egz.	o	30	30	0	4	0	0
2	Psychologia kliniczna człowieka dorosłego	5	5,00	1,67	egz.	o	45	30	15	4	0	0
3	Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży	5	5,00	1,67	egz.	o	45	30	15	4	0	0
4	Psychologia organizacji i pracy	5	3,00	1,50	zal. z oc.	o	30	15	15	2	0	0
5	Metody diagnozy rozwoju	5	3,00	3,00	zal. z oc.	o	30	0	30	2	0	0
6	Metody diagnozy osobowości i temperamentu	5	3,00	3,00	zal. z oc.	o	45	0	45	2	0	0

7	Metody diagnozy funkcji poznawczych	5	3,00	3,00	zal. z oc.	o	30	0	30	2	0	0
8	Metody diagnozy inteligencji	5	3,00	3,00	zal. z oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			28,00	16,84	x	x	285	105	180	22	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	16,84	x	x	180	0	180	18	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
V - PRAKTYKA												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VI - INNE												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 5			30,00	16,84	x	x	345	135	210	23	0	0

Rok studiów: 3, semestr: 6

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Przedmiot ogólnouczelniany II	6	2,00	0,00	zal. z oc.	f	30	30	0	1	0	0
2	Wychowanie fizyczne 2	6	0,00	0,00	zal. z oc.	o	30	0	30	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2,00	0,00	x	x	60	30	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2,00	0,00	x	x	30	30	0	1	0	0
II - PODSTAWOWYCH												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH												
1	Psychologia zdrowia	6	5,00	1,67	egz.	o	45	30	15	4	0	0
2	Pomoc i interwencja psychologiczna	6	2,00	1,33	zal. z oc.	o	45	15	30	2	0	0
3	Etyka i podstawy prawne zawodu psychologa	6	3,00	1,50	egz.	o	30	15	15	4	0	0
4	Podstawy psychoterapii	6	2,00	1,00	zal. z oc.	o	30	15	15	2	0	0
5	Przeciwdziałanie agresji i przemocy	6	3,00	1,50	zal. z oc.	o	30	15	15	2	0	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		15,00	7,00	x	x	180	90	90	14	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	7,00	x	x	90	0	90	14	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
V - PRAKTYKA												
1	Praktyka śródroczna - specyfika pracy z pacjentem w psychologii klinicznej	6	1,50	1,50	zal. z oc.	o	30	0	30	2	0	0
2	Praktyka śródroczna - specyfika pracy z klientem w psychologii szkolnej	6	1,50	1,50	zal. z oc.	o	30	0	30	2	0	0
3	Praktyka śródroczna - specyfika pracy z pacjentem chorym somatycznie	6	1,50	1,50	zal. z oc.	o	30	0	30	2	0	0
4	Praktyka 1	6	8,50	8,50	zal. z oc.	f	0	0	0	2	200	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		13,00	13,00	x	x	90	0	90	8	200	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	13,00	x	x	90	0	90	8	200	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		8,50	8,50	x	x	0	0	0	2	200	0	
VI - INNE												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 6		30,00	20,00	x	x	330	120	210	23	200	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na 3 roku studiów		60,00	36,84	x	x	675	255	420	46	200	0	

Rok studiów: 4, semestr: 7

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
II - PODSTAWOWYCH												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH												
1	Diagnoza i terapia uzależnień	7	4,00	2,67	egz.	o	45	15	30	4	0	0
2	Diagnoza i terapia zaburzeń ze spektrum autyzmu	7	3,00	3,00	zal. z oc.	o	30	0	30	2	0	0
3	Zajęcia fakultatywne 1	7	2,00	2,00	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
4	Zajęcia fakultatywne 2	7	2,00	2,00	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
5	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa 1	7	5,00	5,00	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			16,00	14,67	x	x	165	15	150	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	14,67	x	x	150	0	150	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			9,00	9,00	x	x	90	0	90	6	0	0

IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
1	Pedagogika	7	6,00	3,00	egz.	f	60	30	30	4	0	0
2	Psychoterapia dzieci i młodzieży	7	2,00	2,00	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
3	Podstawy dydaktyki	7	2,00	0,00	egz.	f	30	30	0	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			10,00	5,00	x	x	120	60	60	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	5,00	x	x	60	0	60	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			10,00	5,00	x	x	120	60	60	10	0	0
V - PRAKTYKA												
1	Praktyka śródroczna - interwencja psychologiczna: tworzenie planu pracy z dzieckiem	7	1,00	1,00	zal. z oc.	f	20	0	20	2	0	0
2	Praktyka śródroczna - interwencja psychologiczna: doradztwo, poradnictwo, modyfikacja zachowania dziecka	7	1,50	1,50	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
3	Praktyka śródroczna - interwencja psychologiczna: pomoc i trening rodzica/kadry	7	1,50	1,50	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4,00	4,00	x	x	80	0	80	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	4,00	x	x	80	0	80	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			4,00	4,00	x	x	80	0	80	6	0	0
VI - INNE												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 7			30,00	23,67	x	x	365	75	290	28	0	0

Rok studiów: 4, semestr: 8

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
II - PODSTAWOWYCH												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH												
1	Podstawy psychiatrii i neurologii	8	1,00	0,00	zal. z oc.	o	15	15	0	2	0	0
2	Psychoseksuologia	8	4,00	2,00	egz.	o	60	30	30	4	0	0
3	Zajęcia fakultatywne 3	8	2,00	2,00	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
4	Zajęcia fakultatywne 4	8	2,00	2,00	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
5	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa 2	8	5,00	5,00	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			14,00	11,00	x	x	165	45	120	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	11,00	x	x	120	0	120	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			9,00	9,00	x	x	90	0	90	6	0	0

IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
1	Praca z dzieckiem nadpobudliwym psychoruchowo	8	1,50	1,50	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
2	Emisja i higiena głosu	8	1,50	1,50	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			3,00	3,00	x	x	60	0	60	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	3,00	x	x	60	0	60	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			3,00	3,00	x	x	60	0	60	4	0	0
V - PRAKTYKA												
1	Praktyka 2	8	6,50	6,50	zal. z oc.	f	0	0	0	2	160	0
2	Praktyka 3	8	6,50	6,50	zal. z oc.	f	0	0	0	2	160	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			13,00	13,00	x	x	0	0	0	4	320	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	13,00	x	x	0	0	0	4	320	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			13,00	13,00	x	x	0	0	0	4	320	0
VI - INNE												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 8			30,00	27,00	x	x	225	45	180	20	320	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na 4 roku studiów			60,00	50,67	x	x	590	120	470	48	320	0

Rok studiów: 5, semestr: 9

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
II - PODSTAWOWYCH												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH												
1	Zajęcia fakultatywne 5	9	2,00	2,00	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
2	Zajęcia fakultatywne 6	9	2,00	2,00	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
3	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa 3	9	5,00	5,00	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			9,00	9,00	x	x	90	0	90	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	9,00	x	x	90	0	90	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			9,00	9,00	x	x	90	0	90	6	0	0
IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
1	Rozwiązywanie konfliktów i mediacje	9	4,00	4,00	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0

2	Rozwojowe zaburzenia uczenia się	9	4,00	2,00	egz.	f	30	15	15	4	0	0
3	Wspomaganie rozwoju	9	4,00	2,00	egz.	f	30	15	15	4	0	0
4	Metodyka pracy nauczyciela psychologa w przedszkolach	9	3,00	3,00	zal. z oc.	f	40	0	40	2	0	0
5	Metodyka pracy nauczyciela psychologa w szkołach	9	3,00	3,00	zal. z oc.	f	40	0	40	2	0	0
6	Metodyka pracy nauczyciela psychologa w placówkach systemu oświaty	9	3,00	3,00	zal. z oc.	f	40	0	40	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			21,00	17,00	x	x	210	30	180	16	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	17,00	x	x	180	0	180	16	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			21,00	17,00	x	x	210	30	180	16	0	0
V - PRAKTYKA												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VI - INNE												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 9			30,00	26,00	x	x	300	30	270	22	0	0

Rok studiów: 5, semestr: 10

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
II - PODSTAWOWYCH												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH												
1	Zajęcia fakultatywne 7	10	2,00	2,00	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
2	Zajęcia fakultatywne 8	10	2,00	2,00	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
3	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa 4	10	5,00	5,00	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			9,00	9,00	x	x	90	0	90	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	9,00	x	x	90	0	90	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			9,00	9,00	x	x	90	0	90	6	0	0
IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
1	Praca z dzieckiem z niepełnosprawnością intelektualną	10	3,00	3,00	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0

2	Doradztwo zawodowe	10	4,00	2,00	egz.	f	30	15	15	4	0	0
3	Praca z uczniem zdolnym	10	4,00	4,00	zal. z oc.	f	30	0	30	2	0	0
4	Neuropsychologia dzieci i młodzieży	10	4,00	2,00	zal. z oc.	f	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			15,00	11,00	x	x	120	30	90	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	11,00	x	x	90	0	90	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			15,00	11,00	x	x	120	30	90	10	0	0
V - PRAKTYKA												
1	Praktyka 4	10	6,00	6,00	zal. z oc.	f	0	0	0	2	120	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6,00	6,00	x	x	0	0	0	2	120	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	6,00	x	x	0	0	0	2	120	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			6,00	6,00	x	x	0	0	0	2	120	0
VI - INNE												
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			x	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0,00	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 10			30,00	26,00	x	x	210	30	180	18	120	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na 5 roku studiów			60,00	52,00	x	x	510	60	450	40	120	0

Tabela podsumowująca plan

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
				ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w planie studiów		300	206,92	3092	942	2150	223	640	0
Grupa treści									
I - WYMAGANIA OGÓLNE									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		14,00	10,00	270	60	210	7	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	10,00	150	0	150	5	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		12,00	8,00	180	60	120	6	0	0
II - PODSTAWOWYCH									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		13,50	4,75	135	90	45	14	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	4,75	45	0	45	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0,00	0,00	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		178,00	112,17	1845	660	1185	130	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	112,17	1185	0	1185	120	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		38,00	37,00	390	15	375	26	0	0
IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		49,00	36,00	510	120	390	40	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		x	36,00	390	0	390	36	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		49,00	36,00	510	120	390	40	0	0

V - PRAKTYKA								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	44,00	44,00	320	0	320	32	640	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	44,00	320	0	320	32	640	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	31,50	31,50	80	0	80	14	640	0
VI - INNE								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	1,50	0,00	12	12	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	x	0,00	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	0,00	0,00	0	0	0	0	0	0

I	Punkty ECTS sumaryczne wskaźniki ilościowe, w tym zajęcia:	Punkty ECTS	
		Liczba	%
Ogółem - plan studiów		300	100%
1	wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego lub innych osób prowadzących zajęcia	154,33	51,44%
2	z zakresu nauk podstawowych	13,50	4,50%
3	o charakterze praktycznym (laboratoryjne, projektowe, warsztatowe)	206,92	68,97%
4	ogólnouczelniane lub realizowane na innym kierunku	15,50	5,17%
5	zajęcia do wyboru - co najmniej 30% punktów ECTS	130,50	43,50%
6	wymiar praktyk	44,00	14,67%
7	zajęcia z wychowania fizycznego	-	-
8	zajęcia z języka obcego	8,00	2,67%
9	przedmioty z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych	279,00	93,00%
10	zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne (dotyczy profilu praktycznego)	284,50	94,83%
11	zajęcia związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie/ach, do których przyporządkowano kierunek studiów (dotyczy profilu ogólnoakademickiego)	--	--

II	Procentowy udział pkt ECTS dla każdej z dyscyplin naukowych w łącznej liczbie punktów ECTS	%
1	psychologia	75
2	pedagogika	18
3	nauki o zdrowiu	3
4	nauki medyczne	4
Ogółem:		100%

Przedmiot ogólnouczelniany I i II:

Lp.	Nazwa przedmiotu
1	Dietetyka i żywienie człowieka
2	Ekonomia
3	Herstory. Kobiety w historii
4	Poprawna polszczyzna w praktyce
5	Prawo
6	Różnice kulturowe w środowisku międzynarodowym
7	Tajemnice ludzkiej wolności
8	Zagadnienia literatury współczesnej

Przedmiot do wyboru:

Lp.	Nazwa przedmiotu
1	Metody badań jakościowych
2	Qualitative research methods

Zajęcia fakultatywne:

Zajęcia fakultatywne 1 oraz Zajęcia fakultatywne 2

Semestr	Nazwa przedmiotu
7	Współczesne problemy psychologii
7	Komunikacja międzykulturowa

7	Rozwijanie siły i odporności psychicznej
7	Trening twórczości
7	Psychologia starzenia się i starości
7	Warsztaty teatralne
7	Rozwijanie kompetencji społecznych uczniów
7	Elementy psychotraumatologii
7	Radzenie sobie ze stresem w oparciu o biofeedback
7	Warsztat młodego badacza

Zajęcia fakultatywne 3 oraz Zajęcia fakultatywne 4

Semestr	Nazwa przedmiotu
8	Język migowy
8	Podstawy mediacji i negocjacji
8	Zaburzenia okresu dorastania
8	Dziecko w rodzinie dysfunkcyjnej
8	Psychologia niedostosowania społecznego
8	Arteterapia
8	Zachowania ryzykowne dzieci i młodzieży
8	Profilaktyka zdrowia psychicznego w obliczu zaburzeń odżywiania
8	Zachowania agresywne dzieci i młodzieży
8	Prawo rodzinne i opiekuńcze

Zajęcia fakultatywne 5 oraz Zajęcia fakultatywne 6

Semestr	Nazwa przedmiotu
9	Praktyczne umiejętności z zakresu mediacji rodzinnej
9	Psychomanipulacja i sekty
9	Psychologia w sporcie
9	Metody projekcyjne w praktyce psychologa
9	Podstawy resocjalizacji sprawców przestępstw
9	Terapia zaburzeń opozycyjno-buntowniczych dzieci i młodzieży

9	Psychologia w filmie i serialu
9	Biofeedback – metoda pracy z ciałem w podejściu opartym na uważności
9	Podstawy logopedii
9	Warsztaty plastyczne

Zajęcia fakultatywne 7 oraz Zajęcia fakultatywne 8

Semestr	Nazwa przedmiotu
10	Podstawy TSR
10	Podstawy coachingu
10	Współczesne standardy pracy pomocowej z osobami LGB i ich bliskimi
10	Szkoła dla rodziców
10	Dziecko w kryzysie
10	Wspomaganie nauczycieli w pracy z uczniem o specjalnych potrzebach edukacyjnych
10	Diagnoza i opiniowanie psychologiczne na potrzeby wymiaru sprawiedliwości
10	Neuropsychologia medyczna
10	Wpływ żywienia na dobrostan psychofizyczny człowieka
10	Metody pracy z rodziną